

۲۱

هَذَا

کتاب مُسَيَّنَّطَابِ سَمْعِ الْعَرَابِ

وَمُنْتَجَاتِ الْخَبَرِ

بِسَعْيِ أَهْلِ مَجْلِسِ الْقَائِمِ الْقَائِدِ

مُحَمَّدِ مَرْكَالِ دَامَرَةِ الْجَنَّةِ

مَرْكَزِ فَرْوَشِ

طهر - جلوس خان کو چل مسیحی

کتاب فروشی - مَرْكَالِ

هَذَا كِتَابُ فَتَوَحُّشٍ مِنْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَكْفِي السُّوءَ
 مِنْ سِوَاهُ وَلَا يَفْرِجُ الْهَمَّ لَنَا
 مَنْ عَدَاهُ وَمَنْ اسْتَحَارَهُ وَأَهْوَاهُ
 اسْتَعَانَهُ كَفَاهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
 عَلَى خَيْرِ مَنْ اسْتَجَابَ لِنُورِ اللَّهِ وَلِبَاهُ
 عَلَى أَلْبِ الْأَزْهَرِ مَنْ قَالَهُمْ كَانَتْ
 الْجَنَّةُ مَأْوِيَةً وَمَنْ عَادَهُمْ كَانَتْ
 النَّارُ مَثْوِيَةً أَقَابِعُ دُجُونِ
 كَاذِبَانَا مِنْ خَوَاصِّ عَوَامٍ وَخِصِّ
 غُرَبَاءِ مَقَاتِلِ دَوْلَتِ سُلْطَانِ
 وَخِصِّ سُلُوكِ دَائِمِ مَطَالِبِ
 آدَائِ فُرُوقِ شَفَائِ مَرْضَى دُفْعِ
 هُمُومِ عَزْمِ بَرِيهِانِ دُرُودِ
 خَاجَاتِ كَلْبَةِ وَخِصِّ مَرَادِ
 وَسَائِرِ مَطَالِبِ مَشْرُوعِ حَاجِ
 بُوْدِ نَدْبِ عِلْمِ وَاطْلَاعِ بَعْضِ
 خُشْدِ

هَذَا كِتَابُ فَتَوَحُّشٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالصَّلَاةُ
 عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ بِأَلْسِنِ الْمُسَامِي وَالْأَحْصَاءِ لِلَّذِينَ سَلَكَوا
 طَرِيقَ الْهُدَى أَمَّا بَعْدُ بَرْدَايَ بَرَادَانِ بِأَعْقَلِ وَإِيمَانِ
 بِخَفِيِّ غَائِبِ كَاكِتَابِ بَرَادِ وَخَوَاصِّ سَمَاءِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى كِتَابِ
 بِطَرِيقِ مَرْوَايِمَاءِ نَوَاشِ نَدَايِ خَوَاصِّ بِقَائِدِ نَامِ هَسْتِ
 عَوَامِ لَا كَالْإِنْسَانِ زَجَلُهُ وَذَائِلِ الْهَيْبَةِ وَذَائِلِ الْفَيْتِ فِي فَيْتِ
 ضَعِيفِ مُحَمَّدِ بْنِ شَيْخِ مُحَمَّدِ بْنِ بُوْسَعِيدِ لَمْ يَكُنْ أَكْثَرُ أَوْقَاتِ خُودِ
 صَرَفِ مَطَالَعَةِ شُرُوحِ سَمَاءِ اللَّهِ كَرْدِ وَأَيْخِ بَرِزْكَانِ دَرْزِ رَابِ
 بِأَيْمَانِ فَرَمُودِ بُوْدِ نَدْبِ مُحَمَّدِ اللَّهِ تَعَالَى بِرَضِيهِ مِنْ بَرْمِ چُونِ سَكِ
 نَفْسِ كِتَابِ بِفَضْلِ كَلَامِ الْأُمُومِ وَأَخُوَّةِ شَفَقَتِ بَرَادِ

فِي سَائِرِ مَقَادِيرِ الْكِتَابِ

(۳)

چنانچه از اقتضای آنکه بپایان آن فصله و اشارات مشکله و طرق
جفریه اکابر این فن را در شرح خواص اسماء خداوندی جمیل
ذکر و مشروحات بکمال ترقیم را آوردم تا در بد نظر بر همه کس
واضح و هویدا گردد و کافیه خواص و غامضه عوام را از خوانند
آن بهره کافی و خطی اوئی و فنی گردد اما صریح و چرخ بوقلمون
و نامنا عکس روزگار دون و تضاد استیلا غم و تراکم سخاوت
و مشقت کریمه زحمت و مرض و بلائی فرض که معطل قواعد
سنت و فرض است بجهت بی طرفی و جوانب را فرو گرفته و
ادریک بینی غرض شایسته بدین واسطه مدتی از ترتیب این رساله
محروم شد تا آنکه بنا بر ملتزم بعضی از اخوان دین و دینی
اضرار بعضی از اسنادان راه یقین و توفیق رفیق گشته و با تمام
و انجام آن کوشید و با سعی بسیار مشاطهای و شن و روشن
طریقه هر یک از مشایخ این فن را در کیفیت تکبیر و این رساله
مندرج نمودم و صورت لوح بر بیاض برده ام و پدید از خضر
رَبِّ الْغُرَّةِ آنکه مقبول خاطر خطیر و ملحوظ ضمیر هر یک
از ناظرین گرداند و جمیع همگان را بجهت مظلالت این رساله که
موسوم شبیه بحال الغر ارباب بتشریف خواص اسماء حسنی خود
مشرف گردانند بحکم این آیه **لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَ زِيَادَةٌ**

بجمله و آیات مؤثره قرآنی و اسماء
جلالیه بسیار و بیخا از او را در
و دعوا مستجاب و بانی و نبوت گایه که
مشتمل بر تحف غفیری از خنوم مجتهد و
کتابهای زاذکار مؤثره باشد لهذا
این اقل خلیفه بل لا شیء فی الحقیقه
شکر الله بنی لطف الله لوالدین و
لازم دانسته که این رساله را
که مشتمل است بر شرح و احوال و
اسم خداوند متعال بالوحش منقول
است بهی طبع را آوردم در حاشیه
خنوم و او را در چند رساله که
باشد مندرج نمایم و بعضی از
این خیر نتیجه رسانده ام و معذور
اتفاق افتاده که در این رساله
مفروض شد و بایستی دیگر از کتب
معتبره با کمال تقوی و ملاحظه است
جمع انشاء نمودم

شرح و خصوص کلمه هو

والله الموفق والمعین چون کثرا کما بر در کتب خویش ابتدا با اسم
الله نموده اند که اسم ذات و مشیخ جمیع صفات اما چون رکلا
مجید و فرقان جمید چنین واقع شده که هو الله الذی لا اله
الا هو و بعضی از کمال اولیا بر آنند که اسم اعظم عبارت از
این اسم است یعنی بضاعت ابتدا بنحی صفت این اسم نمود
هو الکریم المعبود با سه سجعانه هورا اهل تحقیق اسم
اعظم گفته اند دلیل آنکه اسمیت و حرف نقطه ندارد و
بهر حال و انواع دیگر نمیتوان خواند که از او معنی حاصل
شود غیر هو و دلیل دیگر آنکه اسماء عظام را نود و نه تعبیر فرموده
اند و مقدم بر همه هواسن این اعظم هو بود و چه وارد
شد از بهترین موجودات او سرور کاینات علیه افضل
الصلوات و اکمل التحیات که ان لله تعالی و شعیب اسما
من احصیتها دخل الجنة یعنی خداوند تعالی را نود و نه نام است
هر که احصا ان اسماء نماید و بگوید و شیخ برهان الدین در
شرح نحو چنین آورده است که احصاء را گفت شماره کردن است
و سبب ظاهر فرموده که احصا خوانند و معنی آن دانستن است
بعضی از مشایخ فرموده اند که احصا خوانند و معنی آن دانستن است
نمودن این اسم هو که ابتدا بی اسماء از تعالیان میشود خاصترین

الحق اکثر اعظم و بدین معنی آنکه دعوت
انها بشرایط واقع کرد اگر کسی خدا
نموده این دعوت او را در مطالب غیر
معمول دارد و موجب خیر دنیا و آخرت
و مستحق نمودن بهشت الخیر است
بعد از انجام مهمات و مطالب اینجه
کثیر التفضل و بدین معنی را در کتابها
برای مؤلف و الدین را بنیاد
منقذ نمایند این ساله مشتمل
بر سبب و یک خانه بایب اول و دوم
خون متعلقه بایان و سود و کلا
قرانی بایب و در حق و سود و کلا
بکلمات و دعوت فائز و نوده از حضرت
اشهد ظاهرین صلوات الله علیهم
اجمعین بایب و در حق و سود و کلا
بنما و های و آورده و پیشوایان
مبین و خانه در میان مطلق و عوار
الکادر و بکرات اول و آخر
بنامه

در شرح و نحو اصل کلام هو

ماهها است و عداسم هوزده است و عدتکبه که ه و او باشد که
 بطریق مشایخ و مرتبه اعتبار میکنند تا مجموع سی و سه اگر بد
 خست شیخ قبول میکنند بیست و سه و بعضی زبیر کافه اند
 که هر که درین مجلس وازده هزار نوبت بگوید یا الله یا حق و
 ان و وحش و طوبی یا و انس گیرند در انحصار طبع و گردند جمله
 مخلوقات و طاعت و عبادت و عفو و مکشوف گردد و حشر شیخ
 عبد المجید رکاب کمالی علی فی شرح شما الله تعالی وایت کرده از
 عبد الله بن عباس که وی وایت کرده از رسول خدا صلی الله علیه
 که در قرآن و هفت موضع قول لا اله الا هو است و بعضی از علما
 در کافه اند که اسم عظم خداست و این یاقوت و قادیان و اذیاع
 مستجاب و خواص بسیار برای آن ذکر نموده اند که این مختصر کنجایتر
 ندارد هرگز نخواهد تنجیر قلوس اطین و مرا کند تمام خلایق
 او گردند و چه بگوید یکبار از قول و تجا و زنها بد متبل و قلوب
 او در صفای ظاهر و باطن و بمرتبه رسد که هر که را چشم بر می افشاند
 شود و از علم باطنی خدا بخواهد او را اگر امانت نماید از اینها او را با کمال معرفت
 برین بریابد که خود شایع از هزار یکبار بخواند بشرطیکه چون تمام کند
 فی جوف قلبه برود و بخواند در راه بخواند و بیست و یکبار بخواند و بخواند و بخواند
 بخواند و بیست و یکبار بخواند و در راه بخواند و بیست و یکبار بخواند و بخواند و بخواند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بَابُ الْجُلُوسِ هُنَا وَهُنَا دُونَ
إِنِ ابْنُ ابْنِ جَوْدٍ بَعْدَ زِيَارَةِ هَذِهِ
صَلَاةٍ نَعْرِشُهَا تَجَلَّسُ وَدُرُ
فَتَجِبُ نَبْطُورُ سِيدُ كَرِيكَ صَدُوسِي
مِنْ تَبِ صَلَاةٍ نَعْرِشُهَا نَصَا
بِجَهْ هَمَامِي وَازْدَهَارِ بَانِ
وَدُورِ كَفْ نِمَازِ نَبْطُورِ حَاجِ
بَعْدَ زِيَارَةِ هَذِهِ سَوْدُورِ كَرِيكَ
ضَرْدَنَادِ دُرُورِ كَرِيكَ نَبْطُورِ
إِنِ ابْنُ ابْنِ جَوْدٍ بَعْدَ زِيَارَةِ هَذِهِ
لَهُ كَرِيكَ وَرُطْبَةُ يَابَلُوبَ كَرِيكَ
وَرَاهِ بَنَاتِ بَرَاوَمَدِ دُرُورِ نَوْرُ
مَنْبِهْ بَكُودِ بَعْدَ زِيَارَةِ هَذِهِ
مِنْكَ بَاسْتِيدِ لَكْرِيكَ وَكَرُورِ
بِجَهْ بَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بَابُ الْجُلُوسِ هُنَا وَهُنَا دُونَ

در بیان کمال الهی

(۹)

در این کتاب است که رسول خدا فرمود هر که در این کتاب
 بخواند چنان بود که تمام قرآن را یاد گرفته خوانده و امر به بدش و از
 کافران که چه بعد از یک سال و قطره باران و بگهای و خواب و
 باشد یا اعتقاد درست خواند سیئات و واجبات مبدل گردانند
 و رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در حفظ
 روز پنجشنبه و زده دارد و این باب را که چه نویسد یا بار
 یا آب چشمه بشوید روز دایان آب بکشد چنان شود که هر چه
 یاد گیرد و اگر کسی اسیر کرده باشد یا عقدا لک از این آب بخور
 دفع گردد و اگر کسی این آبها بنویسد یا خود دارد از بلاها گوناگون
 این شود و بر دشمنان مظفر و منصو گردد و در وضع شریف
 نماید هر که او را بدیند و شد و اگر کسی علت قولنج باشد
 یاد دگر که در فان ندارد و اجباء ندانند و زجعه پیش از صبح این آب را
 بمشک و زعفران بر ظرف چینی نویسد یا آب یا کلاب بشوید و بنام
 بخورد از آن مرض صحت یابد هر که و در کند بعد از نماز یا مدا بکاف
 از همه بلاها این بود و متصل خوشوقت خوشحال باشد و درگاه
 روزگار مطیع مستخر او گردد خداوند جل و علاه هفتاد و شصت
 که از نو ناست و بر آنکاهند از یلبا و نیکا و افان و ملا و شاد
 جمله بلاها از دفع گردانند هر که را قرض بیاورد و کار خوف

بخواند کمال و آن خواهد بود که
 خلاصه از دست ظالم و جور
 و دخول هفتاد و سه مرتبه در کتاب
 را در بقیه یا طهارت بخواند
 بعد از اتمام سه مرتبه صلوات
 بفرستد از خداوند بخشنود
 بخواند بر او زده باشد نشاء الله
 بمقتضای کتب ظالم هزار بار
 جمله هزار بار یا را الحمد لله و هزار بار
 لا اله الا الله محمد رسول الله
 و هزار بار صلوات و هزار بار یا
 فان ظالم بفرزند دالبته هزار
 شود یا خدول و منکوب و گرد
 و مدا و متباین آید و جوی از
 رقت و صفای باطن است و عشر
 شوره بیا که فاعل الکتاب چنانچه
 مرعوم مجلسه را و جمعی دیگر از علما
 منقذ شدند

1592.

1592.

1592.

1592.

در اثبات شهادت بر الاله

خالق كل شيء لا اله الا هو فانه توفيق هو الحي لا اله الا هو فادعوه مخلصين له الدين الحمد لله رب العالمين لا اله الا هو يحيي ويميت بكم وربا بكم الاولين فانه لهم اذا جاءتهم ذكركم فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب هو الرحمن الرحيم هو الله الذي لا اله الا هو الملك لقد وسر السلام المؤمن المؤمنين الكبرياء والمنكرين سبحان الله عما يشركون هو الله الخالق البارئ المصور له الاسماء الحسنی سبح له ما في السموات والارض وهو العزيز الحكيم الله لا اله الا هو على الله قلوبنا وكل المؤمنين رب المشرق والمغرب لا اله الا هو فاتخذوه وكلاء وصلى الله على محمد وآله اجمعين و چون تواند ادمي ضعيفه شكر اين نعمت بجا آورد كه اين درجانه تعالى از غير عنايت لطف و مرحمت بخواند از اسماء و خصلت نمود كه اگر دشمن و رنجوي كه را زهر و ياراي آن بود كه نام و دراز بر يا جاري كرد و در امتياز بين چنين بود است كه اجازه نمي داند كه نام ملك تعابرنده مكر با ناسمي كه نامو بود نگرايد و در مثل ايشان را خبر داده بود و ايند و ملك سنان مراين است كه بفر نام

بگردد بعد مذکور و بخواند خلاصه شود و بگردد انچه بفرموده و بصحت پيوسته خشنود و بگردد قل هو الله خلد از جمله خود بفرموده معصير كه سر مدله خشنود و از جهت هر حاجت و هر فراموش است كه اول غسل كنند بنا بر ناكه پيوشد و در مكان خلوت و ناكه تكلم نكند و انگشت عقبت سرخ با فرياد و دست نمايد و در ركعت نماز حاجت بگزارد بعد از حمد هر سوره كه خواهد بعد از نماز هفت بار سوره حمد را بخواند و يا در صلوات بفرستد هفتاد و نه بار سوره الحمد شرح بخواند بعد از آن هزار و يك مرتبه سوره قل هو الله را بخواند و صبر و صلوات بفرستد و هفت بار يا زحرايانه و سر يا سبحان بگردد و مطلب از خداوند بخواند

در سر هوای لا اله الا الله

(۱۱)

که خواهند خدا بیغالی را بخوانند پس بدین سنود در هر حال که
باشند ز قرض بیط و بیم و امید سماعی که مناسب حال باشد و وقت
و عد خوانند و غرض صبر و کبر و لوح تکبر خاتم مجموع ز قول بزرگان
علماء و مشایخ این فریادیم تا خواص آن ظاهر گردد و مفصو و حاصل
آید انشاء الله تعالی و خواص سماع الله بسیار است و بیان کردن آن
بجای دم مشکل که خدا بیغالی در کلام مجید قرآن حمید فرموده است که
قل لو کان البحر مدا و الکلمات بلی لنفدا لبحر قبل ان ننشد کلمات ربی
ولو جئنا بمثله مدا و اما آنچه عمل و تجربه رسیده را برین سنود
خواهد انشاء الله تعالی امید بگویم بزرگان اینک چون این سنود
از مختصر این علم عارفیوم این سنود از کتب بسیار با ضمیمه جمع کردم اگر
لفظی غامض باشد قلم عفو رکشند با الله التوفیق نو و نه نام با بیغالی
جل جلاله هو الله لا اله الا هو این جمله اسم است
اسم است خدا را و این شش که موضوع است جمیع صفات و کمال
و این اسماء عظام ذکر اهل توحید است بزرگان گویند که هر که در یک
شماره و یکبار یا یکوب یا الله یا هو یا بدین اسماء و صفات بخواند
تک او را از اهل بهشت گرداند و بمقام اهل تحقیق و درجات اهل توحید
برسد آنچه خواهد بد کشف شود از جهات که الله اسم است و اسمان
اسم عظیم است و اهل تحقیق اسم عظیم اسم را گویند که هر حرف از او بیفکند

که با جانب مقصود است و بعضی
کشف اند و زمان خواندن بوی
بجو میکند و ابتدا از در پیچش
نماید و حجه هم خوب و اگر
پیچش نباشد از روزه بداند و این
اولی است و در بعضی کتب را
این عمل را در وقتیکه قمر الیه
باشد بسیار و در بعضی است و هیچ
شکی در سرعت جانب این عفو
نباشد اینها بسیار است و در
از مقابل است که در وقتیکه
بعد از نماز صبح هر روز یکصد
سوره توحید بخواند بدین تکلم
با خضوع و خشوع هنوز هفتاد
نشان حاجت بر آورد و شواهد
نشان دهد که ملک است و این
بسیار و روزی سه مرتبه بخواند یا این
هر روزی سه مرتبه را هر روز
مخبر که الله الصمد را هر روز
تکرات نماید هر روز بعد از اتمام
این بار را به نور

در سر و مولد لای الهی

و باین بار از سر و آقا فخرنا که اول
 است و علی الکفار است فخر
 سوره بخواند در مکان خلوت
 با طهارت و بقبله مراد حاصل
 گردد ایضا در ایستادن چهل
 بار سوره روزی چهل بار یک
 نوبت بخواند بعد از آن سبزه
 مرتبه غای نامی فیه قیامه از
 که در کیفیت ختم حمد مذکور شد
 بخواند حاجات دنیوی و اخروی
 او برآورده شود ختم این کرم
 در کتاب مشیر از کتب علمای شیعه
 بنظر حقیر رسید که در باب شریف
 آیه الکرسی و وقتهاست هر که قرائت
 خواندن آن در وقت نماز و بعد از آن
 و بعد از آن کند غای اوست حاجات
 و فاعله آن باین نحو است که ابتدا
 از انگشت کوچک یعنی نماز و بعد
 و قیامت انگشت را عقد کند و بگوید
 اینها را

همان اسم شود مثلاً از الله الف کم کنند شود و اگر یک نام از او
 دور کنند اله شود و اگر الف یک نام دور کنند شود و اگر الف و هر دو
 نام جدا کنند هو شود و هو اسم عظیم است و اسم الله سخن و دلپذیر است
 است و دلیل چند از قرآن بر وزن آورده اند و گفته اند که اسم عظیم خداست
 آن است که ابتدا آن بالله ختم آن به هو باشد و این حدیث کلمه با فطرت
 اگر معنی یا غیر معنی نویسند همانکه هستند خوانند شود و غیر آن توان
 خواند و در کلام مجید حمای و در زیباترین جای آمده است اول
 در سوره بقره الله لا اله الا هو دوم در سوره آل عمران الله
 الله لا اله الا هو سوم در سوره النساء الله لا اله الا هو
 جمعتم الی یوم القیمه لا رقیب چهارم در سوره طه الله لا
 اله الا هو و الا سماء الحسنى پنجم در سوره تغابن الله لا اله
 الا هو و علی الله فلیتوکل المؤمنون پس بر ایندلیل اسم عظیم
 الله لا اله الا هو است بعضی زینب فرموده اند که هر که این پنج آیه
 که مذکور شد در کند هر روز یا زده بار بگوید هم کلی مجرب است که در نماز
 بخواند تمامات و حاصل شود خواص یات کلام الله که ابتدا با اسم
 است خواهد آمد دیگر و کلام مجید یافتم یک کبر و کلمات و اسم
 خداست و نطقه ندارد اگر معنی باشد یا نباشد که در دست خوانند
 پیش و شنیدند که این دو اسم اسم عظیم اند و هر دو در سوره اخلاص نام

۱۳۱

[illegible]

در شرح ایه مبارکه انزلکم

(۱۴)

طریق عمل کند بطریق اول و در بعضی
کتابها طریقی اول و ثانیا چهل روز
ذکر کرده اند و بعضی فضا حاجت
تخلف ندارد و مواضع و وقف
از این قرار است **اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۝ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ ۝ وَمَا خَلْفَهُمْ ۝ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۝ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۝ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۝ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝** از حضرت
مردیست هر که را مهمی پیش آید
و در آن نماز نماز نماید غسل
کند بنیت از هم

۱. ادل لاهل دصال وعد و سبط که عداصل است
دو بیت و بی و یکی است و تک بر بطریق شیخ مغرب و نوبت
و مؤخر یکبار و صد چهل و چها و نزد بعضی سه نوبت و سبده
العلماء سه نوبت و سبده العلماء از عشرت احاد میگیرند و اگر
باز بقرا سبده مجموع را اعتبار میکنند از احاد را اعتبار نمیکنند
و عدد کبیر مغربان بیست و سه هزار و صد ده عدد است بنوعی که حرف
مافوق تکبیر میکنند و در شرح اسم الله شیخ فرموده است که به الکرم
ایست که برین معظم و مکرم که زبان بیان از وصف عظمت و قاصر است
و ان به کریمه خواص ربنا شاهد کرده اند اول از جهت قدر یاد و
وسعت و حشمت و بزرگی و دفع عدا و غالب شدن بر خصم و رسیدن
بجاء و نجات یافتن از بلاها و هر حاجت که داود و داود کند بعد از هر
فریضه یا بر کعبه بخواند که دره و صف او و هر وقتی بگوید و ایندا
از انگشت خود دست راست عقد آخر انگشت بزرگ دست چپ و در مقابل
چپین که شفع عداست هر حاجت که داود و داود کند طلب حاجت
نحو کند در مهمین که تعلم ما بین اید علم است دفع عدا و مقهور شدن
ان جمیع و خاطرا و در و چوایه که به تمام کند سه نوبت سوره الفتح
و سه نوبت سوره اخلاص سه نوبت صلوات فرستد بجان ان سعاد
و هر عقد که بیا رسوه فاتحه الکتاب بخواند باد بر و کف دست و مد

در حق پیران کرامت (۱۵)

و بر تمام اعضا برساند و چون این و ذکر کند هر حاجتی که دارد بزرگ
مقرر و نیاز حاجت گردد و از بزرگوار پیران یکی است که ابتدا با الله
و ختم باسم الله العظیم میگوید و شایسته آنست که بگوید که
اگر فی المثل گدائی که در دنیا هرگز بزرگی نبوده باشد خواهد
که با سلطنت سوار امور ملکی بوی تقوی بفرستد باید که در و از ده روز
ترک جوئی کند و روز دوازده و افطار بجال کند هر روز غسل کند
و جامه پاک در پوشد از اول غسل سخن کند تا بعد از آنکه دو غسل نما
بگذارد و همچنان برود و سجاده هزار بار یا ایت الکرسی بخواند چون را این بار
مداور و این شرط قیام نماید بعد از آنکه ایت الکرسی را در مقصود حاصل
کرد و آنچه خواهد دید آن رسد و از شک نباید آورد در مغرب قصه
سلطنت خلیفه شجاعین بود و قصه و طولی در مناسب این نسخه
اهل تحقیق گویند که هر که را تو فیور فقی کرد که هر روز هزار بار
بگوید یا الله خدای او را از اصحاب یقین گرداند و این اسم مستجاب
کنانی است که میباید اند و هنوز در جلال نرسیده اند و عدد
این اسم شصت و شش است و اگر کسی را طلب حیا و بزرگی باشد این را
در شرف حل بر اطلس سرخ شش و شش و رنج کند با حرف اسم خود
و در تاج محفوظ سازد و اگر شرف حل زود بپس نگیرد و چون در خانه
خوابد قرآن با وی نظر باشد و از مخوفات منفصل و با سعه

و این را اگر کسی را بخواند بطریق
وقف کند و در میان دو عین
تسبیح بخواند از آن مهم و این را
بگذراند از آن صفت بزرگوار
او بگوید و هر نماز یکبار و از آن
مستجاب است و اگر در شهر صعب
باشد به نیت مغلوب شدن او
شروع در ششم نماید تا چند روزی که
میتواند بخواند و در میان دو عین
تا این آیه بخواند و شهادت بخواند و از
البتة از شهنش شک مغلوب گردد
و گفته اند که این را از جمله مستجابات
است و این را که در کتب و کتب
اگر کسی بعد از نام خود بخواند یا بگوید
بر و او گوشت کد و سعادت یابد
و میباید و فقر و فاقه از او دور گردد
و اگر از برای تحبیب شیعی بعد از اسم
طالع و مطلق بخواند شادمانی
در نصیحت و نصیحت ملاحظه شد
که اگر کسی

در سر و نحو لفظ الجلاله

(۱۶)

مستقل رقم نهد که این خواص دهد و طریق مرتب ز این است و مستجاب
نموده شود الله محمد ال ه م ح م د و این هشت حرفست و این را با این
در مرتب شش و شش میناید نهاد و روش این است که از هر ضلع
اسم این حاصل شود در وقت نوشتن بخور لیونزد و در جانا مال
بمضود ل نوید تا خواص بسیار یابد در پیش بزرگان با حروف

و مرتب این است

و یکی از بزرگواران

و در این اسماء

چنین فرمود اند

که هر که خواهد چنان

صد و یقین گردد

ال	ل	ه	م	ح	د
ح	م	د	ال	ه	ل
م	د	ل	ح	ال	ه
د	ح	م	ه	ل	ال
ه	ال	ح	م	د	ل
ل	ه	ال	د	م	ح

و از عالم غیب انواع فتوحات ظاهری و باطنی متواتر بگمارد
کرد و هر روز بعد از فراغ از فریضه صبح هزار بار این اسماء را
با این نوع بخواند یا الله یا هو و عد این اسماء نود و نه است
موافق با نود و نه نام بار شمع و نور کی فرموده که هر که نیم شب یا
طهارت کامل رو با سمان کند نود و نه بار این اسم را بگوید مستجاب
الدعوه گردد و چشمه ها معرفت از دل و سر برزند و از عالم غیب
با نصیب گردد و اگر این را با نام منوعد که در پیش بزرگان

مهمی نباشد خواهد که روز کفایت
کود در بصره ای رود که در آن روز
نباشد و خطی در گردن خود بکشد
و در بقیه بتواضع بنشیند و هفت
بار یا ایها الکرم را تا و هو العلی
العظیم بخواند به شک در کمال
روز حاجت و برآورده شود و در
از نسخه نوشته بود هذا عجیب
و مؤثر و لا شک و لا ریب منه
خبر سوره مبارکه که اینها
روایت شده که هر که خواهد روز
بزرگ فراخ گردد و حاجت او روا شود
شب بخوابد یا در سجده یا جمعه
رو بقبله کند اول سوره فاتحه را
بخواند و بعد شروع کند بخواندن
سوره اقصام تا آیه مثل ما اوتی
رسل الله پس بلافاصله بر خیزد
و در رکعت نماز کند و در هر رکعت
هفت بار سوره حمد هفت مرتبه
اینها را بخواند

iv)

V P2	1W P1	19 P2	20 D1	1 P4
P. P0	P1 P5	P P7	^ P2	1H P9
P P1	9 P2	10 P.	15/ P1	P2 P1
11 P2	1V P2	P2 P9	P P9	1. P0
P2 D.	D P.	S P1	1P P7	11 P2

و گفت ای رسول خدا اینا اعطیتم
چون اند و چون فارغ شود همان
و بقیه از اینها الله اعلم
خبر بحقیق رسالت ما ازین
بخوند و بعد بجهت فقابا
بگوید لا اله الا الله محمد رسول
الله انما حاجت خواران
که بیدار شد از او و خود
خشمش و صبا که هر
بجهت حاجتی بپوشید
مادر حاصل کرد و انشاء الله
ختمش و حقش و هر
عظمتی مهلكه خطری بیش از
از علاج آن عاجز ماندند بکمال
چون باران بود از بر سبیل انصار
بخواند و بجهت خود از آن و طایفه
و نماز از جای بر تخت از آن و طایفه
حاصل شود و هر یک از اینها
ختمش و حقش و هر

شرح کلمات عالم الغیب

صعب تر است که او را در دهان
 خایند و مصلحتی که داشته باشد
 هفت مرتبه در آن صله تلاوت
 نماید البته مهم است و کفایت کرد
 ختم سوره طه هر که بخواند
 در او برسد از جای که بخواهد
 باشد نزد طلوع و غروب که بخواهد
 این سوره را تلاوت نماید روزی
 نازده بار روزی و یک بار در شب
 از برای دفع کردن شر و غلبه
 ابدی سوره طه را بخواند
 هر که را بخواهد باستاند از برای
 وضو بگیرد و نیت قضا و حج
 دعا و تلاوت قرآن و توبه
 قلب صد بار صلوات بفرستد
 در خواندن سوره طه خایند
 در سه موضع خاص که در آن
 خداوند بخواند و هر که بخواند
 برین و برین بگوید بعد از اتمام
 و برین بگوید

لا اله الا هو ویدین مداومت کند ختم او را از اهل بیت
 گرداند مقام اهل تحقیق و رجا اهل توحید است این خواهد بود
 کشف شود و اگر بعد از روز صیاح بیست و نوبت رخصت شود و طایفه
 خوانند و بنام خدا بگویند کند هر روز صد تا بخواند و برین که در آن است
 پیوسته چنین کند البته فهم و چنان شود که هر چه بخواند یاد کرد
 و هر که فراموش نکند اگر صبح پنج و پنج که ذکر او کردیم در هر
 روز و بیست و یک بار آن کوکبند البته و از عقل و ادراک بر آید
 که اهل عالم متحیر او گردند شیخ فرموده اند که هر که با خلوص
 اعتقاد تمام بعد از نماز با صد بار بگوید عالم الغیب الشنا
 خدا بشناید او را از اهل بیت گرداند و از اصحاب کشف شود
 چنانکه اسرار عالم صوت و مفید بر او روشن گردد و مشکلات کلی
 و جزئی از فاری بناسم بگشاید و در کاری که شروع کند
 پیدا و از مضیبات هر هفت کرد و شیخ گفته که هر که نود و بعد
 اصل اسماء بگوید بخواند عداصل اسماء هزار و هشتصد مرتبه
 است کشف قیود او را حاصل شود و مطلع شود بر نیکی و بدنام
 اهل کورستان و هم شیخ گفته که بعد کبر و تپش شود که نود
 و هشتاد و بعد کبر بخواند بر مخفیات و دفای عالم
 مطلع گردد بر تمام معانی که خزان خداوند است عالم شود و عدا
 کبر

شرح کلمه عالم الغیب (۱۹)

عدد تکبیر است عدد تکبیر موضع صد و مؤخر جهاد هزار و هشتصد
 سی و دو و هم شنبه فرموده است که اگر صبر شو که در نوده روز
 خوا کند و از وا اخبنا کند در ایام مذکور بعد کبیر سه بتکرا
 کند و عود و صد بخور سازد و دهین خواندن سه عدد تکبیر چهل و
 چها هزار و چها صد نود و شش است کشف غریب حاصل شود و عا
 مستحوی گردند حکام زمان و محتاج بمشوروی گردند و او را
 باطن بر تبه شو که از مشرف عالم فامعرب الی فاشاء الله بر و مکسو
 شو و بر احوال عالم مطلع گردد و غل و نصب سلاطین را بگوید و مو
 غریبه و داد شد هدا قایماید که در آن ایام تقویر عا بت کند و ماما
 باشد افطار بحال کند سخن که گوید خلوت گویند چو مراد است
 و مقاصد حاصل شو تقوی لازم است و دیگر آنکه حکمت هر
 بداند و خواص ابناء بر و ظاهر کرد الرحمن یعنی بخشا بند جمیع
 مخلوقات عالمی فرموده اند که هر کس بدین اسم مداومت نماید و بعد
 از هر نماز فرضه صد بار بخواند خداوند تبارک و تعالی او را پاک
 از ظلمات غفلت و فو اموشی خسر سلطان و پیا و برها ابقنا ایح
 الاصفیا سلطانا علی بن موسی الرضا علیه السلام شرح سما چنین
 فرموده که هر که بعد از هر نماز دو بیت نو و هشتبار بگوید جمله مخلوقات
 او را دوست دارند دشمنان بر و مهربان گردند و اهل تحقیق گویند

سلام قولین ربیع و چون
 یا ای سلام برسد و راسته چها بار
 یا چهارده بار یا هفتاد و یک بار
 و چون از سوره فارغ شود بگوید
 سبحان المجدج عن کل محزون
 سبحان المخلص عن کل متحزون
 سبحان المنقذ عن کل مدبون
 سبحان العالی عن کل مکون
 سبحان من جعل خلائفه باین الکافی
 سبحان من جعل منادیا و اراشدنا
 و النون سبحان من قیوم قیوم
 آن بقول که قیوم کل شیء
 الذی یبدی ملکوت کل شیء
 تر جمون پس بگوید یا رب
 ابواب رحمتک و ابواب خیراتک
 بحق سوره باین و تفضلان و کریم
 یا ارحم الراحمین پس صد بار بگوید
 یا مفتح کل قلوب و بعضی گفته
 اند که در این و جمیع ادبیا مختص
 نیز حاجت بقاضی الحاجات عرض
 نماید قدرش خود را در

در شرح کلمه مینا کمال الرحمن

(۲۰)

و دعوی این اسم مناسب است که صاحب کرم باشند از ایشان نفع
 رسد و شیخ ابوالهیثم و شرح خود فرموده که هر که را مایه باشد عاخر
 اگر از نه پیران باید که در جمعه بعد از نماز عصر هیچ و ردی
 مشغول نگردد و هیچ سخن نگوید با حضور دل متوجه قبله این اسم
 تکرار میکند یا الله یا الرحمن یا زمانه که افتاب فرو رود و بعد از آن
 سر سجده کند حاجت خواهد آمد البته حاجتی را اگر در و شیخ این
 نفیم را از خواجیه لباس یافته در کفایت تمام مسلمانان شرح این اسم
 بسیار است بزرگی فرموده هم را این معنی که چهار مشکلات عربیه
 ام و کلبه بعد از نماز عصر و زجعه متوجه قبله بود پس اللهم
 الرحمن الرحیم قیام نماید چون بایک نماز تمام بشود و بر سجده حاجت
 دهد حاجت خواهد نامون از آن تمام کس در گوشتها برداشته
 صلوات فرستند مؤمنین و مؤمنات را فراموش نکنند و امرش
 خواهد برای هر مومنی که باین و مداومت نماید مرادات حاصل شود
 از بزرگ اسماء و هم بزرگی فرموده که از اسناد خود چنین یاد دارم که
 هیچ اسمی از اسماء خدا بزرگوار تر از این سه اسم نیست زیرا که
 اگر بزرگتر بود مقدم بر کلام حق و در اول هر سوره مکتوب
 گشته و حضرت رسالت صلی الله علیه و آله در فضیلت این سه
 فرموده اند که من قال یسبح الله الرحمن الرحیم مره لربی مرفوعه

اجاب مشاهده نماید که
 آنکه سوره را بخواند چون بایه شکر
 برسد هفتاد مرتبه تکرار کند
 مطلب از خداوند خود خواهد
 که بجز تشریط و تفسیر دیگر آنکه
 از دو جهت شروع کند تا در پیشینه
 و هر روز سه بار بخواند که در هر روز
 یک هفته بهشت بیکار خوانده شود
 و هر روز بعد از فراغ دعا یا قیام
 محل به عقد ملک کاره را از صفحه
 بخواند به بخواند و اگر نتواند در یک
 مجلس بهشت بیکار تکرار و بخواند
 و بعد از آن به دعا بخواند از
 برای هر مرد و مطلبی مجرب است
 لکن بجهت سعادت زق و سعادت
 معیشت در روز پیشینه بخواند و
 دفع دشمن سه شنبه بخواند و
 و غرض از یکشنبه و هفت
 ختم شود و در یکشنبه بخواند
 امام حقیق بن علی

در شرح کلمه مبارکه الرحمن

(۲۱)

ذَرَّةَ رَاوِی اِنْجِدْ بِعِشْدِ اللَّهِ بِرِمْسَعُو اسْتِ كَمْ خِشْر رَسَالَتِ شَاهِ
فَرَمُودَ اَنْدِ كِه هَرْ كِه بِکَبَا بِکُودِ اِنْ سَلَسَمِ دَا بَا قِی نَمَانْدَ اَز کَنَاهَا
اَنْ بِلَن رَه وَهْم شَخ فَرَمُودَه کِه هَرْ کِه بِجَبَن فَنَح کَارَهَا وَخَفُوظ
بُودَن اَز بِلَا هَا وَ اِنْ بُودَ اَز مَر شَطَان دِ مَرَجِ جَهَادِ رَحْمَا
بَا بِنَطْرِ قِی نُو لِسِدْ بَا خُودِ اَر دَا مَآ اَکْرَدِ رِشَفِ اَفْثَابِ نُو لِسِدْ بَا

بسم	الله	الرحمن	الرحیم
الرحمن	الرحیم	بسم	الله
الرحیم	الرحمن	الله	بسم
الله	بسم	الرحیم	الرحمن
۱۸۹	۲۰۲	۱۹۹	۱۹۶
۲۰۰	۱۹۵	۱۹۰	۲۰۱
۱۹۴	۱۹۷	۲۰۴	۱۹۱
۲۰۳	۱۹۲	۱۹۳	۱۹۸

سَامَاتِ قَسْعُو خَوْصِ عِظَمِ دَارِدِ وَ هَرْ کِس اِنْ مَرَجِ دَا بَا خُودِ اَر دِ
وَر دِ کَنْدِ هَرْ دُو هَفْصَه دُ هَسْتِ اَشْر نُو بِنِ تَکْرَارِ کَنْدِ هَرْ طَلَبِ
کِه خَوْهَدِ تَوَانْدِ کَشُودِ وَ هَمْ مَشْکَلَاتِ بَرُو کَاسَانِ گَرْدِ وَ بَعْدِ اَز
فَرَاغِ اِنْ بَا بِدِ کِه بِکَسْدِ سِی دُو نُو بِنِ ضَلَوَاتِ بِرِ مَحْمَدِ وَ اَلِ مَحْمَدِ نَشَا
مَسْتَجَابِ لِدَعْوَه گَرْدِ وَ رُو زِ بَرُو ی گَشَادَه گَرْدِ وَ صَنَعَا بَا طِنِ اَوْرَا
خَاصِلِ گَرْدِ وَ هِیچِ کَارِی بَرُو مَشْکَلِ نَکَرْدِ دُ فَنُوحَاتِ بُو کَرَسَلَنْدِ
بِرِکَتِ اِنْ سَا وَ دَارَنْدِ اِنْ مَرَجِ بَا بِدِ کِه دَا بِمِ بَا طِنَا رَتَبِ نَاشِدِ مَعْطَر
سَاخِبِ بَا خُودِ اَر دِ عِزْزِ دَا رِدِ کِه کَنَاهَا نِ صَغِيرِ وَ کِبِيرِ قَا کَرِ دَا مَحُو

کنند

منقول است که هر که این سوره را بخواند
کتابت تمام اشقیات و غیبت را بخواند
مهمانان و برود کتابت شود و اگر این
سوره را کسی بخواند یا بخواند از
شبه بود و بر این باشد در فکر خاف
باصابت بود مردم او را دوست دارند
خمنه و ایتها در کتابت
الفران وارد است که هر که در مملکت
کو قنار شود این سوره را بخواند
خلافه باشد انا الله نعمه
و النعمه انما نورا
که این سوره را بخواند حاجت او برود
بیت و یکبار و او را بخواند خمنه و
بر مبادد و او را بخواند و او را
و او را بخواند و او را بخواند
از برای این معنیست و سفی و او را
منال و منال و او را بخواند
بنوعی که معقول و افکار از کتب
عاجز باشد مدد و منال و او را بخواند
سوره است همه و او را

در شرح کلمات مبارک الرحمن

(۲۲)

کنند این پنج را خواص بسیار است و شیخ فرموده که همراه و هر غای
که در اول آن اللهم یا الله باشد آن با جانب نزدیکتر است و از
دعوت آن روز تر مقصود نباید و جهت بزرگی حکومت و عزت طلبان
و در وادامه دعا اعمال و اُلفت لها و فراخی روز و هر از روز که دارد و
ساخته هر روز هزار و یک نوبت بخواند الله لطیف بعباده بر و
مرتب است و هو القوی الغریز اینچه مقصود او باشد برود و از آنکه
کمان دارد بگردد و اگر برای دای قرض و خلاصی زحمت رسید
بعل که از او مغفول شده باشد طلب حرمش دفع شمن قوی با
بیت گردانید لشکری از گرد شهر که حاضر کرده باشند شش روز
هر روز سه هزار و سیصد سی نوبت بخواند و این عدد را جهت حاضر
و خلاصی زحمت و جمعیت تمام خواند اشک عظیم دارد و اگر کسی
این اسماء را در دین بکین عقین بنویسند نقش کنند یا خود دارد خواص بسیار
ببیند و خاصیت اول آنکه بر دشمنان غالب بد در نظر خلق
عزیز بود و در پیش همکس شهنشود و از مفلحان این بود پس
این شنبه را از اسم اعظم ترتیب فرموده اند و در این لوح روح بر
و خواص کلی دارد اول الله دوم رحمن سوم رحیم و شیخ فرمود
که در معنی بند اسم الرحمن الرحمن فرقی نیست زیرا که رحیم بخشنده
بک معنی دارد هر که رحیم است بخشنده است و بخشایش از رحیم

بر یکپیل استوار و اگر یک روز
فوت شود شب قضا نماید و این عمل
عجرب و از عجرب است حضرت است و علیل
یا لایحی به چنانچه مداومت کردن
سوره و الذاریات در هر روز
موجب ثروت و دولت میشود و هر
سوره قاف که کسی خواهد در
دولت و نعمت بزرگشاده کرد و
ایوب خیر بود و مفتوح شود هر روز
سه مرتبه با وضو و بقبله یا بر شیل
متصل هم بخواند و از خداوند بخواند
هر روز خواهد شد و در هر روز
از او قضا را بزرگ و دست زدن
نوسه در امر همیشه از غریب دارد
و از جمله عجرب است که مخالف ندارد
باید ابتدا از شب شنبه کند و هر
بسه دفعه بخواند و شب جمعه هفتاد
بخواند تا مدتی هفتیه همین نحو
مستوداد و قبل از شروع در سوره
در هر شب بخواند

(۲۱۴) **در بیان کلیه مکارم الرّحم**

اذا وکفایت شود اما چون مراد حاصل شود نباید که دست از عو
 بدارد و اگر بدان عمل نتواند خواند بعد از دعوت با نفل که مبر
 گردد بخواند اما اگر هر روز از هزار بار زیاد تر خواند بمره منشد
 و بزرگان گفته اند که لشیر قلوب و رواج را بنام است و بزرگ
 گفته که این دو اسم الرّحم الرّحیم ذکر خافقان است مناسب کسانی
 است که در کلیه امور مضطرب باشند و هر که در چنین خوف و
 فر و فاندگی و اضطراب غم و خون شدت گرفتاری و راسود
 امور بنا بر قرض یا حبس عجز بدین اسماء مداومت نماید کسان
 قاهر و شید و حیم مهربان او گردند و عو این اسماء در محل
 اضطراب و شتاب و زاست و شبانه روز بعد تکبیر معر
 یا نصی و پنجاه و هفت اگر خواهد بالف لام تعریف خواند یا یا
 ندا هر دو مقبوس است اگر محل تقاضای آن نکند جمعی متفق
 کنند بیست مجلس پنجاه هزار و یکصد سی نوبت بخوانند آنچه
 او در شبانه روز خواهد خواند اگر اسمین عدد گرسه در
 مربع چهار در چهار دهند یا بنظر بقی و با خود دارند از بلبه
 برود و رفع گردد و قاهران عالم مقهور او گردند و بر همه غالب
 آید و مرحوم مخلوقات گردد و معمو نماید و از بیمار بها گونا
 گونا بمن بود و مقبول القول گردد و ابواب فتح بر او گشاده شود

از حضرت سید الشّیخ و حلیه نقل کرده
 اذا کان اول شهر یوم الاربعین فاید
 بقرآن موعده اذا و نعمة الیوم الرابع عشر
 حکایت یوم علی عهد الایام بحسب بصره
 یوم الرابع عشر ربعة عشره و فی کل
 خمیس اقرا الدعاء و هذا العمل
 الختم لوسعه لوزق و تسهل الامور
 المشکله و اذی الدنوی و جریب عن
 مرات لیکنه من الجواهر المسماة
 البسولة لا یخص قدّها و لا یبدل
 مهرها و الدعاء هذا یا و احد
 یا فاجد یا جواد یا حلیه یا حنین
 یا متنان یا کریم یا شاکر یا خفیه
 من تحفایک یا ربّ یا شفیق و
 یغنی بها دینی و تصلی بها
 شیائی بر ختمک یا سید العالمین
 ان کان رزقی فی السماء فازلّه و
 ان کان فی الارض فارجله و
 عید فقرته و ان کان فیرجعه و ان کان
 فیران کان فیکرّه و ان کان فیرجعه و ان کان

شرح کلمه ربنا کمالک (۲۵)

و حامل این مربع ر حفظ خداوند تبارک و تعالی باشد مربع بر اسم
 الملك جل جلاله پادشاه فرات و ابرجبه مخلوقاتا هر که
 خواهد که دعوی این اسم کند باید که بحقیقت حق تعالی را بداند و
 هر چه طلب کند از وی خواهد طبع از مخلوقات قطع کند هر چه را چون
 خوف و فقر و محتاج نا الله تعالی او را از ملک ملکوت بهره مند
 و بر رکان گفت اند که ذاکر این اسم محتاج نکرد و خضر امام علی موسی
 الرضا علیهم السلام فرموده اند که هر که هر روز نوبت این اسم تکرار کنند
 خلوتی نیاید کرد و دولت دنیا و آخرت نیاید شخصی از شیخ جلال الدین
 محمود چیتگر که صاحب گلشن را است سوال کرد که بشنوا اسماء الله را
 خواص فرموده اند و لوح عد تبیین کرده اند مگر اسم ملک الکبریا
 شیخ فرمود که نخواستم عوام را بر خاصیت از اطلاع افند که سبب
 ایشان کرد و اگر خواص دریغ نداشتند اسم فرمود که هر کس بدعوی
 اسم یا ملک صد و هشتاد و شش شرط مذکوره بخای او رود شبانه
 روز نه هزار بار تکرار کند بر تبه سلطنت پادشاهی رسد این
 نسبت طبع فارین کس نباشد که پادشاهی در عالم معنی خواهد کرد
 باشد که در عالم صور و خواص الکبریا در محل خود شبانه پادشاه الله تعالی
 و مربع ملک این است الف قدس جل جلاله پادشاه عالم
 نقصا خضر امام علی موسی الرضا علیهم السلام فرموده اند هر که

د	ح	ی	م
ی	م	ر	ح
م	ی	ح	ر
ح	ر	م	ی

۵۷	۷۰	۶۷	۶۴
۶۸	۶۳	۵۸	۶۹
۶۲	۶۵	۷۲	۵۹
۷۱	۶۰	۶۱	۶۶

و این کلمات
 کتب اقبال از فیض
 و از کتب اقبال از فیض
 و از کتب اقبال از فیض

یا	م	ل	ک
ل	ک	یا	م
ک	ل	م	یا
م	یا	ک	ل

۱۵	۲۸	۲۵	۲۲
۲۶	۳۱	۱۴	۲۷
۲۰	۲۳	۳۰	۱۷
۲۹	۱۸	۱۹	۲۴

در سر کلمه مبارکه القدر السلا

(۲۹)

ق	د	و	س
و	س	ق	د
س	و	د	ق
د	ق	س	و

۳۵	۴۱	۴۵	۴۲
۴۶	۴۱	۳۶	۴۷
۴۰	۴۳	۵۰	۳۷
۴۹	۳۸	۳۹	۴۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ نَفْسِي فِي رَحْمَتِكَ
 وَتَحْتِ الْمَرْحُومَةِ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَحِيمُ يَا غَنِيُّ

س	ل	ا	م
ا	م	س	ل
م	ا	ل	س
ل	س	م	ا

۲۵	۳۹	۳۵	۳۲
۳۶	۳۱	۲۶	۳۸
۳۰	۳۳	۴۱	۲۷
۴۰	۲۱	۲۹	۳۴

هر روز بوقت وال بکصد هفتاد بار بگوید یا وصافه کرد و اثر
 نفع و وسوسه شیطان نماند و یکی از بزرگان فرموده که اگر این
 اسم را باطن پاک و مصفی کرد از کدورات قلب و نفاق و اهل تحقیق
 گویند که هر که هر روز بکصد یا زد مرتبه بخواند از بیمار ظاهر و باطن
 صحت یابد هر که روحیه پاک لغت نماند نوید سُبُوحِ قُدُسِ
 رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ و بخورد صفت ملائکه پیدا کند و مرتب
 الفدس برای استسلام یعنی پاک و عیب نگوشت و نفاق
 خیر امام هشتم علیه السلام فرموده اند که هر که بکصد سی بار نوب
 بر بیمار خواند نوبت صحت از بیمار از رنج خلاص شود و اگر بکصد
 هجده نوبت بر شری خواند و بدشمن دهد تا بخورد مهربان گردد و اهل
 تحقیق گویند هر که خواهد احصا این اسم کند اول خود را مقصر
 داند و هر روز این اسم را بکصد یا زد نوبت بخواند خداوند عالم
 دل او را از بیمار در امان دارد و در دار السلام در آورده و عذاب این
 این اسم صد سی و یکی است و عدد دیگر صد شصت و دو اگر مرتب یا بر
 طریق وضع کند یا خود دارد از جمیع مرض علل چون جذام و برص و
 انواع بلبه این باشد از برکت این اسم مرتب استسلام این است
 الْمُؤْمِنُ یعنی را شنیده و عده های خویش خیر امام هشتم
 علیه السلام فرموده اند هر که این اسم را بر نقره نقش کند و این با طهارت

(۲۷)

کتاب

م	و	م	ن
م	ن	م	و
ن	م	و	م
و	م	ن	م

۳۳	۳۷	۴۰	۴۵
۳۹	۴۷	۴۲	۴۸
۲۸	۴۲	۳۵	۳۱
۳۵	۳۰	۲۹	۴۱

(29)

rw	rs	rq	ls
ra	rv	rf	ry
la	li	lf	li
rd	r.	lq	r.

VrP	VrV	Vr.	VlV
Vr9	VlA	VrP	VrA
Vl9	VrP	VrA	VrP
Vr9	VrP	Vr.	VrP

گفته اند و متفقند بر این که بعد از عید که تمام کنند هر روز چند تن
تا پنج تن بگویند یا معتر اعتراف یا عترت یا عترت یا عترت یا عترت
اسم نفی که تواند صلوات فرستد چند است از قرآن که شیخ
خواص گفته مناسب این اسم که در این نسخه در آورده بخواند اول لعند
جانکم رسول مرا بنفسکم غر برب علی ما عینتم حربص علیکم
یا مؤمنین رؤوف جم هر که این است در مربع چهار چها وضع کند
در شرف آفتاب یا بطریق و یا خود دارد و نظر خلا بق بریزد و ده
چشم سلاطین یا عزت و حرمت و مقبول الفول گردد و تمام شمن
او دست کردند و یا هر که مجادله نماید غالب گردد و وضع شریف
او را بخیزد دارند مربع این است اگر عید این است که ده هزار هشتصد
نود هشت است در شرف آفتاب چهار چها نهاد در شرف زهره
وضع کند نیکو مثال که نمودن خواص هد که سلاطین مطیع
گردند اکابر و اشراف و تمام خلا بق مستخر و شوند خواص بسیار دارد
و امنشویا آفتاب و زانفع هد چو مربع زهره یا خود دارد یا
خوشحال کند و اصل و مقام و فهم عقل دارند این لوح را
حاصل شود که مبصران عالم در نزد و گنگت گردند و نیز فهم
چهار پیش و بنادانی معتر ایند عفلای فمان در نظر دارند این لوح
بجز خود اقرار کنند این هر لوح مثال روشن نمویم تا بر دستا

شرح کلمه مبارک البقرة

(۳۰)

مشکل نکرد اما باید که در وقت نوشتن عدد گرفتن یا طهارت
 یا شد بخورد لبود خود را به هوا خوش معطر سازد و لوح را غیر
 دارد بیشتر اوقات رواج نهد اگر این به زبان اسم غریب عمل کند
 و یا این روش در لوح پنج در پنج بر مس نقش کند و شرف زهره یا نا
 خود و نام هر کس که خواهد هم در شرف ان لوح بکشد یا خود دارد
 مثلا این عدد و عدد نام خود و عدد نام یکی از سلاطین یا حکام یا نا
 والدین مجموع جسا کند مثال نام این لوح شیخ ز برای خود عمل
 کرده یونانی و سناسا مشکل نکرد و عدد ایه کوچه یا غیر از طهرت و سی
 بو و عدد نام صاحب شاعبد الحمد لله او دیت و سی و سی و سی و
 عصر و الحمد لله او چهار صد شصت و یک مجموع هزار و شصت و یک
 چهار میشود و از این جمله شصت که کردیم هزار و پانصد شصت و چهار
 این مانند این پنج شصت کردیم قسمی میشود و از ده بو چهار عدد کرد
 داشت این عدد را در لوح مس نقش کند و یا خود دارد و یکی از اکا کند
 من چنان کردم بعد سلطان حاضر شد بنده را تعظیم و تکریمی
 کرد که بوصف شایسته از مقام معهود بگذراند و ایند هر بر خود مقدم
 نشاند و در دیکر درس خواند پیش گرفت و من جنت استاد تعظیم
 کردی بحد که چون راند می و برخاسته با سنبه دار و از شد
 و آخر او را منع کردند گفت اسامی است بکرد و لوح در مرکز گذاشت

این ختم را از سر گیرد اگر از اکا کند
 از جبر تا شمرده اند و شمرده اند
 بجهت تمام بظانم و محراب و زمره
 بدین طریق نوشت جمعه در جاحلوت
 و بقیه بنشیند یا وضو هفت
 نویسی فاصله بخواند و بعد از آن
 ایند بخواند بسم الله الرحمن الرحیم
 اللهم انی اشکک بعونک یا غنی
 و یقوت ذلک یا قذیر و یحکمک
 یا حکیم و یرحمک یا رحمن و یمینک
 یا متان ان یحفظنا یا لا یمان
 قائما قاعدا را کما و ساجدا نائما
 و یقظه حیثا و میتا و علی کل
 حال اعوذ بالله من شر نفسه و من
 شر کل شیء و من شر شیطان الجحیم و الارواح
 الشرکة و ابیة انت اخذت بناصيتها
 ان ربی علی صراط مستقیم و صلی
 الله علی محمد و آله اجمعین ختم
 سوره مرسل هر که این سوره را نوشته
 یا خود دارد و هر جا رود

شرح کلمه مبارک الغنی

(۳۱)

۳۰۸	۳۲۱	۳۰۴	۳۱۷	۳۰۰
۳۰۱	۳۰۹	۳۲۲	۳۰۵	۳۱۳
۳۱۴	۳۰۲	۳۱۰	۳۱۸	۳۰۶
۳۰۷	۳۱۵	۲۹۸	۳۱۱	۳۱۹
۳۲۰	۳۰۳	۳۱۶	۲۹۹	۳۱۲

که شاید تعظیم کند کند که از خدا عندالکند نشد بود با وجود آن
همچنان مواضع این از مجرای است صوت لوح صیر این است
و عجایب بکر که از این لوح بدیدم این لوح که مجموع عوالت انداز هر
بهرن نمی آید از خانه چونند سو و میشدم با جمیع مرتبای ایشان
بر کثارت با مهابر میامند و مناظره میگردند که شیخ عبدالحید
میگذرد و پیش از این لوح بن بود و من از این بحضرت میگذرد
کردم که آن لوح را بگذارم تا باشد که این شهر کم شود و باز ملا
ان نمود که بسی رجه دقیقه در شر و هر رعایت کرده بود
و اگر کسی را این دستر شود خواص بسیار بیند بکر کسی بعد از
نماز صبح پیش از سخن گفتن ده نوبت این را بخواند و باد برود
کف خود دمد و برد و تمامی اعضا بمالد و از روز هیچ بک
بوی نرسد شیخ منبهمی در جوهر القرآن آورده شرح این آیات که
اگر فی المثل اسمان بر زمین ساید که خوانند این آیه هیچ اسبب
نرسد محفوظ باشد و در شرح کبیر قرآن شیخ احمد منبهمی گفته است
اگر کسی خواهد از جمیع فائز غاهاست ساله فاند باین بهر مد
کند الحیات یعنی دارند خلقان بدان خضر امام ضاع علیها
فرموده که باین نام هر مظلومی از ظلم ظالم محفوظ ماند و باز
فرموده اند که دعوی این اسم مناسب حال کابر و اشراف است ملک

اور از شیخ منبهمی
نشد شود و هر مرتبای
این سوره را بخواند که
حاصل شود اگر کسی
هر روز یک نوبت بخواند
باید شود بکر که در میان
باشد سوره مبارک را سبب
بیشتر مانند سخن و شوه
فرزند نباشند و بکبار
و قطع و غفل کنند و از آن
بهر بخوانند هر روز و از آن
بهر بخوانند و اگر کسی
حاصل شود و اگر کسی
خدا صیقل دهد و باین
خدا باین بخواند که

در شرح کلمات مبارکه المنکر

(۳۲)

مخوانند او خلاص شوند و اگر کسی
میدانند نام باشد سوره فضل را
روغن بادام تلخ بخوانند و بر اندام
در بعضی بمانند صحت یابد و اگر نیک
روز باشد این سوره را هر روز
تا چهل روز و در یک بار بخواند و
بیدار شود اگر کسی را سحر کرده باشند
روز یکشنبه سوره را بنویسند و
مغز در بخورد دفع شود ایضا جهت
فتح غمات باز در روز هر روز بخواند
یا بعد از نماز یا بعد از نماز ده روز
رویازد تمام نشد بخواند ده روز
خاص کر و در هر روز

ج	ب	ا	و
ا	د	ج	ب
د	ا	ب	ج
ب	ج	د	ا
۴۴	۵۷	۵۴	۵۱
۵۵	۵۰	۴۵	۵۶
۴۹	۵۲	۵۹	۴۶
۵۹	۴۷	۴۸	۵۳

برایشان فرار گیرد هر که از پادشاه ترسد و بر او درواز
نوبت بخواند از شر او امن گردد و هر پادشاه که خواهد سلطنت
یا بماند هیچ دشمن روی نتواند کرد این اسم امداد و نجات
و بعد از نماز یا مداد و بیست و شش بار بگوید هر کس از روی ترسد
در چشم خلایق با هیبت باشد هرگاه بعد از مستحان غشیه
یا یا بگوید از شر شیطان امن بود و دعوی این اسم بعد کبر هفت
یا یا و هفتاد و بیست سه نوبت است مع صد مؤخر و جهت
کودک این مربع را نویسد در زیر نگیند اگر ناخودارد از شر
جن و جباران امن باشد و از مودبات ضرر بوی برسد مربع
این است **الم ت ک ب ر** یعنی ظاهر کنند بزرگواری خویشان
فاطمه بر اهل اسمانها و زمینها حاضر امام رضا علیه السلام فرموده اند
و عامه هم را بنقول متفقند که هر که در لب و خویشتن از صحت
یا حالا خود یا در این اسم را بگوید خداوند بخانه و نجات او را فرستد
صالح کرامت فرماید شیخ فرموده که این اسم مناسب احوال ملوک
و سلاطین و کسانی است که طالب حشمت و دوام جاودامی و دولت
و مظفر شدن بر اعدا باشند مداومت نمایند آن عزیزان
المنکر و بطریق عوام این اسم آنست که در ساختن هر روز بعد
تکبیر یا بعد کبر بخوانند بعد طلوع صبح یا بعد نماز صبح پیش از

در شرح کلمه مبارکه الخالق

(۳۳)

سُخَرِ کُفَرِ بَاطِنِ طَهَارَتِ تَوْحِيدِ قِبَلِ بَهْرِ عِلْمِ که خواهد خوه با لغ
 لام تعریف خواهد بپا نداء و عد تکسیر مع صد و مؤخر هشت هزار
 یا ضد پی است و این سه اسم مرکب از ده حرف است و ا ح ر و ف
 م ک ر د ر ش ف مشر یا بتثلیث است پس هر و مشر در لوح
 دره مجروف وضع کنند با خود دارند بر کاغذ مهره زد بر ناج نگاه
 دارند بر و مکرّم کرّی بطریق که وصف نتوان کرد و مرتب کبریا است
الخالق یعنی فریدگار هر چه بر مقدار و انداز که شاید
 و اهل حقیقت گویند هر که در شایسته اسم را بسپارند گویند حقیقتا
 و تعالی فرشته خلق کند تا در وقت امت عبادت میکنند ثواب آنرا
 در نامه عمل آن بند ثبت میکنند و خضر امام علیه السلام فرمود
 هر که ضعیفی یا کار نازکی یا خط منو پس از خلل آن منو هم است یا
 کاری که تعاقب بسلاطین دارد و از فساد آن میترسد باید که این اسم
 در مرتب چها در چها مجروف تکسیر نوشت با خود دارد و هر صباح صد
 یا در این اسم را بگوید کار او بد نخواهد او شود و از آن شغل و عمل نیکو
 بیند هر کس که مداومت نماید بعد کبریا بعد تکسیر شریف فرموده که
 حصصا ظاهر و باطن او را بنور عنایت خود متوکّر داند و او را از
 جمله مقبولان درگاه خویش گرداند و مخلوقات و زاد و ست دارند
 از برکت این مرتب مداومت این اسم متاکسانی است که ایشانرا اولاد

بارانند با نیت بپاوند با مصیبت
 متعین فتح با مقدر فتح با مقدر
 سحر یا مقدر یا مقدر یا مقدر
 بر حیات یا آفرین یا آفرین
 بجاء ابد یا شایسته سلیمان
 برای هر چه طلبه شایسته نمود و این
 صبح بخواند و روز

۱۶۵	۱۶۸	۱۷۱	۱۵۸
۱۷۰	۱۵۹	۱۶۴	۱۶۹
۱۴۰	۱۷۳	۱۶۶	۱۶۳
۱۶۷	۱۶۲	۱۶۱	۱۷۲

شماره مشر و مثلیث و تیسر و هر و مشر

م	ت	ک	ب	ر
ب	ر	م	ث	ک
ث	ک	ب	ر	م
ر	م	ت	ک	ب
ک	ر	ب	م	ث

مطلب است
 انصاف از منو مجرب و
 بنفشه حاجان و علود حاجان
 اهل علم و فضل این خفیه بنویسند
 هفت بار این توبه بخوانند
 صلوات بر او

در سر کلمه مبارک الباقی

(۳۴)

و ان شاء فرزند کم باشد دعوت کبر این اسم نزد بعضی از بزرگان
 زیاد است نزد بعضی زبردگان و در هزار و سیصد هشتاد و پنج
 و اگر صد و زیاده بخواند و را بود باطن صاود لخم و بیضا
 از مشکها که حشر عرش بر دست و اسان گردانند و بکار می کرد
 او را از دست و بر این خدا بیجا او را بر سر قوم و دیگران و کمال
 شاد و اگر صغیر باشد در آن کار بکانه عصر شود و از غایت نیز صغیری
 گردد اما باید که با طهارت باشد مریع یا خود از خود صریح بپایند
 و مریع بن است الباقی فریبند هر چه صغیر و خاصه اهل
 تحقیق گویند هر که خواهد که احصا این اسم کند باید که با خلق پاک
 تعالی و بران موضوع شد تا حشر حق تعالی خلق را محکوم و منقاد
 وی گردانند حشر امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که هر چه صغیر
 این اسم را بگوید خستاد و قیام و از آنها نگذارد و مؤمنی فرستد اهل
 تحقیق گویند هر که با هفت هزار و بیست و پنج بخواند خداوند جل جلاله
 حشر را خلق کند تا روز قیامت با او مؤمن کند و شیع فرموده اند
 اسم الرب الخالق این را ذکر کند که محتاج باشد بر تو و شکر
 که زاده نماید ایشان را و طایب خستد باشد شیع جل جلاله این حدیث
 گوید هر روز یا نزهت نویت این اسمها را بخواند لطف خدا بپادار و نیاز
 آخرت هم قریب حال او باشد رفیع روزگار او گردد و قبر مؤمن و در

چنانچه در تفسیر این کلمه و زیارتش
 از آنکه این کلمه در روز شنبه و در روز
 و همه شنبه از آن که در روز شنبه
 از آنکه این کلمه در روز شنبه و در روز
 مطلب از آنکه در روز شنبه و در روز
 مینا که در روز شنبه و در روز
 منقول است که هر که سوره حمد را با این
 دو بار فاده و زیاده تر باشد و این
 مجموع و در روز شنبه و در روز
 از آنکه این کلمه در روز شنبه و در روز

خ	ا	ل	ق
ل	ق	خ	ا
ق	ل	ا	خ
ا	خ	ق	ل

۱۵۷	۱۸۹	۱۸۵	۱۸۲
۱۸۶	۱۸۱	۱۷۶	۱۸۸
۱۸۰	۱۸۳	۱۹۱	۱۷۷
۱۹۰	۷۸	۱۷۹	۱۸۴

بنام خداوند و در روز شنبه و در روز
 است این کلمه در روز شنبه و در روز
 فرزند این کلمه در روز شنبه و در روز
 یعنی این کلمه در روز شنبه و در روز

(۲۵)

ب	ا	ر	ی
ر	ی	ب	ا
ی	ر	ا	ب
ا	ب	ر	ی

Y4	Y9	AT	99
A1	V.	VD	A.
V1	AP	VV	VF
VA	VP	VT	AP

ما والله
عليهم نبي الصدوق
از سوره العنكبوت و ايه دوامت
و النبي امنوا معه
رسول الله و انما من
منه رسول و انما من
منه رسول و انما من

م	ص	و	ر
و	ر	م	ص
ر	و	ص	م
ص	م	ر	و

94	99	102	19
101	90	95	100
91	104	97	98
98	93	92	103

مبدأ و باشد مربع بیست المصق یعنی تصویف کنند هر چیز بصورت
مخصوص و شکلی که بدان معنا ز گردند از یکدیگر و خسترا عام علیکم
فرموده اند هر عقیقه که طالب فرزند باشد باید که هفت روز
دارد در وقت افطار بیست و یک نوبت صدق دل بخواند و برای مدد
بپاشا مدد خصلت او را و کد صالح کرامت فرماید اگر زن و شوهر
هر دو روزه دارند بهتر باشد و نوبتی فرموده که هر که طالب خصلت
و بلاغت شعر کافیه و دانش و طلا و لسان بود بدکرا این اسم
بعد تکبیر مع صد مؤخر بخواند سرآمد و زکار گردد و عداوت کبیر
این اسم و هزار و هشتاد و اسب باید که چوبه مقصود رسد یا بپندارد
خواند هر روز صد مرتبه شش مرتبه بخواند نیکند تا دلش شاد
بود و مقصود حاصل باشد مربع این اسم الغفا یعنی پوشاننده
زشتیها و معا پندگان از انواع گناه و تقصیر خسترا عام علیکم
فرموده که هر که بگذشت از جمعه و سازد و صد نوبت بگوید یا غفا
اغفر ذنوبی از جمله مغفون گرد و خصلت پورده او را و اندک بعضی
خوانده اند یا بپند و بزرگان فرموده اند بطریق تکبیر معرب خاتم
عقیق نقش کرده در دست دارند و بسیار درو نظر خصلت فراموش و او را در
داند و بیکدیگر نمایند در حق و می عاخر کنند اگر از خاتم ناما بخور
بقبریر از غذای این بود اما طریق مغیر بیان و نوع است و عامل مجرب است

(P.V)

۳۷	۳۷۴	۳۷۷	۳۹۳		و	ه	ا	ب
۳۷۶	۳۹۴	۳۹۹	۳۷۵		ا	ب	و	ه
۳۹۵	۳۷۹	۳۷۲	۳۹۸		ب	ا	ه	و
۳۷۳	۳۹۷	۳۹۹	۳۷۸		ه	و	ب	ا

12

[illegible]

نتیجہ کلیہ مباحثہ کا اعلان

کند و در هر رکعت بعد از قنوت یا نوره یا ایا الکریم بیست و پنج
نوبت قل هو الله احد بعد از نماز چهل و یکبار در نوبت یا وهاب
بگوید جهد کند که از اول نماز تا اتمام تسبیح نماز سخن نگوید و
بعد از فراغ از نماز واسم خدا کند که البته تجارب الدعوه گردد
این تسبیح کرده اند و تجارب این اسم که چهل و ده عدد است و مربع
وضع توان کرد اما اگر کسی خواهد که جهت حصول رزق
خلال و سهوشد و خوشنالی و فرح و برکت عمر و قوت باصر
و خوشنوی خدا بنما جل جلاله مربع مساد این اسم اعد گیرد
اسم خود را نیز عدد گیرد از مجموع بی که کند باقی را بیچهار قسم
کند و در مربع بطریق تسبیح وضع کند مثلا اسم یا وهاب بیست
پنج عدد است اسم محمد نود و دو است مجموع صد هفتاد و دو عدد
طرح کردیم هشتاد و هفت و باقی ماند بیچهار قسمت کردیم بیست و
یک شد کسر سه ماند بیچاره و وضع تا است یا شد مربع این است

۲۹	۳۲	۳۵	۲۱	الرزاق بعز زور دهند
۳۴	۲۲	۳۸	۳۳	هر روزی بخاری بدان فد که غایت
۲۳	۳۷	۳۰	۲۷	او باشد این نامی است که فرشته ها
۳۱	۲۶	۲۴	۳۶	بوکشند ها خوانند از برکت این اسم

(۴۹)

برای

[illegible]

شرح کلمه مبارکه الفناح

(۴۰)

۷۶	۸۲	۸۸	۹۲	ر	ز	ا	ق
۸۶	۹۴	۷۴	۸۴	ا	ق	ر	ز
۶۶	۹۲	۷۸	۷۲	ق	ا	ز	ر
۸	۷۰	۶۸	۹۰	ز	ر	ق	ا

این اسم کند باید که کار و بستی که او را پیش آید و باستانه
 مفتوح الایواب و زوید اند که ابواب حیات و دایم گشاده است
 حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که هر روز بعد از نماز
 صبح هفتاد و هفت نوبت بگوید دست بر سینه فرو برد و در یک
 غفلت از دل او برود و بگوید که او را ز پیش بردارد و بگوید
 از اکابر گوید هر که هجده شبانه روز هشتاد و هفتصد نود و
 نوبت بخواند که سه عدد تکبیر است و رافعی واقع شود که هرگز مضطرب
 و ببطنه بیند و در باطن او را از عالم غیب فوج متواتر رسد
 چنان از صفای باطن باید که مطلق رگوار دنیا نباشد اما باید که
 از قرائت این اسم باز نماند و بعد از این دولت هر روز پانصد نوبت
 کند بگوید شرح این اسم جای دیگر خواهد آمد مرتب در صفی بعد از
العلیم یعنی خدا دانادرازل بر هر یونینها ازینک بدنا
 اند اهل حقیقت گویند هر که خواهد حصا این اسم کند باید که

نویسنده این کتاب در وقت فراغت از
 میخانه و صد صلوات بر سرش
 ضامن که سه روز کند و در هر روز
 کند و بگوید و سبب رفتن چهار و بیجا
 سوره الم نشرح را بخواند نافع است
 ختم کردن دل با اینها الکافرون در
 کتاب سوره الفاتحه از حضرت رسول
 صبح و زجمع قبل از طلوع غبار و در
 این سوره را بخواند و صد بار صلوات
 بر سرش بیاورد و هر روز از این
 النبی الایمینی محمد و آله و سلم
 بر آورد و قصد کند که داشته باشد
 بجز این که در هر روز از این
 بگوید و سبب رفتن از این
 بعد از نماز صبح بخواند و قدری حورا
 مشاهده نماید و از جمله حجاری است
 ایضا بعضی از علما و اهل دعا گفته اند
 که اگر کسی این سوره را برای هر حاجت و
 مطلبی بخواند و قصد برین
 بخواند

در سر کلمه مبارکه القابض

زود اثر میکند مراد از آن و بخوبی متبرک کرد اهل جنت گویند
این اسمی است که کودکان از برکت این اسم گویا و دانا گردند و حساب
دعوی این اسم خدا بنوعالی معرفت کرامت فرماید تا الله مریح بر آن

۳۷	۴۰	۴۳	۳۰	ع	ل	ی	م
۴۲	۳۱	۳۶	۴۱	ی	م	ع	ل
۳۲	۳۵	۳۸	۳۵	م	ی	ل	ع
۳۹	۳۴	۳۳	۴۴	ل	ع	م	ی

القابض یعنی خدا بیک کننده این را خواهد بعد و حکمت خویش
خبرش تمام رضا علیه السلام فرمود اندر هر که را دشمنی قوی باشد
و از او ترسد این اسم سه شب هر شب بنویسد و هزار بار بخواند تا اینکه
آن دشمن دوست گردد یا هلاک گردد یا او را رهشوا اهل جنت گویند
هر که چهل روز این اسم را بر چهل الفه فان نویسد بناشنا بنور خدا
نعمالی او را از خوف جوع و عذاب قبرا بمن گرداند و این عمل مناسب
کسانی است که اول لیل اول آمده باشند و این اسمی است که طاک
الموت بقوت این اسم جان بندگان قبض میکند عوت این اسم قبول
جمع از اکابر از جهت دفع دشمن مد تکبر است و عذت کبر و هزار
هفتصد نه است مع صد و موخر پنجاه و چهار صد و دوازده
و قبول مغیر بنیاد و هزار هفتصد نه است مع صد و موخر پنجاه

عبدی بخواند از خدا بخواهد که
بخواهد البته آن خلیف رو شود
و اگر این نموده را بر کلاب بخوانند
عند رازان در چشم کشند و دشمن
چشم زیاده شود و اگر این نموده را بر
چشمی خوانند که در دماغ باشد
نامرض و بیک شفا یابد البته خمر
سود و نکاح و از بوی هر عطری از
خمس صفاق و منقول که در دین
بیش و پنج بار در روز بخواند و بگوید
خوش نماید بعد از آن هزار بار صگو
بفرستد که انشاء الله و او را است
خمر سود و محاد که بجهت عیب
کردن بر دشمن بسیار در وقت خلوت
و بطرف دشمن بسیار در وقت خلوت
و اگر بر میان خواند تا خورشید در آید
و اگر بخواند تا غروب شود و شکر بگوید
از مفر هندی شکر این کرد و اگر میان
این غله بکند از هر روز و هفتصد
این باشد خمر و هفتصد
و اگر بخواند خمر و هفتصد

(۴۴)

۲۲۵	۲۲۸	۲۳۲	۲۱۸		ض	ب	ا	ق
۲۳۱	۲۱۹	۲۲۴	۲۲۹		ا	ق	ض	ب
۲۲۰	۲۳۴	۲۲۶	۲۲۳		ق	ا	ب	ض
۲۲۷	۲۲۲	۲۲۱	۲۳۳		ب	ض	ق	ا

959

[illegible]

(۴۵)

گرفتاری

نماید و نظر در همان خط میاگرد
 قبر فرض کرد بنماید و اشاع نماید و
 دوازده هزار بار بگوید صلی الله
 علیک یا رسول الله آن هفتاد
 شود و خواننده را حالتی دست دهد
 که لذت آن زیاد نماید بخیر
 سلام الله ارا الله از برای جمیع مصلحتها
 و مقاصد تجرب و از موه اشت باشد
 ابتدا کرد یازده هزار بار بگوید و
 دوشنبه و از ده هزار بار بگوید
 همچنین تا روز جمعه هشتاد و یکبار
 بگوید که مجموع هشتاد و یک است
 نویسنده گفت شود مطلب بر آورد است
 بجهت غسل الکسان و دفع و
 قوی خلق است باین دعا که گویند
 دینی خدایتی باین دعا و حد و سبب
 هزار و سی و یکبار این شایسته
 شصت بار این که هر روزی از ذکرین
 ص و القسا و ان ذی الذکرین و انظر
 انکم هم ص و القسا و ان ذی الذکرین
 و القسا و ان ذی الذکرین و انظر
 و ان ذی الذکرین و انظر

در سر کلمه مبارکه الحافظ

گرفته بودند بنده را معلوم بود که این از خواص آن لوح است
اگر کسی برای خود این لوح بسازد و بخود دارد و هیچ محل شرم
و خجل نشود و این مظفر و مضبوط بود و از عمل عزل نکرد و هرگز
دارنده این لوح را بیک نرسد اگر خواهند که بگیاورند با ایشان

د	م	ح	ا	حافظ	رقیب	رافع
ح	ا	د	م	رقیب	حافظ	رافع
ا	ح	م	د	حافظ	رقیب	رافع
م	د	ا	ح	رافع	حافظ	رقیب
۲۴۷	۲۵۰	۷۴۵	۴۳۹	خ	ا	ف
۲۴۴	۲۴۶	۲۴۹	۲۵۱	ف	ض	ا
۲۴۱	۷۴۷	۲۴۸	۲۴۵	ض	ا	خ
۲۴۹	۲۴۴	۲۴۲	۷۴۶	ا	خ	ض

راجع شود و خواص این لوح بسیار است و اگر در پیش او بکوشد بطول
می انجامد مختصر کردیم و اگر اسم حامل چنانچه باشد و مکررند
باشد بدین طریق که اسم حد نوشته شد و صاع الرفع بجهت
این خواهد در خفته سفل با علا درجه و رفت این نامی است که آنها
بیک این نام پیشوا بنیاده پادشاهان را مملکت از بزرگ و بزرگ

و شایسته دار و مخصوص صاحب طلب
نمودی و توانگری سه هزار و سیصد
و سیصد و پنجاه و اگر ممکن باشد در
بل مجلس و الاظهر قسم که تواند
فانته خیر حافظا و هو ارحم الراحمین
همد خصوص حاج و هذا ان دشمن و
رفع خوف و عقدا لسان جلد خصمان
هزار و یکبار بخواند مجرب است تا امان
نرود تا الذکر و ان الله حافظون
جهت و سفت و حق و طلب خایه و منصب
ازاد و وزیر را به یکبار بخواند الله لطیف
بعباده و برزق و عزت و هو القوی
الغزیر ایضا حاجت او ای قرض و بران
خاجات و خلایع از جبر و دفع دشمنان
و اندوه بیاورد و این هم هزار بار بکشد
فخواهد و اگر زیاد خواند و ایست
دعای شایسته که حضرت رسوله
بخواند چون دعا و کار و دعا
منه بگو تا خالص تا خالص تا خالص
ایا انفسد ایما لستغین
خلاص گردد

در سر کلمه مبارک المعز

(۴۱)

مستقیم مانند و از زالی اندک از برکت این لوح بمن باشد لوح این

۸۷	۹۰	۹۴	۸۰
۹۳	۸۱	۱۶	۹۱
۸۲	۹۶	۸۸	۸۵
۸۹	۱۴	۸۳	۹۵

ر	ا	ف	ع
ف	ع	ر	ا
ع	ف	ا	ر
ا	ر	ع	ف

المعز بنی عزت دهند انرا که خواهد از خوری این باشد
است که انبیا و اولیا از برکت این اسم بر ظالمان ظفر یافتند
اهل تحقیق فرموده اند هر که خواهد که احصا این اسم کند باید که همه
مخاوف خدا بنوعالی را بگذرد و در خصوص متعبانرا که عزیز کرده ها
خداوند که ان اگر تمکم عند الله اتقیکم تا حش عزت بنور او عز
و مکرم دارد در دنیا و آخرت و شبح گفته که هر که شبها جمعه و شنبه
صد چهل بگوید صبیحانما از شام و خفتن بخواند خست و تعاف
از دل او بر و او را شکوه هبیتی در میان خلافت پیدا اید و مراد از خلا
حکام سلاطین اند و اکابر و کار و شبح مغرب که صاحب دعوت
این اسم است بگوید هر که طالب عزت و حرمت و جاوید باشد در
دین و دنیا باید که چهل و یک و زد دعوا این اسم کند بطریق و سر ایلی که
مذکور شد در شرح اسم لرحیم و عد تکبر معتز سب صد چهارده
و یک عد تکبر مع صد و مؤخر شصت و بیست و هشت و هفت عد

یا خفی لا لطاف یخفی انما انکاف
یا لطیف ادر کنی بلطفک الخفی
از برای جوامع و مرادات این
کلمه داس هزار و بیست و سه بار
بخواند بعد از طلوع صبح قبل از طلوع
افتاب بعد از نماز فریضه و بوی
خوش بکار برد یا کافی یا غنی یا
معیین یا فلاح یا در آن ختم
برای وسعت معاش در روز پیشین اول
ماه شروع کند تا چهل و یک روز
روز بصد پنجاه و نه مرتبه بخواند
بدون تکلم که محبت و بعد از انما
هر آیه بیکار بگوید یا فلاح یا در آن
یا واسع ایضا هر روز صلی الله
علیه و آله فرمودند که بجهت یاد تو ما
در روز و اسبنا میشت و سعت دنیا
ایستاد از تو جمیع یا پیشین یا و شنبه
نم مرتبه بخواند و طبع است که وقت
خواندن بعد از نماز باشد

در سر کلمه مبارکه المعز

(۴۹)

تکبیر چها هزار و سیصد و نود و شش است و عدد تکبیر یکصد و شصت و
هشتاد و چها و با تقوی و صوم عزت یابن نوع خواند یا معتر یا عزیز
در هر شبی سه عدد تکبیر در روز هفت عدد و در هر شبانه و روز
آخر هر دعوت یکصد و چهل و یک نوبت یابن نوع میگوید یا عزیز
یا معتر یا عزیز یا عزیز و چون شرایط دعوت بدین منوال بجای
آورد خستیا او را عزیز دارد و بدهد او را رتبه که برگزیدگان جو
عطا فرموده است که بتجرب و شرم را بنی اسلمت هر کس خواهد که بجز
فر کند شرط دعوت آنکه ترک حیوانات کند که خوردن عادت سازد
مذیبه و روز در هر شبانه روز یکصد نوبت بخواند و اغلب شب
خواند باید که در این مدت سخن کم گوید از گفتار ما لا یغنی دور باشد
و ماضی و زنباشد یا مردم خلاط نکند چون مراد حاصل شود در روز
هزار و دویست و شصت و نوبت کمتر بخواند صاحب دعوت این اسم را بر
افزاید بعد تکبیر یا عزیز او را بتکبیر نشر کند هر کدام که خواهد اگر
هر روز نشر کند خوبتر و نیکوتر بود و ظاهر در امثال ما بهم مایه غافل
دشوار نکرد و عدد که در مرتب باید نهها این است و مرتب دیگر نیکو
نویسد چون خاتم نشر کند در انگشت با طهارت باشد شرایط
تقوی بجای آورد ناخستیا او را عزیز کرد اند و از عالم غیب و مآجر
جهت و کشاد کرد و او را بتوانگری در عالم صور و معنی در

و وقت آن باید تضاف نکند در روز
چهل یکصد و ششاد و سیصد و ششاد
تمام آن ششاد و سیصد و ششاد
نوبت یابن نوع خواند یا معتر یا عزیز
قبل از شروع عمل کند نصیحت
و در رکعت نماز حاجت بکند و
از نماز صد مرتبه صلوات بخرد
محبوب از تقوی است و تقوی
کردار نیکو است

یا	م	ع	ز
ع	ز	یا	م
ز	ع	م	یا
م	یا	ز	ع
۲۱	۳۵	۳۲	۲۹
۳۳	۲۸	۲۲	۳۴
۲۷	۳۰	۳۷	۲۳
۳۶	۲۴	۲۶	۳۱
۳۰۰	۳۲۷	۳۲۱	۳۱۵
۳۲۳	۳۱۳	۳۰۲	۳۲۵
۳۱۱	۳۱۷	۳۳۱	۳۰۴
۳۲۹	۳۰۶	۳۰۹	۳۱۹

(51)

۱۰۵
 ۱۲۱
 ۱۰۵
 ۱۲۱
 ۱۰۵
 ۱۲۱
 ۱۰۵
 ۱۲۱

فامشید

[illegible]

در ذکر کلمه مبارک الله

(۵۲)

باشند باید که سب و بک و ز این اسم را در هر شبانه روز ده هزار
نوبت بخواند بنیت فتح انحصار الله تعالی انحصار مقهور و گرداند
بخواری و زاری از آن مملکت اواره کند اگر صاحب دعوت هلا
او را خواهد چون به چیل و زورساند شمر هلاک گردد بجزمت
بزرگواری این اسم گویند شجر عطار در این اسم است بسیار
فوائد بشار این اسم سدا خواهد که دعوت و شجر عطار کند
اگر غایت شرا بط کرده قواعد نگاه داشته شصت و زو اگر
شرایط رعایت نکرده باشد نوک و زرد هر شبانه روز ده هزار
نوبت بخواند دعوت عطار در خاطر دارد بدست رسد
چون شرایط نگاه داشته باشد و سب و بک صوت عطار حاضر
گردد و با صاحب دعوت و سب و بک الی در شصت و زو و
تمام شود عطار حاضر شد او را گوید ای بنده خدا بسم الله تعالی تورا
از دعوت من مقصود چیست گوید مراد من دوستی تو و از طلب معاف
و علم و هنر تو عطار قبول کند مراد از عطار ملک عطار
که حاضر میگردد باید که صاحب دعوت نشانی طلبد مبالغه به
عطار و نگینی بد دهد که اسمی را نوشته باشد و بخواند
تا اسم بد آموزد با صاحب دعوت هرگاه که عطار خواهد این اسم
هفت بار بخواند صوت عطار با ملک عطار حاضر گردد و مهم

در ذکر کلمه مبارک الله
از جمله بختان که بهین شیوه
از نیت این است که سب و بک
در گوشه خلوت بنشیند و در هر شب
هزار مرتبه بگوید ای الهی ای قد
انقطع رجائی عن الخلق و انت
رجائی به ایضا از اسرار عبیه
که خود عمل نمودم بکرات و مکرر
اتفاق افتاد که در شای ذکر و بخت
رسید از این است که بنشیند
این یکصد و بیست و نه بار باشد
این عمل مخصوص است شب و شب
یا جمعه اگر شب جمعه عمل نماید باید
روز پیشینه و از روز داری و اگر
دوشنبه و در یکشنبه و در یکشنبه
و انظار کی بغیر خواند و مال حال
و در اطاعت باشد که کسی را بخواهد
نوبت باشد اول دور کند از کسی
نیت خالص بعد و سب و بک
از نیت صد و بیست و نه بار
یا لطیف و بعد از تمام هر روز
الامر تعالی و دعا و الطیف
انجیر بخت

(24)

۱۹۲	۱۹۵	۱۹۸	۱۸۵	یا	م	ذ	ژ
۱۹۷	۱۸۶	۱۹۱	۱۹۴	ذ	ژ	یا	م
۱۸۷	۲۰۰	۱۹۳	۱۹۰	ل	ذ	م	یا
۱۹۳	۱۸۹	۱۸۸	۱۹۹	م	یا	ل	ذ

اقام

[illegible]

در ذکر کلمه مبارکه البسم

(۵۴)

امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که هر روز پیش از آنکه سخن
دینا گوید بعد از ادای صلوٰه و تحنیت خوبت بگوید بسم الله الرحمن الرحیم
اللهم وهولک سمیع لعلم خداوند کما از برکت این کلمات قرآن
جمعه مهمات او را در آن روز کفایت کند و اگر روزی سازد بعد از نماز
فریضه بقرئت این ایه قیام نماید هر که هیچ چیز محتاج نگردد و مرادش
او را حضرت مہدی بعد از کماله کفایت نماید و اگر این ایه کریمه
با بی نظری که نموده میشود در مربع وضع کند در شرف قنای با
خود دارد خصال او را در نظر خلق عزیز گرداند و اگر کس بر او برتر
گردد بر کاغذ مهر زد بطلانی نویسد و در جات و دقایق شرف
نکاه دارد که هیچ منور ناظر شمس و شمس نباشد معطر ساخته
در والای زریک در دو تاج نهاد نزد پادشاهان یا حرم و مقرب
گردد و نزد خلائق مکرّم شود و هر که او را ببیند عزیز دارد و مهمات خلق
از پیش او کفایت و طبر کار و هر کس که منوجه شود بمقصود رسد
کار و عمل خود فتح یابد که منصوبان نبوه باشد حضرت مولانا
شرف المله والدینا البردی چند جا این ایه کریمه او را اندر
غیر مکرر و هر روز شی با خواص گفته اند از جمله فرموده اند که اگر کسی
شکسته فروماند و عیال بسا و قرض دار باشد این مرتب
با خود دارد فتح در کار او ظاهر گردد و روز بروز ترقی در کارها او

باشد

از زندان و بنجای از دست ظالمان
و دشمنان این ایه را هفتصد و بیست و نه
بخواند از موده است لا اله الا انت
مستحانک ای کنت من الظالمین
خمس مرتب یا کسم شریف
المؤمنین علیه السلام و راوی
گوید این خم را از برای مطلبی بگوید
کردم چهار روز و نیک شد که روا شد
از برای هر مطلب مشروعی در مسجد
یا در خلوت دو اذنه هزار بار بگوید
یا علی البتّه بر او رسد این کلمه
اسم اعظم خداوند است و هر که غفلت
دور از این اسم بگذرد غفلت
خاجات و بنجای از دست ظالمان
بخواند که از جمله بنجای است
رسول صلی الله علیه و آله و حضرت
مشواری این ایه را در دو روز
یا در وقت یا در وقت یا در وقت
معاذ الله یا در وقت یا در وقت
بخواند که از جمله بنجای است
بخواند که از جمله بنجای است
بخواند که از جمله بنجای است

در سر کلمه مبارکها لایحه جمع (۵۵)

باشد باید که در حاج نگاهدارد و عوم گرفت که خواص بسیار دارد
 جهد کند که طرح کسر را غلط نکند مثال نمودیم تا حاصل را ^{مشکل}
 نکرد و شیخ مغرب فرموده هرگاه بعد کبیرین ایه ناد و خلوت مداومت
 نماید و در هرگز حاج بر نآمدن نیاشد مگر بحسب طهارت و اگر
 کسی بحسب کتابت ملکی بقرائت پیوسته قیام نماید مقصود او حاصل شود
 و ضبط آن ملک تواند کرد اما در این شیخ شرح را اختصار کردیم و
 این لوح را آخر کتاب یا چند لوح بگو خواهد آمد خواص شرح ^{شده} توضیح
 انشاء الله اگر زیاد خواهند جوع بجا و هر فقر از کنند قریب این است

١٩٢	١٩٥	١٩٨	١٨٥	العالم	الشمس	الله وهو	نبيكم
١٩٧	١٨٤	١٩١	١٩٤	العالم	الله وهو	الشمس	نبيكم
١٨٧	٢٠٠	١٩٣	١٩٠	العالم	الشمس	الله وهو	نبيكم
١٩٢	١٨٩	١٨٨	١٩٩	الله وهو	نبيكم	الشمس	العالم
٢٢	٢٧	٥٢	٣٧	س	م	ي	ع
٥١	٣٨	٢٣	٢٨	ي	ع	س	م
٣٩	٥٤	٢٥	٢٢	ع	ي	م	س
٢٤	٢١	٢٠	٥٣٠	م	س	ع	ي

ودر جوهر الفرائد او زده اند که اگر کسی بنام شاه کوچه ابرو لوح بلور

مستند

مجتنب است از کافری با حق و از فاسق
 یار حق و خداوند کوراست که هر که را
 از دعوت خداوند بگردد و وی خداوند را
 با نیکویی و با نیکویی است استغفر الله
 بگوید با دمع شوی و نیک است استغفر الله
 و بی و آتوب الیه و نیک است استغفر الله
 از من و نیک است استغفر الله و نیک است
 که بخواند در میان حجاب و نیک است
 شصت و دو مرتبه بخواند و نیک است
 از دشمنان از دشمنان و نیک است
 از دشمنان و نیک است استغفر الله
 المستغفرین است استغفر الله
 فاشاء الله و نیک است استغفر الله
 حصول دولت و نیک است استغفر الله
 مستحب بخواند فاشاء الله و نیک است
 فاشاء الله و نیک است استغفر الله
 از حضرت صلوات الله علیه و نیک است
 نیک است استغفر الله و نیک است
 دنیا داشته باشد و نیک است استغفر الله
 دنیا که نیک است استغفر الله و نیک است
 نیک است استغفر الله و نیک است

در سر کلمه مبارک السميع

(۵۴)

پیش از آنکه بنویسد بشود با کلام صواب است پس بخورد
 از آن جهت که باید و اگر بر سقف خانه بنویسد بر خراب گردد و اگر
 نوشته در تاج نهاد خاک قوم خود گردد و اگر با بنظر تو در مربع وضع
 کند با خود دارد اما در غایت سعادتی کند تا مراتب بلند
 گردد و در هیچ شریک نیازی وی گردند و واسطه سبب مردم و را
 عزیز دارند و فووح منور از او رسد و مقبول القول گردد و اگر
 بخواند تا پناه به یابد هشت جمعه قیام نماید و هر شب از هر
 چهار هزار و شصت و هشت نوبت بخواند خدا بنعمت او را یا میسر
 بوساند اگر خوش طبع است روزی باشد اگر در این هشت هفته
 در خلوت بگذرد و نوحه های بکر بطریق او را قیام نماید هر روز یکبار
 نه نوبت پناه بخواند چون جمعه هشتم شود سلاطین عصر اکابر
 روزگار و بیابوس بکوبند از مشاهیر عالم گردد و این را بخواند
 بسیار گفتند و این کرم است بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاِذْ
 بَرَقَ ابْرَاهِيمُ الْفَوْاعِدِ مِنَ الْبَيْتِ وَاِذْ يَمْعِلُ رَبَّنَا تُفَعِّلُ مِنَّا
 اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَاِذَا بَرَأَ الْاٰلٰی سَفِیْدَ رَمْرَجٍ
 با بنظر تو بنویسد برگردن خروس سفید بندد و در جاکه گمان داشت
 دارد و بر طرفی بمداد نوشته پناه بشود در آن مقام برایش
 و آن خروس را بکشد و مرغ بر او بر بالای کنج قرار گیرد و اگر در

مدت روزی بخواند و خواهد شد
 از برای هر حاجتی که خواهد
 دو اسم را در هر روز بخواند
 مهتره و نوحه و فووح منور
 بنویسد با جمیع خاطر یا حاجت
 قیوم از جمله حاجات شکر داند
 حکم و سلطان چهارده هزار و شصت
 صد نوبت بفرستد و هدیه نماید
 بارزاج مکرر چهارده معصوم
 مجرب و از موده است یا نوحه
 اول روح پیغمبر خدا و هزار
 دوم روح امیرالمؤمنین و هزار
 سوم روح حضرت فاطمه و هزار
 هزار و چهارم روح حضرت زهرا و
 بیست و نوبت از آن حضرت را تمام
 مطالب در غایت به عبادت
 سوف تعطیک رزق فراوان
 بعد از اسم خود بخواند یا حضور قلب
 ان شاء الله بخواند و خواهد رسید
 و اگر روز یکبار و دوم مرتبه بخواند
 از اول و منفعت گردد و در روز
 و روز یکبار

در سر کلمه مبارکه البصیر

(۵۷)

ان مقام در خوار و از عالم غیب و از اعلام گردانند بمقصود
رسد اینهم از برکت السميع است و اگر کسی بناسم او و پنجشنبه
نماز چاشت یا نصد نوبت بخواند نما و حاجت که خواهد و اگر در
و اگر قاری یا بن قیام نماید مناجات الدعوه گردد و در هر روز بطریق
او را و چنان صد و نوبت بخواند یا سميع یا بصیر هرگز
هیچ چیز محتاج نگردد و در سوت شود و سميع و از از پرستانه
نگاهدارد و دعاها و اورا مناجات گرداند و صفا باطن
او را حاصل شود و جلای قلب این واسم است مرتب این کرم

این است البصیر

واذ یرفع	من البیت	تقبل منا	السميع
ابرهیم القواعد	اسمعیل بنا	انک انت	العلیم
تقبل منا	انک السميع	واذ یرفع	من البیت
انک انت	العلیم	ابرهیم القواعد	اسمعیل بنا
السميع	تقبل منا	من البیت	واذ یرفع
العلیم	انک انت	واسمعیل بنا	ابرهیم القواعد
من البیت	واذ یرفع	السميع	تقبل منا
اسمعیل بنا	ابرهیم القواعد	العلیم	انک انت

که چشم از غیب

خلق پوشد بعبودیتنا گردد و از خلاف شرع دیده
نگاهدارد و ناخست غشا و در باطن در ظاهر دنیا کرامت

تفصیل

در این مقام که از عالم غیب و از اعلام گردانند بمقصود
رسد اینهم از برکت السميع است و اگر کسی بناسم او و پنجشنبه
نماز چاشت یا نصد نوبت بخواند نما و حاجت که خواهد و اگر در
و اگر قاری یا بن قیام نماید مناجات الدعوه گردد و در هر روز بطریق
او را و چنان صد و نوبت بخواند یا سميع یا بصیر هرگز
هیچ چیز محتاج نگردد و در سوت شود و سميع و از از پرستانه
نگاهدارد و دعاها و اورا مناجات گرداند و صفا باطن
او را حاصل شود و جلای قلب این واسم است مرتب این کرم
این است البصیر
یعنی بیند چیزها
پنهانی را شکا را
اهل تحقیق گویند
هر که خواهد که
اختصاص این اسم
کند اول باید
که چشم از غیب
خلق پوشد بعبودیتنا گردد و از خلاف شرع دیده
نگاهدارد و ناخست غشا و در باطن در ظاهر دنیا کرامت

در سر کلید مبتدا که البصیر

(۵۸)

فرمایند این نامی است که انبیاء و اولیاء علیهم السلام از برکت این نام
معجزات نموده اند و معراج یافتند و اولیاء از برکت این نام
مقرب گشته اند هر که مبتدا فرض و سنت نماز جمع صد بار نوب
بنماید یقین او درست گردد بنظر ان عینیت و مکاشفات اسرار
اسماء الله تعالی و دیگر اهل حقیقت گویند هر که دعا بر زبان
گذرد توفیق یابد که دست نایب درگاه حشر عزت بردارد و دعا
کند یا پدر را قل یا در آخر دعا یا سميع یا بصیر گوید البته حقیقتا
دعا او را با جانب مقرون گرداند و در دعا الحاح نمودن از جمله
شرایط است و دعوی این اسم مناسب کسانی است که در کارها فرو
مانده باشند و امرها کلی برایشان مشکل گشته و مهمات خود
سرگردان شده باشند شیخ معبر گوید هر که چهل روز هر پنج
حد تکبیر تکرار کند عدد تکبیر پنج مغرب یکبار و ششصد و شصت
پنج عدد است و پنج عدد تکبیر هشتاد و سیصد و بیست و پنج و جمع
و مؤثر شان زده هزار و ششصد و پنجاه است و شرایط کم خود
و کم گفتن و کم خفتن و نظر از محارم نگا هداشتن و اگر مدبر
شود در شب بخوند و اکثر اوقات رخلوت باشد با جمیع مرادات
و دنیا و صفا ظاهر و باطن و مهم مقصد که دار جمله بمدا
او گردد و کارها پیرایا اوجم شود و او را جگه اقلی حاصل شود

کرده

آن پنجی من هذا القسم
و عدد کبر این کلان و در
شان زده است و صغیر شصت و چهار
البته از غم زایل گردد و حقیقت
حصول مطالب از روی حقیقت
منتهی شود که مفاد روز هر
روز ده مرتبه بخواند بسم الله الرحمن
الرحیم یا مقبله الأیوب یا صمد
و لا یغنی یا مدبر اللیل و النهار
و یا دینار یا کفیل یا مالک یوم
الدين یا مالک یوم القیامه و یا غنی
و یا غنی یا غنی یا غنی یا غنی
و یا غنی یا غنی یا غنی یا غنی
مطلبش را آورده است و در او
که بدین ترتیب کردم ایضا که
هر روز هر ده مرتبه بخواند و روز
یا در این نام را بخواند و اوقاف
امری را بخواند و اوقاف
بصیر یا بصیر یا بصیر یا بصیر

در سترگه مینا که حکم

(۵۹)

که هر کس از پیش و گذرد ضمیر مزاج خود را که نام او را از بزرگوار
این اسم بداند و بعد از وقوع مراد هر روز شانه زده هر روز
پنجاه نویبت که عدد تکبیر است بخواند اگر صبر کرد بعد از هر نماز
سیصد و نوبت بخواند در آن حال مستقیم گردد و مقیم ماند و مقصد

ب	ص	ی	ر
۵۳	۹۲	۳۸	۷۴
ی	ر	ب	ص
۸۶	۷۱	۵۶	۸۹
ر	ی	ص	ب
۶۸	۷۲	۹۸	۵۹
ص	ر	ب	ی
۹۵	۶۲	۶۵	۸۰

اوی سعی او برآورده گردد حکم بختی از دهند و جدا کنند
بجای خود پشیمان خلق خود را از باطل این نام نیست که مقربا بیک
این قریب افتد با حواله دینا هر که در نیمه شب چندان بگوید
که از خود پرو بار بیجا باطن او را محرم سر او خود گرداند و در آن حال
غیب بر دل او کشاد گردد و اگر زیاده بان و در قیام نماید صفا باطر
و ظاهر زیاده از آن شود که بوی و مرتب ناخود اورد و انبرع نواست

یا	ح	ک	م
۹	۲۴	۱۹	۱۶
ک	م	یا	ح
۲۰	۱۵	۱۰	۲۳
م	ک	ح	یا
۱۴	۱۷	۲۶	۱۱
ح	یا	م	ک
۲۵	۱۲	۱۳	۱۸

و اگر مطالب حاصل نشود تا
چهل روز بخواند البته بخواند
بوسه بتجید بر رسیده او را
در ایام هفت روز یکشنبه
در ساعت اول بعد
از نماز صبح چهارصد و هشتاد
و نه مرتبه بگوید یا قیام و یا
نصرت یا یا یا و در وقت
در ساعت اول هر یک بصد و
بیست و نه مرتبه بگوید یا الطیف
مال بی نهایت یا و کرامت
و در وقت نماز در ساعت اول
هر یک بصد و سه مرتبه بگوید
یا قیام یا یا یا یا یا یا یا یا
که خواهد عطا فرماید یا یا یا
در ساعت اول هر یک یا منتعال
چهل و یک بار بگوید یا کرامت
خدا غنی دنیا و آخرت یا و کرامت
و یا یا یا یا یا یا یا یا یا
در ساعت اول

در سر کلمه مبارک العَدَل

(۶۰)

الْعَدْل یعنی خداوند راست گشتار و راست کردار و داورنده هر
چیز بر حد و مقدار و آنچه این ناحی است که سحره فرعون برکت این
نام مسلمانان شد که هر که خواهد که دعوی این اسم کند باید که با خدا بیگانه
عَدْل و احسان پیش گیرد تا خضر عادل بود دهد هر چه مستحق آن باشد
و نخواهد که از وی خیر عدل و احسان ظاهر شود و اغضا کند که اسو
و احکام عال بر عدل و احسان نهاده است هر که ظلم کرد سر برید
کبریا حضرت عادل نکرد پادشاه من جلیج لوجه اهل تحقیق گویند
هر که شب جمعه این اسم را بر پیشانی ملک باره نان حلال نویسد
بجور و خضر غوث و از کار و فاقه شود باز دارد خلافت و اسطر
او گرداند و دل او را محراب اسرار خود کند و برایش دارد از کج و قلیه
دل او را به پنداید ظلم از باطن او بدو و دعوی این اسم کثیرا
که بظلم ظالمان و جور جباران گرفتار شد باشد سی و پنج روز
بصدق و شرایط مذکور و بخوبی این اسم قیام نماید پیش از کلام
بعد از ادای نماز شام خضر عادل عالم انرا بران ظالمان
مسکین گرداند و جباران را مقهور سازد و اگر بعد از نماز صبح که
هنوز بخیر دنیا تکلم نکرده بعد تکبیر نه نوبت نکرده کند که سحره
صدق نوبت است چو خواهد که مکرر گرداند فانه نوبت پنج بار
شصت شانزده نوبت خواهد شد که چون در این ایام باین ورد قیام

مسجد هشت مرتبه بگوید یا
رَزَّاقُ خداوند انقدر رزق و
مال بآورد که حسابش را
خداوند روز جمعه در
ساعت اول دوپست و پنجاه و
شش بار بگوید یا فُور در چشم
چیزی که عالم شیرین گردد اگر
خواب دور کند باشد در وقت
مبارک یا فُور را بعد از کوره اسم
بخواند در خواب با و گویند که
آورده است روز شنبه
هر کس در ساعت اول هزار و شصت
مرتبه بگوید یا فُور
رَدَد که جمیع مالداران بر او خد
ند و از جمله محرمات است که
در آن بگوید یا فُور
مصلحت این کلام
این کلام قوتی است علیه السلام
و از این است که در وقت

در سرگشته میان کمال لطیف

(۴۱)

نما بداند تعالی شتر آن ظالمان را دفع کند جباران را بیکبار
و دنیا گرفتار سازد و قاری بر همه منصوب و مظهر ابد است در غریبه
از باطن خود مشاهده کند باید که بعد از ختم هر گاه که دعا کند
چهار نوبت بگوید یا عادل صبحاب الدعوه گردد این مربع را با
خود دارد و مربع ابراست اللطیف یعنی خداوند سنانند

یا	ع	د	ل
د	ل	ی	ع
ل	د	ع	یا
ع	با	ل	د

منه کوینها و نعمتهای پوشید و پنهان بر بندگانه سالی چنانکه
او را علی نباشد ران و دنیا هیچ کس سر از آن انداند این نایاب
مرغاید آنرا که ملائکه برکت این اسم اعمال مؤمنان را با سما بوند
اهل محقق گویند هر که خواهد که دعوت این اسم کند باید که
دایم بایند گاه خدا بندگان را طاف و نیکو و شفقت و نوازش اقدار
نما بداند تعالی او را مظهر لطف خود گرداند خضر اقام رضا
علیه السلام فرموده اند که هر که هر روز هشتاد نوبت این اسم بخواند
از هیچ مقصود فاراد نکرد و مومات او کفایت شود شیخ مغرب
فرموده هر کس که هیچ از استقامت نداشتند در پیش خدایا

در اقامه

طالع کو کب عطا کرد و نظر کرد
بر آن این قطعه را بکبار بران
کو کب بخواند آنچه از خداوند بخور
عطا خواهد شد و هیچ شک در
این عمل و جانیان نیست عطا
آمین الله طالع تر قبی صلیحا
مستاء کنی آل قاعینا فها
آنا قاعین قوی آملینا
و در آل العلوم الغافضیا لکوما
و آن تکفی الخطور و الشتر
کله بایست ملک خالق
الارض و السماء نفسا
کس فکرمبار بگوید یا الله
و یا محمد و یا ابراهیم
رسول الله و یا یحیی و یا عیسی
بغیر از این که بر او ظلم کرد
بد در حق طالعی کند که بر او
البت نظر الی غیر دنیا منکوب کرد
از بعضی از احادیث طالع
روایت شده که هر که از شیعیان طالع
مطلبی مفصل نماید بوند
باشد در کار خود

در سر کلمه مبارکه اللطیف

(۹۳)

دور افتاده باشد یا زدن یا رود و سنان یا غایبی دارد یا در حجر
بنحیثیست باشد یا بنحیثی که از علاج عاجز باشد یا مرادی دارد
که تدبیر از دست او راسب نام می که کفایت نمیشود این جمله که گفته
شد میخواهد که ساختن کرد تدبیر است که غسل کند با وضو
کامل بسازد و در رکعت نماز با خضوع و خشوع کند چون سلام
باز دهد همچنان بر روی سجاده با قلب سلیم متوجه قبله صدق
بگوید یا لطیف باز ندی حاجات و مرادات حاصل گردد
و متمان کفایت شود و مقاصد بنوعی شود که در صورت نیازند
یکی از اکابر در خصوص این اسم فرموده که فیها اسرار عجیبه و اعوذ
جليلة فی التفتیح فی اثیان جمیع ما یطلب فی الخاوات من
المکاشفات و البلیات و الآثار ما یراقبه من الکالیة
الظاهریة و الباطنیة و حصول رتبة المحبة و دفع السدا
والالام بفضل الله و رحمته و آنچه شیخ ابوالعباس فرمود
اند در دعوت کبریا این اسم صوت تکبیر بنا از این است که هر
دعوت خواهد کرد اول شرط بجای آورد و شرط دعوت آنست
که برنگین عشق یا بلور یا نقره خالص تکبیر حرف این اسم را
نفس کند با طهارت و تعظیم تمام از آنگاه دارد و در زمان
دعوت گاه گاه نظر در آن کند و در آخر محاسن این کلمات را از سر

دور افتاده باشد یا بنحیثی که از علاج عاجز باشد
کافران بدانند و معلوم نباشد
بعد از نماز عشاء هزار مرتبه
بگوید یا کبریم و بعد از آن
هزار بار صلوات بفرستد و
مطلب را قصد نماید و در بیشتر
مجاوید در خواب و در ادکالت
در معصوم کنند و مجازة آن او را
خبر دهند و این عمل از جمله مجربا
است از خواجگان نصیر الدین
طوسی علیه الرحمۃ منقول است که
از برای مطالب عظیم و دفع عدا
اگر این بیت را یکصد مرتبه بخواند
بیشک حاجت روا شود و همما
کفایت شود و بسیار از بزرگان
باین نعمت مداومت نمودند بمقتضی
در سبده یا قاهر العدا و یا وایا
الولی یا مظهر الخائب یا رفیع
علی از برای دفع دشمنان

در شرح کلمه مبارکه اللطیف

(۹۳)

تواضع نعظیم تمام بگوید یا لطیف الطیفی بلطفیک و
 مدت دعوت هفتاد و پنج روز است و اگر تکبیر این اسم بر
 خاتم مہر نشود بر دین پاره کاغذ نویسد یکی را بخون کند یکی را
 در نظر دارد و در شب بار و در هفت روز صد نوبت تکرار کند
 و در هنگام دعوت در خواب یا بیداری بسوی چیزهای عجیب و غریب
 بپندد و انواع علوم و خواص اشیا را بر او کشف شود و باید
 که با اینها التفات نکند که سبب حجاب میگردد اثری عظیم دارد
 در اجابت دعوت و اکثر اوقات کشف احوال و ظاهر شد خفا و
 و سر حکمت و قدرت و شایع مغرب گوید که این مرتب الله لطیف
 بعباد و برزق مریشاء اسماء را با بنظر این بنویسد مکرر و
 یکی را متصل در نظر دارد و اندک دراد و موم کار نفرموده در فاج
 نگاه دارد و مرتب این است در صفا باطن و جلای قلب و تسخیر قلوب
 و وسعت زرق و
 شد اعضا و سائر
 دارد و در وقت
 و دعوت اسم اعظم
 دارد و بخور لبوز و در خلوت لباس نالین بپوشد و در بیشتر اوقات
 روزه باشد شرایط اسماء مذکور شده در اسم روح و نفس خاتم

الله	عبد	برزق	مریشاء
لطیف	عبد	برزق	مریشاء
الله	عبد	برزق	مریشاء
لطیف	عبد	برزق	مریشاء

فتح کارها و مقهور
 مطالب خواص و سائر
 نوشتن مرتب
 باید که بخوشی بگوید

از روز نخست تا یک ماه هفتاد و پنج
 صد و چهل و شش مرتب بگوید خبی
 الله التبت ان من شمس کفایت شود
 و عدد و دفع شود و از برای غیبت این
 مطلب هم خواندن خوب است چنانچه
 بزرگان و بزرگواران و شیخ شیعری گفته اند
 که از برای حصول عطا و وصول
 غایب هفتاد و یک مرتب این اسماء را
 بخوانند که عجایب بشود است و اگر
 بخوانند که در تخریب و شکار و کشتن
 شب بخواند روزا اثرش ظاهر گردد و
 بالعکس
 یا حق یا قیوم یا حلیم یا قهار یا
 یا لا یبوءن الی الامن انی الله
 قال و لا یبوءن الی لطف ربهم
 تعالی و سائر
 لا یستغین عن ربهم و سائر
 معنی الدعوی و ارد است که هر
 حاجتی بوده باشد هفتاد و یک مرتب
 کلمات را بخواند یا وضو و قبله
 بدون تکلم مجرب است
 یا محمد

در شرح کلمه مبارک الحبی

(۹۴)

بروشنچ باید غیر آنکه نمود شد نشن کند اگر شرح این اسم هر
اسم بکر که زبا این خواهد که در این نسخه نوشته و جویش شرح کبر شینچ نما

۳۴	۳۵	۳۸	۲۴		ل	ط	ی	ف
۳۷	۲۵	۳۱	۳۶		ی	ف	ل	ط
۲۶	۴۰	۳۳	۳۰		ف	ی	ط	ل
۳۴	۲۹	۲۷	۳۹		ط	ل	ف	ی

الحبی یعنی خدا اگاه بر نهاینها این نامی است که بنیامند
برکت آن به نیاز گشته اند مقبول شده اند و اهل تحقیق گویند
هر که خواهد که احکام این اسم کند بدو از قیام نماید اول باید
که بایندگان خدا بنحی ظاهر و باطن را پاک گرداند و اندیشه
بهازد دل پرز کند و با هر کس بر فو خدا را و شفقت و مهر را
سلوک کند تا حاضر خیر و را از اسرار طوبیای خبر گرداند و دعوی
این اسم مناسب کسی است که به بد فعلی گرفتار باشند و خسران
رضا علیهم فرمود اند هر که این اسم را بپا گوید از شر شیطان
و جور سلطان و بلاهای ناگهان ایمن ماند اما عده معین کرده اند
و شینچ بوالعباس فرمود هر که بعد تکبیر بخواند تا بیست و یک مرتبه
از شرف و جلاله حنون و مکر خصما محفوظ ماند و دانا شود
بر ترنهایی که باشد از ضما پروانند پس که در خاطر خلاقی باشد

یا علی یا فاطمه یا صاحب
الزمان در گوئی و لا ھلاکونی
و بعضی گویند از برای هر مطلب
که خوانده شد از برای هر مطلب
بظهور رسید و از برای هر
کتاب وارد است که اگر کسی با وضو
و محله بنشیند و قاسم
یکصد و میان هر شینچ چهل
هزار و چهار صد و بیست و چهار
مرتبه بگوید یا باسط البتہ
و فریاد کن و فقر از او پیشود
از برای او پیشود و فقر از او پیشود
او بوسع و فقر از او پیشود
و شخص نزدی که فرمود که با ده
مرتبه بگوید یا فاطمه یا صاحب
الزمان و از برای دولت و
خیر و صلاح و فقر و غنی و تندر
مندان و مغان تمام سال هر روز
هزار بار صلوات برون هر روز

در سر کلمه مبارکه الحکم

(۹۵)

و از سر خواص شایان و غیره واقف شود و عادت کبریا بر این اسم و هنر
چهار صد سی و شش عدد است و عدد کبریا مع صد و هفت
چهار هزار و هشتصد و چهل و دو عدد است و مرتب این است

۲۰۲	۲۰۵	۲۱۰	۱۹۵	خ	ب	ی	ر
۲۰۹	۱۹۶	۲۰۱	۲۰۴	نی	ر	خ	ب
۱۹۷	۲۱۲	۲۰۳	۲۰۰	ر	ی	ب	خ
۲۰۴	۱۹۹	۱۹۸	۲۱۱	ب	خ	ر	ی

الحکم یعنی بردبار و فایز کننده در عقوبت عاصیان است
که غایب شدن از انعاله قدیم ممکن نباشد تمام مخلوقات در
قدر و وسعت غایت و مجازان از دست قدرت او نتوانند گریخت
اهل تحقیق گویند که مرتبه مرکب شدن اشیاء و طعاب مخلوقات
و قیامت عالم برکت این نام است اهل طریقت گویند که خواه
که احصا این اسم کند اول باید که بهر علم اتم ختم خوف و
نشاند هر چند خلایق طریق ادب غایت کنند و تجمل و بزرگوار
شمار خوش از دتا اگر کسی بزرگوار از دیر او شفقت و رحمت
نماید و قهر نکند و غضب نماید و گوید یا وجود کمال توانائی و
قدرت و غضب خست بر بندگان تا فرقان خود علم مپور
و و در بدخواه پیرساند هر چند گناه و بدی میکند و پیرد

تمام شود مطلب هم بر آورد
خواهد شد انشاء الله تعالی
نمود بعضی از شایان
شمار و بزرگان در این کتاب
که از بیای غریب و حرم و طلب
و فقرت نزد سلاطین و بزرگان
در بیان مطلب هنر و هوشیاری
نمود که فرموده حاصل کرد و هوش
نمود که بخواهد شد تا اینها
با بنیاد و عدد یکصد و شصت
بود و معنی و دانستن این اسم
با رتبه و ارادت و اولیای
و الحاکم و اولیای و اولیای
هو الرحمن و کفایت این
و قیامت که در این کتاب
این اسم را با نامش در این
و با خود دارد و احکام بر او
و از کس با و از این که در این
بعضی از علما فرموده اند که در این
این هفت خاسته است و هفت و هفت
و سعت و جاه و هفت و هفت
و قدر و اعتبار و این

در سر کلمه مبارکه الحلیه

(۴۷)

بر دفاین عالم مطلع شود اما او را در ختم این اسم همین باید که اگر
گنجهای عالم را بر او ظاهر سازند نظر در آن نکند و از هر چه
و از همه خلوق خدا بندگان او را بی نیاز گرداند و خواص این دعوی بسیار
است و عدد تکبیر این اسم ناصد بیست و هشت عدد است در روز که نه
عدد خواهد خواند چهار مربع بدین شکل بنویسد یا خواهد کرد که اثر
عظیم دارد و خواص بسیار و این مربع را اسنادات این علم حوالج المرام
نام کرده اند از بس سریع الاثر است و مرقعات این است

ح	ل	ی	م
ی	م	ح	ل
م	ی	ل	ح
ل	ح	م	ی

ح	ل	ی	م
ی	م	ح	ل
م	ی	ل	ح
ل	ح	م	ی

العظم یعنی خداوند بزرگ و بزرگواری او زیاده از آن است
که و هر که او را در یاد این نامی است که ملائکه و رسل از

مفسد را با و بنجواند و تجرباست
بجست هم از مشکلی که در دهد
وضو بسیار و در و بجانب روزه
مقدسه حضرت میا لکونین
علیه السلام نماید و صلا باز و بار
این رباعی را بخواند که عجیب
یا آمینا لکونین یا ذا الکرم
یا ایاام التقیین یا ذا الکرم
اینها جینان فی خافینا
لا تخشینا و قل فیها نعیم
و هر وقت که رباعی تمام شود و
بار بگوید قن قن قن قن
افتخ و این ختم را از جمله عجایب
مستنده اند ختم اعظم و
از برای دفع دشمن هشتاد و شش
نفر بنجواند و البته شایسته
رفع شود و عدد و ثبوت بالفضیله
کرد و ختم که نوکان علی الله
از برای قضاء حاجت
و محفوظ

در شهر کابل منبأ به كذا العظیم (۶۹)

دارد و اگر این مرتجع دیگر یا خود دارد که عداوت این از تکبیر مکرر خاصه
ستیدالعلماء است بپند بطریق وفق که مذکور شد طرح کنند
کسر بنهند عدد لوح فصدست ربع او و بیست هفت و کسر دوازده
و این مرتعاب یا خود دارد هر روز یا زده عدد تکبیر بخواند شنبه مغرب
فرماید که هر که این عود کند و این مرتعاب یا خود دارد چهل روز
روزی زمین بپاید و اسکند که سلطنت بر او دوام کرد و آخر و حی
او نازل شد از بركت تعظیم و تکریم این اسم بود حکماء و حکماء و حکماء
ترتیب کرده بودند و در آن از عجایب و غرائب عامل و قادی خود
بدجاء علی برسانند بعد از این یا هر روز یک عدد تکبیر بخواند تا
مدام در آن عظمت بنماید و در تعظیم امور و حشر عظیم تقصیر نکند پس
لازم بود بر این یا عدد تکبیر و در عدد تکبیر و هزار و بیست است
و بازده عدد تکبیر هزار و صد و بیست و است عدد تکبیر مع صد
موت و شصت و دوازده است مجموع هفت هزار و سیصد و چهل
الغفور رفته فرزند جرم جناب پنا را از معاصی این نامی است
که طاعت مطیعان و توبه غاصب بركت این نام قبول است و اهل
محقق گویند هر که خواهد که حصا این اکسم باید که گناه چله خلا
پوشد هر چه از ایشان دارد شو عفو کند یا حشر عزت عفو کند گناهان
وی و حشر اتمام رضا علیه السلام فرموده اند که چه نهان ماند

از حقیق

وَالْأَرْضُ بِمَا فَاغَتْ مِنْ أَنْشُوعِهَا
رَوَى عَنْ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
أَنَّهُ مِنْ مَنَاقِبِ هَذَا الدُّعَاءِ فِي كُلِّ
يَوْمٍ مَائَةٌ كُنَّا مِنْ لَمَالٍ وَكُنْزٍ
وَرَفَقَةٍ لِلَّهِ وَفِي قَوْلِ خَارِجٍ مَلَأَتْ
مِنْ الْعِلْمِ وَفِي قَوْلِ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْقَيُّومُ يَدْبُرُ الْكُفُوفَ
وَالْأَرْضِ مِنْ جَبِّهِ فَلَا يَمُرُّ بِهَا
عَلَى قَنْبَرٍ وَآتُورٍ لَيْلٍ وَنَهَارٍ
وَكُلُّ رَجُلٍ يَأْتِيهِ وَكَتَابَتُهُ بِهَا
وَكُلُّ رَجُلٍ يَأْتِيهِ وَكَتَابَتُهُ بِهَا
هَذَا مِنْ مَنَاقِبِ هَذَا الدُّعَاءِ
بِحَقِّهِ أَنْ يَكُونَ مِنْ مَنَاقِبِ
أَبِي الْقَاسِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَفِي
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَفِي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْحَكِيمُ
كَسَمَاءٍ حَسَنَةٍ وَفِي قَوْلِ الَّذِي
جَمَعَهُ هَذَا مِنْ مَنَاقِبِ هَذَا الدُّعَاءِ
مَعْدُونٌ هَذَا مِنْ مَنَاقِبِ هَذَا الدُّعَاءِ
خَاتَمُ الْوَلَدِ وَفِي قَوْلِ الَّذِي

در شرح کلمه مبارکه الحمد لله

(۷۱)

اعلیٰ اگر طاعت حضرت امام رضا علیه السلام فرماید که هر که دفع
 غم و کدورت را بخواند چهل و یک نوبت بخواند و بر آب مالیده باشد
 غمهای او دفع گردد و بزرگان گویند هر که نامعین بنام شده باشد
 و روزگار بد شوری گذرانند باید که بندگرا این اسم مداومت نماید
 نامعین بر و گشاده گردد و اگر کسی چهار روز هر روز بعد از نماز
 از هزار نوبت بخواند خصلت باطن او را از غل و غش و خصلت باز
 دارد و اگر کسی در چشم پاره گی داشته باشد این اسم را چهل و یک نوبت
 بر آب مالند و چشم را از آن بچیند نوبت بشود شفا یابد
 این مرتبه که در حاشیه است با خود آورد که خواص بسیار میباشد
العلی یعنی بزرگوار است که منزله است در مرتبه این نام است که
 اینست و اولیاء و صلوات که از عظمت این اسم در لرزه اند اهل نجف گویند
 که هر که خواهد احصا این اسم کند باید که حضرت او را بزرگ داند و
 خود را خوار و خسته و ذلیل ترا از جمله مخلوقات نامحسوسا اعلیٰ او را
 غایب بجا گرداند و بزرگ حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که
 این نام را بیست و یک بار مداومت نماید و شربت بنفشه و اگر غریب
 بخواند این اسم مداومت نماید آب و بوطن خویش باز گردد و بکاف
 اکابر فرموده اند که بنویسد این اسم را با هر طریق (طریق ظاهر) و باخو
 دارد و بعد کبر و سازد و بکشد ده روز بخواند اگر خوار بود غریب

ده بار بگوید الحمد لله
 از دست راست کتف و میانه
 قبله رود از قضا و قضا و قضا
 میانه را بچیند و در میان
 اول هند و در سینه و در
 بگوید یا زین العابدین
 او و سینه کرد و در سینه
 منقوش گردد و در سینه
 کلمه حاجت یاب باشد و در سینه
 یا معطی التائبین
 یا بگوید مقصود حاصل و حاجت
 روا شود

ش	ک	و	ر
و	ر	ش	ک
ر	و	ک	ش
ک	ش	ر	و
۱۲۳	۱۳۷	۱۳۴	۱۳۶
۱۲۵	۱۳۰	۱۲۵	۱۳۶
۱۲۹	۱۳۲	۱۳۹	۱۲۹
۱۳۸	۱۲۷	۱۲۸	۱۳۳

در سر کلمه مبارکه العمل

(۷۳)

و عجايب غرايب له و خواص اشياء و اطاعت سلاطین و اوا
شود و دوستی خلافت چنانکه هر کس او را ببیند اگر در گردش مهر بود
مطیع و کرد و هر که نام او شنود محب و کرد و محب و مخلوقات شود
و هیچ کس از اطاعت و بیرون نرود و در امور دنیا حاکم و خلائق شود
و طبر نافر که توجه کند اسلام آورد و این دعوی ضعیف و اقوی
کرد اندام باید که بعد از دعوی هر دو صدقه نوبت یکوی یک عدد
نام است و اگر خواهد داده خواند باید که در شب و روز بعد از هر
حرف و تلفظ اسم یکبار و یکصد هشتاد و یک نوبت است مع صد
و موخر بخواند این عدد هزار تمام دارد و در بخشایشها و دهه که هر که از
از دنیا و دولت خواند بکری صد بار نوبت بخواند و طلب جاه و دولت
کند بیاید آنچه مقصود است **الکبر** یعنی خدا بزرگ و پاکست

ال	ع	ل	ی	۲۵۰	۲۶۲	۲۶۱	۲۵۸
ل	ی	ال	ع	۲۵۶	۲۶۳	۲۵۱	۲۶۳
ی	ل	ع	ال	۲۵۴	۲۵۹	۲۶۴	۲۵۲
ع	ال	ی	ل	۲۶۵	۲۵۳	۲۵۵	۲۶۰

ادات و از صوت و خیال و شبه مثال شیخ جلال الدین فرمود
که روزگار شیخ بزرگ سوال کردم چو لست که شرح بر اسم نوشند
نشده است شیخ فرمود نامی است که از هفتاد و یک نام اسمها و از

بخواند اگر مقصود حاصل شود
نام و از هفتاد و یک نام اسمها و از
البت مقصود حاصل است و چون
در تمام شود بیست و یکبار و با و ده
تا از الجلال و الاکرام و ده
نوبت بخواند بیست و یکبار و با و ده
یکبار و بیست و یکبار و با و ده
و علماء گفتند از چهار نوبت
است عا و انبا اهلان دنیا موزند
که از حجاب است و باید در رکعت
و آنچه طلبت از مطلق در خط
بگذراند و اگر در خواندن بخواند
معا که کند و بخواند و با و ده
بهتر است و دعا می کند که در
بجای بستاند و از آسمان است که در
بامین آسمان و از آسمان است که در
باب بیست و یکبار و با و ده
و غلبه بر

در سر کلمه مبارکه الکبیر

(۲۴)

و عرش و کرسی و بیست و دوزخ و قلم و قیامت و نیر و آری ثابت اند
 هر که خواهد که دعوی این اسم اعظم کند باید که خضر کبیر را
 بزرگ خواند و بزرگ داند و هیچ کس را در رکاه آن خضر عظیم
 و بزرگ نداند که انبیا و اولیا و قطاب سر بر استنان او بر زمین
 نهاده و او را بزرگ داشته اند تا بدان مقام رسید اند پس هر که
 طالب جاه و بزرگی کند در عالم صور و سپرد در روزی هفت هزار نوبت
 بخواند و شرف یابد اما باید که بان فرتقه نشود در طلب جاه
 و منزلت انعام باشد تا زیانکار نگردد و یکی از بزرگان فرموده
 هر که صد بیست و زده دعوی این اسم کند شرباطی که در اسم الحیم
 گفته شد شبانه در هزار و چها صد شصت و شش نوبت
 بخواند یا خصوص دل و خلوت اصل و اربعین آخر خلوت نشیند
 به ضرورت بیرون نیاید ترک جوانان کند خلالت خود اشکا
 گردد بر او ارواح نبیاء و اولیاء و مسلمین و ملائکه و باوان
 گیرند و بیشتر در شب او باشند اسرار عالم ارواح ملکوت
 عجایب عالم کبیر یا او بگویند مستخر صاحب عوت کرد قلوب
 اکابر و قضایه و امراء و وزراء و ملوک و سلاطین و رعایا و
 خلایق طالب بدار و صحبت نا او گردند و او را بود بزرگی در عالم
 صور و مغنی و در اربعین باید که شب و روز از تکرار غافل نشود

و کبر

بعد از فتنه صبح قبل از طلوع
 افتاب بعد از اسم خود تا چهل روز
 بخواند مجرب است آمن بحیث
 المضطر اذا دعا و غاه و یستغفر
 السوء ایضا منقول است که
 هر که پیش از هر روز بخواند و به عین
 بخود کند و هزار و پنجاه بار این
 دوا بخواند ان شاء الله هو لک و
 ذوالقوة المبین ان شاء الله
 یا بنحو عمل کند البته مقصود
 بعمل آید خصوصاً اگر سفر
 روز و شصت و شصت مال حال باشد
 از هفتاد و شصت و شصت و شصت
 نصف شصت هزار و شصت و شصت
 سی و شانزده ملک الی الفی
 الذی لا یموت بسیار نافع است
 از هفتاد و شصت و شصت و شصت
 نصف شصت هزار و شصت و شصت
 از شصت هزار و شصت و شصت
 البته

در سر کلمه مبارک الکبیر

(۷۵)

و کثیر از هفتاد هزار بار بخواند و اگر زیاده خواند یا کم نیست
و بسیار د خائمی از فقره خالص رساعت سعد و نظرات خوب
چون شایسته نشد پس شرف سقند و نقش کند حروف اسم را بر
از خاتم یا بن طریقاً تا باید که چون خاتم تمام شود روز یکشنبه

ک	ب	ی	ر	۵۰				۵۷
ی	ر	ک	ب		۶۲	۹۶	۵۱	۶۳
ر	ی	ب	ک		۵۵	۵۹	۶۶	۵۲
ب	ک	ر	ی		۶۵	۵۳	۵۴	۶۰

دوشنبه یا پنجشنبه پیش از صبح غسل کند و آب و آن یاد دهنده
خلوت و شکر و ضو بگذارد و استغفار گوید در و فرستد نگاه
خاتم در آنکه کند چو ابتدای دعوت کند یا بد اول یا تعظیم و حضور
دل بگوید یا کبیر یا کبیر و در جهن دعوت و نقش خاتم نظر کند
مغنی ستم دل میگذراند و در آخر مجلس میگوید یا کبیر اکبر
و چند نوبت در و فرستد در اول و آخر دعا در و فرستادن سبب
اجابت غا است و در دعوی کبیر شرح بن اسم نوشته اند و عمل نموده اند
و بعضی از بزرگان فرموده اند که در آن سه ربعین هر شبان روز
بعد اول خواندن نمود اجابت است و عدا اول هفته را است
الحفیظ یعنی نگاه دارند هر چه از آنچه افت و بوابین نالی است

از و افشا و حج دنیوی و
آخر و غفران و نوب و حصول
مقاصد عالیه خواندن دعا عادت
محببت بعد از عصر و در جمعه طریقت
مشروع که بخواند با جانب مقبول است
و اصل دعا با شرح از در مقبالت
مضی کند معتبره مسطور است و هم
بسیار مبارک و صیون است و هم
خیر است خواندن دعا ای سلمات در
آخر و در جمعه نزد یک غروب که آن روز
از برای قضا و طریقت خصوصاً از برای
رفع دشمن محبت بسیار است و عجب
همه و از تقیبات است و عجب
کشایش و کارها در میان نماز طهارت
و عصر و در جمعه بعد از اسم خواندن
نیجوند سبب است که بعد از عید
و عید حصول ثروت و دولت و
توسعه زلف در روز
دوشنبه

در سر کلمه مبارکه الحفیظ

(۷۹)

که نوح پیغمبر علیه السلام زبورت این نام ز طوفان نجات یافت
 هر که خواهد احصا این اسم کند اول باید که دل و چشم و زبان و
 خود را از جمله مناهج و خطا نگاه دارد تا خضر حفیظ او را از
 بلایات محفوظ دارد و شیخ مغرب گوید هر که خواهد از غرق شدن
 در آب سوختن در آتش و شتر دیوان و دیگر حرام این بود این اسم را
 بنویسد بخون نهد و بر یاز و بند از نکبات این بود خضر امام
 رضا علیه السلام فرموده اند هر که بعد از این اسم که قصد نمود غایت
 مکرر در روز جمعه بعد از نماز بنویسد بحفظ ناریک طوطا کند
 یاز و بند از وسوسه شیطان و خوف سلطان و بیم سب و عار
 و غیبت خیالات فاسد را مانع گردد بوده باشد شیخ فرموده

۲۴۸	۲۵۷	۲۶۶		۲۲۷	ظ	ی	ف	ح
۲۶۳	۲۳۰	۲۴۵	۲۶۰		ف	ح	ظ	ی
۲۳۳	۲۷۲	۲۵۱	۲۴۲		ح	ف	ی	ظ
۲۵۴	۲۳۹	۲۳۶	۲۶۹		ی	ظ	ح	ف

اگر کسی باین که بخوده شده نشر کند بر لوح نقره و یا خود دارد
 که از شر تمام مخلوقات و ملک مفاسد و قرض و در و جمیع طریقی
 آخر الزمان نعم این تعالی بنکند و اگر نقره میسر نشود بر ورق
 کاغذ بنویسد این خواص هدا اگر این نوشته را در مال نهادند این

وقت طلوع آفتاب شش هزار و شصت
 بار بگوید یا فقی از نوده است
 ختم چهار ضرب اگر چه کمین
 از هفت و نیم در کتب نقل شده
 لکن دوسه هزار بهتر از دجوه است
 که در این ساله ایوان میشود اول
 قشقی است که عمل اعصاب جمیع علما
 است و از این است که در روز شنبه در
 پوچند سی و هفت و سی و هفت
 و سی و هفت و سی و هفت و سی و هفت
 دست راست را بر دست چپ و دیگرها
 چپ را بر طرف چپ گذارد و بعد در کف
 نماز حاجت گذارد و در هر یک از اینها
 مکرر این آخری که بر لبه صلوات نفوسند
 بفرستند که مجموع بیست و شش بار
 شود و بعد از یکبار و طرف چپ را
 در هر یک از اینها

در سر کلمات مبارکه الحفظ (۷۷)

گردد و اگر اهل کشته بخوانند این اسم قیام نماید سالی بسا حل
رسند از امواج و جانوران و بلبله دریا این یوند و دیگر فرموده اند
هر که نقش کند این اسم را بر یکسره عقیق یا یاقوت یا نفوس و لوح زنا
یا بنطریه که نموده پیشو که لوح زینج خرو و یک خرو از طلا باشد

نقاش با طهرات باشد یا صاحب	ی ا ح ف ی ط ا ح ف ط ن ی
دعوت در دو جمعه خلوت شود	ی ی ن ا ط ح ف ف ح ی ا ط
قبله یار و دو شب یا غایت سعد	ط ی ای ی ن ح ا ف ط ف ح
و قرناظر بسع و این با حفظ	ح ط ف ی ط ا ف ی ای ح ن
ا ح ف ط ن در ده سطر بمنبران سدر	ن ح ح ط ای ف ای ی ط ا
و زمام را بنویسد سطر و نقش	ا ن ف ح ط ح ی ط ی ای ف
کند هر دو در چاه نقش کردن اگر	ف ا ن ی ی ف ی ح ط ای ح
باشند هیچ سخن نگویند چون منظر	ح ف ی ا ط ا ط ن ح ی ی ف
کرد مصاحبه عود معطر شکله	ف ح ی ف ی ی ح ا ن ط ا
ان لوح را نگاه دارد در دو پنج	ا ف ط ح ط ی ن ف ای ح ی

یا یکشنبه یا جمعه سحرگاه در آب روان غسل کند یا در خلوت و بخار و
و در خلوت و در رکعت نماز بگذارد و بعد از آن بعد تکبیر بخواند
و لوح در پیش سجاده نهاده و در دو نظر کند اگر مجموع عدد تکبیر
در مرتب نهاده نگین خاتم از عقیق یا یاقوت یا بنطریه بنویسد (ظاهر و غیره)

نخواند مگر آخری که بر او شش باشد
منتهی بخواند و بعد از آن و بعد
از آن منتهی بخواند پس از آن و بعد
از خدا بخواند روان نمازد و بعد
اول را در آب روان بخواند و بعد
دوم را در همانجا از زمین را بخواند
و در فن نماید که تخلف ندارد و بارها
تجرب شده است و بعد از آن
روز شنبه یا چهارشنبه سبب و
شخص شش اند بخواند و بعد
کتاب را بخواند و در و قبله بوجه
یکشنبه چهار ضرب بخواند تا تمام
شود و بعد در کوه یا بر روی آن
گودال را بنمایان کند و بر روی آن
گودال را بنمایان کند و بر روی آن
بول نماید و در پنجاب مانده کنند
قدم یا سه قدم بنمایان کند
شود و این طریق پنجشنبه بخواند
است و بعد از آن و بعد از آن
رو و چهار صد و بیست و پنج بار
بر چند در میان قبر
گودال
کنند

(v9)

دکترینہ

[illegible]

در شرح کلیه منارک المصیبت

(۱۰)

و گرسنگی معتمد گردانند و بر آن قادر نباشد تا در روز و سالوک
 طاقت ندارد و در سال محظوظ بطعام اندک صبر نتواند کردن با حفظ
 شیرینا ز کرده بویاید و رغبت بجای کوفتار گشته یاد ربیبانی فایز
 بی طعام مانند این نام و اهفتاد و هفت نوبت هر کوزه طی با اعتقاد
 تمام بخواند و یاد در روز کوزه مد و پراکنند از آن آب آشامد
 جمله عللهای مذکور را مقید بود و در بیابانی و در کشتی و در نعل
 او را صبر کرامت فرماید تشنگی ببرد و اگر بعد تکبیر قبول شیخ
 که در وازده هزار یکصد بود عدد است مع صد و موخر بر حال
 پاک خواند این در تعالی نگاهدارد هر قبل الصبر که او در حین
 جوع و عطش قدر از آن خال بلب تر کند و بگویند او را است
 تمام حاصل کرد و غریب قری این نام زود بوطن باز می شد
 کام و توانگر اما مرتب با خود دارد

۱۳۷	۱۴	۱۴۳		۱۳۰	ث	ی	ق	م
۱۴۲	۱۳۱	۱۳۶	۱۴۱		ق	م	ث	ی
۱۳۲	۱۴۵	۱۳۸	۱۳۵		م	ق	ی	ث
۱۳۹	۱۳۴	۱۳۳	۱۴۴		ی	ث	م	ق

الحسبید یعنی خدای سید است خدا این را بود قضا کردن
 حاجات و دفع بلیات این فای است که کرام الکاتبین بر گاه بندگان

من الیقین القیصر ذی یقول
 لک و احد منها شریة القوی و
 بر منها الطیور یکی شریة و من
 اکثر ذکرها القادر عند و من
 غلب علی خصمه و کما من اکثر ذکرها
 المنشیة کفی امر عدو و از بویاید
 ظهور هر کشته در روز و این
 غایت و اشکار است معدنها و
 اطلاع بر غایت کارها که بداند
 چه می شود بشیخته درین
 مجلس و بین و بیکار بخواند که مقصود
 حاصل کرد و ادعای بخیرند و بگویند
 ای بر است انتم ان الله
 یعلم ما فی السموات و الارض
 ان ذلک فی کتاب ان ذلک علی
 الله یسیر و کتاب ان ذلک علی
 وای قضا و ان مشرعه و یا مفضل
 هر روز هر بار بخواند و بگوید
 از روز جمعه

(A1)

225

[illegible]

در شرح کلمه مبارکه الحسب

(۸۲)

من کل ربی و در مرتبه چهارم چنان وضع کند چنانکه افتاد به
استاد حمل باشد بعد از قاف و قمر از نحو سادات قضا بنویسد و
با خود دارد هر روز بیست و یک نوبت بخواند و بر خود ماکر همه عالم
و دشمن او گردد هیچ افت نکند اگر شخصی به مقت گرفتار ساخته
باشد او را از سلطان بهم بیاورد این مرتبه را با خود دارد چون او را چشم

بر ناپادشاه افتد این اسم بخواند
تا اندم که حکام یا او سخن گویند
هر چه گوید و بگوید خدا بخت کند
از سلطان فریب و در چشم مهر بماند
گرداند و از نظر و صاحب و نابد

حسب	ربی	من کل	مرتبه
مرتبه	من کل	ربی	حسب
ربی	حسب	مرتبه	من کل
من کل	مرتبه	حسب	ربی

ناید که با او چند اشقت و مرجع نماید چنانکه خلافت از آن حیران
نمانند این از برکت الحسب و اگر بر اطلس بر بطلان نویسد بخواند
مبارک او

ح	س	ی	ب	۵	۳۱	۲۵	۱۹
ی	ب	ح	س	۲۲	۱۷	۷	۲۹
ب	ی	س	ح	۱۵	۲۱	۳۵	۹
س	ح	ب	ی	۳۳	۱۱	۱۳	۲۳

کلمه مرتبه با بر فضیل بخواند از هر روز
شنبه یک مرتبه یکشنبه سه مرتبه
دوشنبه پنج مرتبه سه شنبه هفت مرتبه
چهارشنبه نه مرتبه یکشنبه هشت
مرتبه هجده مرتبه یکشنبه
از دعاها که در دعاها صحتی فریز
المومنین و در قرون غار شب بخواند
در کتاب جمال الصالحین بخواند
است شرح و توافیق میسر شود
بجای هر مرتبه یک دعا باشد
ایه مبارکه سلام قوامی بر تو
من قصد حمد و ثناء از تو در هر روز
نماید بعبادت تو و این دعا از هر روز
بخواند و در هر روز
اما در حق و در حق و در حق
نماز صبح و عصر و در هر روز
بخواند و در هر روز
نماید بعد از آنکه از شنبه کند و در هر روز
هر روز نه بار بخواند و در هر روز
مترجم کند و بخواند و در هر روز

در شرح کلیه مباحثه الجبل (۸۴)

الحلیل یعنی خدا بزرگوار بندگان و جمیع صفات این نامی است که
همه مخلوقات از هدایت و جلالت این نام متبرسند اهل حقیقت
گویند هر که خواهد حصا این اسم کند اول باید که بعین یقین ببرد
و بعلم یقین بداند که جلالت عظمت و بزرگوار و خاصه حضرت جلیل
جبار است و صفت بی مسکن و ضعف است چنانکه مسکن و عجز و
اظمانا دکنند ظاهر و باطن خود مشابه مسکینان سازد تا حضرت
جلیل او را حشر گرداند با ظایف که حضرت بهترین موجودات صلی
الله علیه و اله فرموده اند **اللَّهُمَّ حَبِّبْ مَسْكِينًا وَامْنِي مَسْكِينًا**
وَاحْشِرْنِي فِي زُرْقَةِ الْمَسَاكِينِ و حضرت امام رضا فرموده اند هر که
هفت و زهر روز بنویسد این اسم بمشک و زعفران و گلایه و شکر
بر نان و بخورد و هر روز یک نان صد کند و از او بدو در میان خلافت
افرازد تمام از بزرگ این نام دیگر فرموده اند هر که هفتاد و سه مرتبه
بنویسد این نام **وَاِمْسِكْ زَعْفَرَانٍ وَكَلَامِي كَاغْدِيقِمْ بَارِيك**
و بر نیاز و راست بید و بر خاتم نقره که پنجیک او طلا باشد نقش
کند بحروف تکبیر در دست چپ کند هر روز بعد تکبیر بخواند
محرّک برای بزرگی و حشمت و طلب جاه و شایان و تقرب نزد
سلاطین و هدیه باشد از او در خلافت و اعدا او اگر خواهد که
بدعوته این اسم قیام نماید بعد تکبیر تا بعد تکبیر بخواند و بعد تکبیر

تمام نماز بخورم بپوزانند بعد از تمام
 دو هفته هر روز یکبار منتهی اند
 حبیب محمدی
 سجد چهارده مرتبه بگوید این سلام
 خداوند را و اغنیه گرداند و هر کس
 مش سیر را برهنه کند دستهای را بلند
 نماید صد مرتبه این سلام و فضا بشود
 ضرر او را ببرد و حاجت او فضا بشود
 در سجده نهم و الا منقول است که هر
 رسول و صدیق و صالح را بعد از نماز
 غنی کند و بگوید یا فاطمه یا زهرا
 یا کنیزان شیطانان القبحین یا علی
 یا آیه الکرسی را بخواند و کلمات
 یا آیه الکرسی را بخواند و کلمات
 باشد که هیچکس نمیدارد و نود و نود
 باشد که فضا باشد هر روز نود و نود
 کلمات اینجواب خدا باشد حاجت
 رسد حاجت او را حاجت

در بیان کرامات الکریم (۸۵)

فرموده است که هر کس این اسم را بخواند و بگوید
 مکرّم کرد و هر که در جامه خواب و در این اسم را بخواند و بگوید که
 در خواب و بیدار بود و غاکتند و غای فلانکه سر بر آید
 و دیگر فرموده اند هر که بدو پیشی و فرو عیال فرو خاند باشد
 بر این اسم مداومت نماید محتاج زنی و بی و درگاه و از جائی برسد
 که گمان ندارد و مداومت بدین نام بعد کبریا بعد تکبیر باید
 عدد تکبیر الکریم یک هزار و هشتصد شش است عدد تکبیر الکریم
 یک هزار و ششصد هشتاد و شش است عدد اصل و بیست و هفت
 و کبریا ده از هزار و یک و عدد تکبیر شصت و هشت و مؤخر
 سه هزار و ده است الکریم مع صد و مؤخر دو هزار و بیست و هفت
 و بی صد و مؤخر یک هزار و ششصد و بیست و قاری طبرستان که خواهد خواند
 و مرتب بنام در سینه زق اثری عظیم دارد خواه بعد و شر تکبیر
 خواه بعد و شر کبریا هر دو را مثال نماید تا جا مل را مشکل نباشد

۹۸۱	۵۸۵	۵۸۸	۵۷۴	۶۲	۷۰	۷۳	۹۰	ل	ر	ی	م
۵۸۷	۵۶۵	۵۸۰	۵۸۶	۷۲	۶۱	۶۶	۷۱	ی	م	ل	ر
۵۷۹	۵۹۰	۵۸۳	۵۷۹	۶۲	۷۵	۶۸	۶۵	م	ی	ر	ل
۵۸۴	۵۷۸	۵۷۷	۵۸۹	۶۹	۶۴		۷۴	ر	ل	م	ی

اما باید که بر نفس نفس کند بظالم سعد را نکند تا اثر عظیم دهد

در بیان کرامات الکریم
 هر کس این اسم را بخواند و بگوید
 مکرّم کرد و هر که در جامه خواب و در این اسم را بخواند و بگوید که
 در خواب و بیدار بود و غاکتند و غای فلانکه سر بر آید
 و دیگر فرموده اند هر که بدو پیشی و فرو عیال فرو خاند باشد
 بر این اسم مداومت نماید محتاج زنی و بی و درگاه و از جائی برسد
 که گمان ندارد و مداومت بدین نام بعد کبریا بعد تکبیر باید
 عدد تکبیر الکریم یک هزار و هشتصد شش است عدد تکبیر الکریم
 یک هزار و ششصد هشتاد و شش است عدد اصل و بیست و هفت
 و کبریا ده از هزار و یک و عدد تکبیر شصت و هشت و مؤخر
 سه هزار و ده است الکریم مع صد و مؤخر دو هزار و بیست و هفت
 و بی صد و مؤخر یک هزار و ششصد و بیست و قاری طبرستان که خواهد خواند
 و مرتب بنام در سینه زق اثری عظیم دارد خواه بعد و شر تکبیر
 خواه بعد و شر کبریا هر دو را مثال نماید تا جا مل را مشکل نباشد

در سر کلمه مبارکه الرقیب

(۸۵)

و آنچه را بعد از این خواهد کرد باید که در سر افتاب یا در شب و شب
 سحر و سحر بخند متصل و از بخشاین منصرف باشد عذر این اسم را
 یا عذر اسم خود در مربع هند چنانکه سابقا مذکور شد عمل نماید و خود
 تمام نماید اگر بر لوح نقره شرکت اثر تمام دارد و اگر بر نقره سحر
 نشود بر کاغذ نویسد همین خواص دهد و چو الواح یا خود یا هر
 روز که از هزار و دویست هشتاد و یک نوبت نماید خواند
 الرقیب یعنی نگاهدارنده هر کس و هر چه در هر حال این نامی است
 که حضرت شعیب بخیرای کوفته امیر فتن این نام را بسیار میگفت هر که
 این نام را بلامتن بنامند اهل تحقیق گویند هر که خواهد خصما این
 اسم کند باید که خدا بپیش از او در نهان و آشکارا ناظر و نگهبان خود
 داند و دایم مهترم باشد که نباید از او قول و فعل و اندیشه صادر شود
 که مرتبه حضرت نباشد تا حضرت رقیب بدو دل و از ناظر بملک
 ملکوت نماید حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که راقی
 قوی باشد هفت نوبت بخواند از شر او این شوشی گوید هر که بخواند
 این اسم مداومت نماید چنانکه تواند بنیت اهل و فرزندان و فقر
 مال و عیال از این هم برسد این کرد و از اوقات و بیانات عالم ماند
 و اگر کسی را عین جمیده یا بر صاحب جمال بود این اسم را دایم
 بخواند خداوندانها را در حفظ خود نگاهدارد (مرجع الرقیب ص ۱۴۸)

بعد از نماز صبح و پیش از نماز شب
 بگوید یا قهار یا بیبا از موه و سحر
 و در جمیع دعوت دعا و ایمان بیکه
 بعضی از شرایط و انبیا و ائمه و سحر
 یا پیشک بمقتضی قاضی که نماید
 این است که در وقت سحر و سحر و سحر
 پیش از سحر و سحر و سحر و سحر
 ادب باشد در وقت سحر و سحر و سحر
 و از قنای قریه نماید و یا عذر
 اخلاص تمام بخواند و از سر بفرستد
 شود و دل حاضر دارد و الطاف بسیار
 کند و دعا و امر حال طلب نکند
 بر استیجاب و عذر نماید و از دعا کردن
 ملول نشود و در ناگول و ملبوس
 ملائطه حلیت و حرمت نماید و در
 اول و آخر دعا صاوت بفرستد و در
 این شرایط و ادب و سحر و سحر
 و قاضی قاضی و سحر و سحر
 بخواند و سحر و سحر و سحر و سحر
 نماز و عذر و سحر و سحر و سحر
 این را بخواند و سحر و سحر و سحر
 الحیف

(AV)

A1[illegible]

APP

۳۴	۳۷	۳۰	۲۵		ع	س	ا	و
۳۹	۲۷	۳۳	۳۸		ا	و	ع	س
۲۸		۳۵	۳۲		و	ا	س	ع
۳۶	۳۱	۲۹	۴۱		س	ع	و	ا

15352

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَكَرِّمُوا لِقَاءَهُمْ فِي الْجَنَّةِ
 وَارْحَمُوهُمْ بِرَحْمَتِكُمْ
 اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيْمُ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَكَرِّمُوا لِقَاءَهُمْ فِي الْجَنَّةِ
 وَارْحَمُوهُمْ بِرَحْمَتِكُمْ
 اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيْمُ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَكَرِّمُوا لِقَاءَهُمْ فِي الْجَنَّةِ
 وَارْحَمُوهُمْ بِرَحْمَتِكُمْ
 اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيْمُ

در سر کلمات مبارکه الحکمیه

(۹۰)

فرموده اند هر که چنانچه شاهد شوری این نام را بسپارد و بداند که
 انشا کردد اهل دانت کو بند که در این عجایب و غرایب بسیار است
 هر که رام می پس آید از قبض و بسط و قرض و غریب و تنگ میست
 و درویشی و امثال این باید که مداومت بدکرا این اسماء نماید اهل
 حقیقت گویند هر که خواهد احصا این اسم کند اول باید که زبان
 از اقراض نگاه دارد و در کارها مخلوقات مدخل نشاند و بداند
 که هر چه از اراده خضر حکیم بود موجود گردانیده و حمله موجودات را
 چنانکه بخواست افزاید و هر چه ببرد که داده عین حکمت است و غیر
 آن نمیشاید پس باید که بهر حال رضا بقضا دهد تا خضر
 حکیم حقیقتش را بر او منکشف گرداند و دعوت این اسم منشا
 کسایت که خواهند در علم حکمت شروع کنند آنچه دانند در زیاده
 او کوشند بدکرا این اسم قیام نمایند و هر چند پیش خوانند باید
 نمایند از آنچه خواهند این را عدد معین نشاخته اند چنانکه بنقل
 صحیح آورده اند که روزی حضرت رسالت صلی الله علیه و آله
 آمد و عرض کرد یا رسول الله بدو مادرم قدا تو باد قرض بسیار دارم
 خضر فرمود این اینها را بخوان و روزه بگیر و عین نفرمودند باریک
 آمد اسند عا کرد که یا رسول الله و احم اء شد اما از مناع
 دنیا هیچ ندارم فرمودت بقرائت همین ایات قیام نماید تا بعد از آن آمد و

عرض کرد

ایضا از جمله غارهای و اوقات
 حج و عمره و کعبه که بعد از هر رکعت
 نماز در بار سوره قیوم را بخواند و بعد از
 سوره مرتبه صد مرتبه تا هر چه خواهد
 بفرستد بندگان در دنیا و آخرت و در هر چه خواهد
 آغوشی بفرستد عن خلق و در هر چه خواهد
 باریک بود اللهم اغنی عنی بکار الی
 عن خرابی و بفضیلان عن سوال
 ایضا هر قطره آب
 دوست رزق و غالب شدن بر خصم
 در شب جمعه یک ساعت پیش از
 طلوع صبح بخواند و در رکعت نماز
 افتتاح بخواند و در رکعت اول
 بعد از حمد سوره را از اجزاء نصر الله
 تا آخر بخواند و در رکعت دوم بعد از
 حمد سوره قل هو الله احد را بخواند
 و بعد از نماز یکصد مرتبه صلوات
 بفرستد که اگر او در عمل
 قوی باشد

(91)

五

بوده باشد و بعد از آن هزار و
یکشنبه بگوید یا لطیف و هم
آنا عبدك الضعیف عدد
کبرش چهل و یک روز و
عدد صغیرش بیست و یک روز
انصفا از حضرت امام زین
العابدین علیه السلام روایت است
که چون حضرت امده جامه
کار دشواری در پیش شما نمی
نمایند پوشید و وضوء ساختی و بر
لبت تدبیر جای از باجم خانه شکی
و چهار رکعت نماز کردی و در رکعت
اول بعد از حمد سوره اذ انزلت
اوّل بعد از آجا و در رکعت
دوم رکعت و ثم از آقا و در رکعت
سوم قل ما آیها الکافیون و در
چهارم قل هو الله احد خواندی و این دعا
انگاه دست بدعا برداشتی و گفتی اللهم انی
مخوف منک اللهم انی مملوک لک

بسم الله الرحمن الرحيم

که باشد که هرگاه او را بپوشد و دست او در خضر امام رضا علیه السلام
فرموده اند هر که هر روز جمعه از جهت الفا زواج بر هزار و یک
موبز خواند یا بر طعام و همد و بخورد و او است بایست یکی از اکابر
فرموده اگر کسی در شصت قوی باشد یا جمعی شصت شخص باشد یا شصت
دفع آن خصم ببرد چهل روز دعوت این اسم کند بعد کبریا و عفو
و مهربان گردد بآذن الله تعالی و یکی از اکابر در فضیلت اسم الودود
المحب در جواهر القرآن آورده که جهت جاه و قدر و قوت حریفان
خلافی و غرت نزد ملوک و سلاطین و کشاده گی کارها و دفع غم
خرن و خصم قوی و بخت های بسته و برآمدن حاجات و رفاهت عظیم
و صفای باطن و جلای قلب دفع و موهب و سودا و حصول مراد است
در روز آخر شعبان یا در وعده عید قریان یا در جمعه غره ماه هرگاه
باشد بمرتب که باشد یا بعد بخواند عدد کبر و هزار و یک و یک
دو عدد است عدد و سیط هزار و صد پانزده است عدد صیغره هفت
هفت است و البته در دعوت غسل کند روزه دارد و بیک مجلس بخواند
و بخورد و بوزاند و موهب و ثواب باشد که سخن گوید چون واقف
شود و از دعوت چیزی نماند باشد افطار کند اما سخن نماند گوید و چون
افطار تمام فارغ شود بپایان بپوشد و با تمام بپوشد صبا الف
اینکه تواند قصد کند در آن هفته مقاصد و بپوشد و از برکت

این پنج تا بجهت قضاء حاجت
 رفت و رفت و نیاز و دولت و
 رکعت نماز حاجت بگذارد و بعد
 با نیت سه رکعت بگوید که ای خداوند
 و بجزای تو رسیدن من گمان بسیار
 الفیض و الفیض و الفیض و بعضی در
 و در جنبه نیت نیت کردن است
 اینها است که هرگاه را حق عجمی و در
 و اگر باشد یا از کسی خوف داشته
 و اگر باشد یا از کسی پیش و یا پس کند
 باشد یا از کسی پیش و یا پس کند
 بجا آورد و قدری نیت کند که از غم نجات
 که از شب بخت نیاورد و طریقه او این
 و باید پیش از برای قضاء حاجت نماز
 که غسل از برای چهار رکعت حجت
 جامه ناله پوشد و اگر در شب حجت
 بگذارد بدو سلام و اگر در وقت اول بعد
 بجا آورد بجهت است و در وقت
 از حد صد بار بگوید یا الله یا الله
 آمین یا الله یا الله یا الله یا الله

در سر کلمه مبارکه اولاد

اینکه کریم محبوب خلائق گردد و هم آورد اندک شخصی بود قطاع الطریق
و نیز نا کردن مشهور و مشارب خمر و عاق والدین و کتاب که هر چه
نخیزن کردی اغلب روغ گفته و در ایندای اهل اسلام کوشید
و ترساید نویتی باوی ملاقات کردم حوال قیامت بگفتم که گویا
بروی غالی گشت بعد از فرصت گفت و حق من دعا کن کفتم مثلا
آورنا تو را کلمه چند بیاموم تا بان قیام نماای خدای تعالی تو را
از این ضلالت نجات بخشد کلمه عرض کرد این به نوشتن و یون تعلیم کرد
فاسه و ز این به را حفظ کرد روز غره ماه رجب که جمعه بود او را
غسل داده بدعوت این ارشاد کردم و بنده بجهت استخیر فلوب هم
در آن چمن خوانده بوم چو ختم را با تمام رسانید و راد بد که در آن
حقوق مسلمانان شروع کرده از هر کس که بجهل در قطع طریق چیر
برده بود میگوشتید تا عوض نازدهد تا واقع قریان و راد و عرفا
دیدم و نک زو و شاد بر جمعی که با او مصاحب بود ند هر نک او
او بر آمد در یک جانب از شت پر خلائق بسجده افتاده اند منجا
میکنند نزد یک ایشان رفتم چون در آن حال برداشت گفت ای شیخ
دیگر که خضر دوست منده خورا از برکت این کلام خواند درجه اسفل
بلکه علی میسارند یا شیخ لبیرم رسید اینچه در ضمیر خلائق است
و چند کلمه بیا کرد که مشکلات دیوبند من از آن حل شد و او را داد

و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه
بگوید یا خیر من الله و قیوم و رب
رکعت سوم بعد از حمد صد مرتبه
بگوید یا خیر من الله و قیوم و رب
رکعت چهارم بعد از حمد صد مرتبه
بگوید یا خیر من الله و قیوم و رب
و چون سلام باز دهد صد بار بگوید
غفرانک ربنا و ائینک المصیر
پس سر بسجده بگذرد سب در آمد و صد
بار بگوید یا خیر من الله و قیوم و رب
هنوز نماز سجده بوقلا شسته شد
حاجت او را شود و ان شاء الله تعالی
افضا از اهل بیت عصمت و
که هر که در رکعت غازی کند در دو منف
که یک و در آنه بیند و شب نازد و در دو منف
در هر رکعت صد بار و این الکرم
بیکار بخواند و چون فارغ شود از نماز
بایستد و سر را بپوشد و دستها را
بآسمان بلند کند و قوط
در گردن اندازد

در سر کلمه مبارکه الحمد (۹۵)

یا صغایا طبعی که بصورت نم بود در میان خلایق عرفان در آمد و فواید
میگردند میبکشند یا ودود یا ودود نا از میان آن جمع بیرون
رفتند و راه یاده پیش گرفته بر فتنه دیگر ایشان را بدیدم و اگر
کسی بپزد عوشتواند کرد یا بن و در صغیر که هفت هفت است مداومت
نماید این کرم پیرا شرح بسیار است در این مختصر بدین فدا خضار
کردیم تا بطویل بنجامد یا بن است ان الله هو سید و سید و
هو الغفور الودود و العرش المجید فقال لا یأبیرید
المجید یعنی خدای پاک و مفرزه است از گرفتن زمان و مکان
و در سبب آثار و بزرگواری طبرکس این فاعلی است که آدم صغیر است
و علم آدم الاله اسماء کلها بیکت این نام رسید هل یحقی گویند
هر که خواهد عوشت این اسم کند یا بد یا نعمت داری که تواند بیندگان
خدای را شفق کند و نفع رساند منت تا حضرت خضعا او را نمود
بندگان مکرر کرد و اند حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر سال
که قبض بود فتح نشود در باضت طالب مراد است که از این اسم مداومت
نماید بواب هر و سلوک بر و بکشاید و یکی از اکابر فرمود در میان
اینها ی خیر هر که یا غیب است باشد در کرده هر روز بعد از
انعام نماز یا مداومت نمودند یا این اسم را بخواند و یا در خود مدینه
و منت جاه و طلب عزت و هر که ترسد فعلت بر ص و جدا و نفرست

و سوره بقره یا البینا زه نام کند
چون به کون بکون میسر سجد
کنند در سجده بگوید قن بکون ان الله
بیکت ملکوت کل شیء و ان الله
یزجبت و بعد از آن حاجت
خود را از خداوند بخواند صد هفتون
سند سجد بپزد باشد که
حاجت او روا شود ان شاء الله تعالی
افضا اگر کسی را مشکلی باشد یا
باز بگوید یا غیب یا غیب یا غیب یا غیب
بکند در در کعبه یا و غیب یا غیب
افلاص و یا غیب یا غیب یا غیب یا غیب
بخواند و در کعبه و غیب یا غیب یا غیب یا غیب
افلاص و یا غیب یا غیب یا غیب یا غیب
یا آخر بخواند یا غیب یا غیب یا غیب یا غیب
برای و در هر روز و یا غیب یا غیب یا غیب یا غیب
افضا یا غیب یا غیب یا غیب یا غیب
بخواند و در کعبه یا غیب یا غیب یا غیب یا غیب

در سر کلمه مبارکه البعث

۹۹

و جمله علما باید که ایام البیض روزه دارد و در این سه روز
متصل تیکر او را بنام قیام نماید و تحبباً و تعالی او را از ان علل
نگاه دارد اگر بعثت گرفتار بود خدا بیغالی او را صحت و
فرماند علی الخصوص از این سه علت الباعث یعنی
بر انگیزاننده هر نفس و تن حرمه و پیدا کنند هر چه زنده این نام
تا حی است که در روز محشر مردگان را برکت این نام زنده گردانند اهل
تحقیق گویند هر که خواهد دعوت این اسم کند اول باید که در هر
و هفت منکر لازم گیرد و بنده گان خداوند را و باعث طاعت شود تا
حضرت ملک علام با پیغمبر در مردۀ او را زنده گردانند در روز
او را سفید رو بر انگیزانند حضرت امام رضا علیه السلام فرمود
هر از مؤمن را که عقد شهوت بود یا آنکه نفس خود را کشته بود
او را امری است همد که باز قیام باید نمود هفت روز هر روز
یا نصبتاً و بگوید در هر ربع نوشته یا بنطریق دریا و بنده گشتا

۱۴۳	۱۴۶	۱۴۹	۱۳۵	ب	ا	ع	ث
۱۴۸	۱۳۶	۱۴۲	۱۴۷	ث	ع	ا	ب
۱۳۷		۱۴۴	۱۴۱	ا	ب	ث	ع
۱۴۵	۱۴۰	۱۳۸	۱۵۰	ع	ث	ب	ا

۱۵۱
و در نظر همگی خجل شود و یکی از آنها را بفرموده هر که را دل دردی بود

ادفعات

بعد از حمد ده بار سوره فاتحه بخواند
و بعد از هر دو رکعت که سلام میبرد
بگوید یا ربکوید استغفر الله چون
از نماز فارغ شود سر نهاده بگوید
اوذ خداوند حاجت را بخواند البتة
یا ذی الله و قوامیست و اینها
از نوای تو سوره در هر رکعت و غنای
و توانگری تو بیک صبح و چرخه و در
رکعت نماز حاجت بجا آورد در رکعت
اول بعد از حمد هفت مرتبه قل یا
ایها الکافرون و در رکعت دوم
هفت مرتبه سوره قل هو الله احد
و در رکوع هر دو رکعت هفت مرتبه
ذکر کوکب و در سجده و هفت
مرتبه کوکب و بعد از نماز هفت
مرتبه یا ربکوید و اینها از کتب معتبره
و گفته اند که از کتب معتبره است و بهر
کس نیازموند اینها را بخواند
از حضرت رسالت

در شرح کلمه مبارک الحمد

(۹۸)

و در مرتبه بگوید تعالیٰ یحییٰ و یونس
 پس در وقتیکه و مستند و ایستاد کند
 و بگوید لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم ایاک نعبد و ایاک
 نستعین اللهم کن عی مانک
 الذین کفر و افاقتک اشکرت
 و انک تدرک کل شیء و بعد از آن دست
 نماید که زودی فیه و وجه رو
 بمقام عظم و مطالب بگردد
 و بعد از آن روز دارد و با غسل
 و در وقت نماز حاجت بگوید و
 در هر یک بعد از حمد یا زده
 مرتبه آیه الکرسی و بیست و پنج بار
 قل هو الله بخواند و بعد از سلام
 بگوید یا فاضله یا حمید یا بکر یا رزاق

دست بر پیشانی او نهاده و پیشانی او را بگوید و بیست و پنج بار
 بگوید یا شهید حق تعالیٰ او را مطیع فرمانبرداری او گردان
 و بلطف صلاح بازارد الحمد یعنی خدای هستی و هستی او
 بدست و سر او را بخدای این نامی است که بوسیله حرکت این نام به
 بقوت اصل است موسی علیه السلام و یونس علیه السلام و سید خاتم
 سلیمان علیه السلام و اری این اسم قرار یافت و نویسد و م بتجرب سلطنت
 نشسته و نیز داشت این تمام را مملکت بر او قرار گرفت اهل تحقیق
 گویند هر که خواهد احکا این اسم کند باید اول بداند که تعظیم
 و تکریم مرتبه خدا تعالی را با جزایست و استعانت و امید از هر کس
 باطل است و من کل الوجوه رو بخواند و خدا تعالی را بداند
 او را نور و حضور بخشد که در هر چه نظر کند خست و استعانت
 مشاهده کند یعنی نیلی نور و نور را هم بنور و محظوظ است نماید
 حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که نیم شب بخیر
 و وضو نماید و در وقت نماز بگذارد و دستها خود را بسوی آسمان
 بردارد صد بار بگوید یا حق و بر این دعا و مست نماید و نورانی
 گردد و بصفا باطن و جلا قلب بجائی رسد که ضمیر الناس و
 منکشف گردد و شمع معرفت فرموده که هر که را چیزی ضایع شد یا
 و امید حصول آن دارد باید که نام آن چیز را بر چاه گوشه کاغذ

در سر کلامها کما الحق (۹۹)

بنویسد در میان رفته سه حق بنویسد یکی از نورگان مکر
این فرموده یعنی بر چهار کن کاغذ حق بنویسد نام ضایع
در میان صفحه چون نیم شب شود با طهارت تمام آن نوشته
بر کف دست نهاد و رو بجانب استاز کند چند آنکه میخوانند
اسم با حق بگوید اگر چند شب این مداومت نماید حق تعالی
آن غایب شده را بوی باز رساند یا عوض از چیزی که تنگوار
آن باشد بگرداند و اگر از جهت مرده غایب شده این عمل
کند از یاد بیاورد ببرد ببرد بدست بدست خواص اسماء حضرت
عزت هر چه و حریف است را آخر کتاب نوشته خواهد شد ان شاء الله
الوکیل یعنی خدا پیش برنده از چیزی که بدست تو نیست وکیل
گفته است مریدان متوکل را این نامی است که تحت لپها
از برکت این نام و هوا صفت و کشته نوح از طوفان نجات
باقی نماند براهیم از آتش لیلان شد هر ز برکت این نام
بود اهل تحقیق گویند هر که خواهد احصا این اسم کند اول
باید که عطا دکل بر خدا بنماید کند کفایت تمام مخلوقات
از حضرت وکیل داند که در کلام مجید و وفای جمیع ارباب که
و کفی بالله وکیل و شیخ احمد بن محمد در شرح کبر و رده کرد
جمیع مقامات شصت و شش بار بخواند کفایت کند دعای این اسم

یا و هاب اذ فای تنجیه کرده اند
و گفتند در بسیار تسبیح و التماس
اربع مجتبی قضا و حاجت روز
پنجشنبه چهار رکعت نماز کند و بگوید
سلام رکعت اول بعد از حمد یا ز
بار سوخته اخلاص در رکعت دوم سب و بار
روانده بار رکعت سوم سب و بار
رکعت چهارم چهارده بار بخواند
عبد السلام بچاه و یک بار سوخته
عبد الرحمن بخواند و بچاه و یک بار صلوات
بفرستد پس سجده کند و در سجده
صد بار بگوید یا آقا و مخاطب
خود را بخواند که از عجبهاست
اربع منقول است که هر که را حاجت
باشد از مقوله دولت و خوف و غم و
غم و یا آنکه ببار آلوده باشد از
منزل فقر و فاقه و محنت
یا خیر

در سر کلمه مبارک الوکیل

مناسبی است که فاسیایه و سوسنه ایشان غالب باشد
 طلبی زو مضطر باشند علی الدوام رنک و یوزر گشته اند
 این چنین کی باید بد اسم قیام نماید و دعوت این اسم چنان است
 که عدد این اسم شصت و شش است فوق عدد الله باید که ضرب کند
 صاحب دعوت شصت و شش و شصت و شش و به بد که چند عدد
 پیشوست و زهر و زبانه بخواند بشرط صوم و طهر و خلوت
 خدا بیجا او را از آن وسوسه بجات بخشد و فقیر محترمانه رساله
 حساب کردم عدد نوشته را این سه و زهر و زبانه چهار صد و شش
 میباشد خواند چون را این بام با این عدد بخواند دیگر بعد از هر نماز
 اگر تواند شصت و شش نویسد بخواند و اگر نتواند بعد از نماز یا بعد
 هر و پیش از آنکه سخن گوید شصت و شش بخواند همین خواص را

۱۶	۱۹	۲۲	۹	و	ک	ی	ل
۲۱	۱۰	۱۵	۲۰	ی	ل	و	ک
۱۱		۱۷	۱۴	ل	ی	ک	و
۱۸	۱۳	۱۲	۲۳	ک	و	ل	ی

الف یعنی خدای توانا است بر هر چه خواهد این نام است
 که فرعون و شداد و نمرد از هیت این نام هلاک شد اهل
 محقق گویند هر که خواهد حصا این اسم کند اول باید که خورا

در وقت شب عدد شصت و شش بخواند
 و در وقت صبح یکصد و یکصد و یکصد و یکصد
 حاجت بکند و در هر سوره که خواهد
 و صد مرتبه صلوات بفرستد بعد از
 آن هزار و یکبار بگوید یا الله
 اگر چه این اسم و بیاز صد بار صلوات
 بفرستد و مطلب خود را از خداوند
 بخواهد و این عمل را در سه شب جمعه
 بجا آورد که غفلت ندارد و بارها
 بخواند و بعد از نماز پنجگانه که در
 نماز حاجت بکند و بعد از هر نماز که در
 رکعت سوره مدثر را سه مرتبه بخواند
 بعد از اتمام نماز صد صلوات بفرستد
 حاجت خود را از خدا بخواند و بفرستد
 خواهد شد **ایضا** نماز که در
 از بواضا و سوره نماز که در
 ز نورگانه و بواضا و سوره
 کردند

در سر کلمه مبارک الفی

(۱۰۱)

و تمام مخلوقات را در نزد قدرت حق ضعیف و حقیر و مسکین داند
و خود را چنان اعتبار کند که خاشاک در صحرائی در زمین باشد
افزاده که طبر سواراده او را میبنداند و هیچ اختیار و ایستادن ندارد
و ناخود را در پیش قدرت حق تعالی چنان اعتبار نکند تمام است
انگاه او را خضر عرب قوت دهد و بر او غالب بدو شمع بوی
و شمع عرب و جمیع دیگر بر او بی منفعتند که هر که را دشمن قوی
باشد و او را در پیش و هر خصم مضطرب سازد و بیاد و رفتن آرد
و خیر کند هزار و یک گلوله بسازد و بپراکند و بر او تمام بخیر
و آن چهره ها را بر خزان هدایا باید که در زمین پاک میزند و
دل دفع دشمن کند و انداختن عالی اندیش را قهر کند اگر بعد از آن
عمل بند کر این اسم مداومت نماید بعد کبر شمر هلال شود و پناه
او فاجعه گردند و گویند خواه نصیر لای طوسی را و در دهان
جست خفای عبا به بیغمل کرد و آن فتنه انگیز اهل طریقت
گویند هر که بدست نفس افتاده گرفتار بود و سوسه شیطان آرد
برای دفع آن این چهار اسم عظم را از وقت طلوع صبح تا اذان فرض
یا مداد بعد از اتمام نماز تا طلوع آفتاب بخواند این اسماء قیام نماید
به حد حق تعالی او را بر نفس و شیطان غالب گرداند و در حین سوره
سلوک سالک را از ذکر این اسم غافل نیاند و بوالطهار و ملقند

و او را مؤثر نمایند و این اسم را
بعد از نماز حضرت شب جمعه بقیام
خواند و در رکعت اول بعد از حمد
بگوید و در رکعت دوم بعد از حمد
انعام نام و کنت غنایا و کنت غنایا
بخواند و رکوع و سجود بعد از حمد
و در رکعت دوم بعد از حمد
و کنت غنایا و کنت غنایا
بخواند و سلام نماز را بگوید بعد از آن
صلوات بخواند و دعا کند و حاجت
بخواهد البته با حاجت مقدر و است
اگر چه میان او و آن حاجت غایت
باشد این حاجت مستجاب است
نماز کن فلکون کنند و اگر سوره را حفظ
بسیار بخواند از روز و آن بخواند حاجت
نداشته باشد از آن کلمه شب جمعه
انصاف حاجت طلب کند و در رکعت نماز حاجت
بخواند و در رکعت دوم
بگوید

در سر کلمه مبارک القوت

(۱۰۲)

الْقَوِيُّ الْقَوِيُّ وَهُوَ شَيْخٌ مَعْرُوفٌ هَرَكَةً مَدَّوْنَةً بِأَلِفٍ كَرَامَةٍ اسْمَاءُ
بَعْدَ كَيْسَرٍ حَمَلٍ وَزِيدٍ بِدَاوَدَ رَاقُونَ وَفَدَّرُوا فَاذَلَهُ دَرَفُشُ
كَدْبَانِ غَالِبٍ بِدِرْهَمٍ سَالِكٍ سَكَّرَ عَجِبٌ بِخَوْصٍ ابْنِ نَهْشَانِ
وَمُشَرِّحٌ زَيْدٌ مَصْنُوعٌ بِدَاوَدَ صَاحِبِ عَوْنِ ابْنِ سَمَاءٍ اَزْمَكَا شَفَانِ
عَالِمٌ مُدْبِرٌ بِسَرِ ابْنِ سَمَاءٍ وَاقِفٌ كُرْدٌ دُعُونِ ابْنِ سَمَاءٍ مَسْتَبَاحِ
كَسَانِيَةِ اسْمَاءِ بَنِي اَهْلٍ دَوْلَتِ سَلَاطِينِ كَهْ اَزْوَاجِ مُلُوكِ دَوْلَتِ
تُرْسَنَدُ دُعُونِ ابْنِ سَمَاءٍ قَوِيٍّ صَدَقَ شَانُودُ وَفَرَاتِ بَعْدَ اسْمِ
اَقْبَابِ كَيْسَرٍ بِدَاوَدَ هَرَكَةً مَدَّوْنَةً بِأَلِفٍ كَرَامَةٍ اسْمَاءُ
مِيَانِ طُلُوعِ صَبْحِ صَفَا وَبَرَامَدِ زَاغِيَابِ وَلِيٍّ اسْتِخْوَانِ
ابْنِ سَمَاءٍ اَكْرَحِيَّاهُ رَاسَمٌ دَرَمِجٌ نَهْدِي بَابِ بَطْرُونِ بِأَخُو دَاوَدِ هَرَكَةً

۱۸۵	۱۸۹	۱۹۲	۱۷۸	القَوِيُّ	القَوِيُّ	القَوِيُّ
۱۹۱	۱۷۹	۱۸۴	۱۹۰	القَوِيُّ	القَوِيُّ	القَوِيُّ
۱۸۰		۱۸۷	۱۸۳	القَوِيُّ	القَوِيُّ	القَوِيُّ
۸۸۸	۱۸۲	۱۸۱	۱۹۳	القَوِيُّ	القَوِيُّ	القَوِيُّ

۲۸	۳۴	۴۰	۱۴	ی	و	ق	یا
۳۸	۱۶	۲۶	۳۶	ق	یا	ق	و
۱۸		۳۰	۲۴	یا	ق	و	ی
۳۲	۲۲	۲۰	۴۲	و	ی	یا	ق

۴۴

بَادِرِزْدَه

فَرَسَنَدُ بَعْدَ زَانِ بِحُضُورِ قَلْبِ ابْنِ
مُکَصِّرٍ يَزِيدِ بَارِ بِخَوَانِدَ اَلْبَيْتِ
خَاصِلَاتِ وَبِحُجْرَةِ رَسْمِ اسْمَاءِ
بَانِي لَبَنِي فِي السَّمَوَاتِ الْعُلَى اِلَى
مَنْهَى قَوَارِخِ الْاَرْضِينَ
السَّمَاوَاتِ غِيَاثِ الْاَرْضِينَ
زَكِيٍّ بِفَرْدِ الْاَحَدِ عَشْرِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ يَا اَللَّهُ قُوَّةً غَالِبَةً
عَاجِلَاتِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَبَعْضُ زَعَمَاءِ كَلْبَ اَنْدَلُسِ عَالِمِ
جَهَنَّمَ فِي شَدَائِدِ سَلَاطِينِ بَنِي اَرْحَمِ
دَرْبِ اَعْلَى جِهَادِ فَرْهَرِ اَبْكَرِ
يَزِيدِ بَارِ بِخَوَانِدَ اَلْبَيْتِ
يَا مُكَصِّرِ بِخَوَانِدَ اَلْبَيْتِ
دَفْعُ فَرْهَرِ فَرْهَرِ عَسْرَةِ حَمَلِ
زِيَادِ دَوْلَتِ بَغْدَادِ
بَنِي اَعْلَى دَوْلَتِ بَغْدَادِ
وَاَهْلُ اسْمَاءِ وَهَرَاكَةِ ظَالِمِ
ذَلِكَ

(1.4)

५८

بسیار عجیب است این روایت بکره
علما و در شرح این روایت بکره
که جهت هر حاجت صفت جدید
بر خیزد و در رکعت نماز کند و بعد از
نماز هزار بار بگوید یا حاجب انوار
مستور او است عجل الله به
واو است که در شب جمع یاد رست
عجل فرماید چون با یا کافیه
سوره حمد بخوان پس یکصد مرتبه
یا یا کافیه بخوان
این دو کلمه را مکرر کن پس حمد بخوان
و در وقت مرتبه سوره نوح یا کافیه
و بعد از سلام هفتاد بار بگوید یا حاجب
انوار یا یا کافیه یا یا کافیه
و در وقت مرتبه سوره نوح یا کافیه
از فراغ هر حاجت که در بعضی نسخ منقول و
بر آورده است و در بعضی منقول و
که یک بار سوره نوح را مکرر کند
هفتاد بار یا کافیه یا کافیه
یا کافیه یا کافیه یا کافیه

در سر کلمه مبارک المبین

(۱۰۴)

مردم با ابرو کرده و این بجز کشت زرع که در سید خدا بختا برکت
و جبهت و آن عمر و زاد کرد اند و زمین که دخل که دهد اگر از آن
ایشیست قدر باب باغ و پیر و چندان برده که منقو و زارع نباشد
و هر که از آن باب قدر و پیر و پنا لدا با بخور و قرض و بقیع استبداد
ناید و اگر عو و پیر و پنا لدا با بخور و قرض و بقیع استبداد
به انشا باری دهد و سرای بن است اگر محبوس و سببا خواند بختا ناید

۱۲۴	۱۳۰	۱۳۶	۱۱۰	ن	ی	ث	م
۱۳۴	۱۱۲	۱۲۲	۱۳۲	ث	م	ن	ی
۱۱۴		۱۲۶	۱۲۰	م	ث	ی	ن
۱۲۸	۱۱۸	۱۱۶	۱۳۸	ی	ن	م	ث

۱۴۰

و دعوت این اسم مبارک کیا است که در توکل استوار باشد
این اسم را هر روز بعد تکبیر بخواند بختا این استوار گردد و عدد
تکبیر یا مبین سپصد شصت و شش مینوشت و آن قرض
و در کند در هر روز با این عدد بخواند کفایت کرد و اگر طفل را
از شیر یا زکند صبر نماید کردن این اسم را بر خود خوانند و
بدان کودک دهند تا بخور صابر گردد **الولی** یعنی خدای
نیگوید دارند و دشمنان و بغدگان پاکیزه اعطاد و بمعنوی بکر
خدای دوست دارند و دشمنان و این نامی است که محبت خلافت

ده

و ایضا هر که در نصف شب بخوابد
و در رکعت نماز یکصد و بعد بجا آورد
و در رکعت هفتاد و بار بگوید یا
و کفایت و آن گوی یا باید و هر حاجتی که
خواهد بیاورد و خواهد شد البته
ایضا هر که در وقت حاجت و افغان
محتاج در مدد و آید و در هر روز
وقت و حاجتی که در وقت و آید و در هر روز
بیاورد و بباشد و در گوشه خلوت و آید
رکعت نماز یکصد و در هر روز و آید
و در هر رکعت بعد از نیت حاجت
مینه سوده قل هو الله بخواند و آید
بعد از سلام هر روز و در هر روز
بگوید یا مبین یا مبین یا مبین
و در هر رکعت بعد از نیت حاجت
اول مطلب بیاورد و در هر روز
بجا بیاورد و در هر روز
و در هر رکعت بعد از نیت حاجت
و در هر رکعت نماز یکصد و در هر روز
بیاورد و بباشد و در گوشه خلوت و آید

در شرح کلمه مبارک اولی

(۱۰۵)

دو گاه مؤمنان بجنبت این فلام فرید میگردند اهل تحقیق گویند
هر که احصا این نام کند اول باید که بنام اعضا و جوارح مطیع
امر خدا باشد امر خلاف حکم خضر عیسی نکند و در شش و مطیع
خدا بر او و مستعد ارد با هم اشتبا محبت و در بد طمع ز هر کس بر
فلو و مقبال در دنیا و آخرت ناصری باشد و ذکر این اسم مناسب
کسانی است که چشم از ظاهران نگاه توانند داشت باید عود این اسم
تعیام نمایند هر روز در ساختن پنجاه و هفت نوبت بعد از نماز
میخواند و اگر کسی عود شایسته باشد یا کینه بد بان این اسم در حضور
ایشان بکند اشتهای بخواند خدا بندگان ایشان را بخوبی هدایت
و اگر کسی بعد از نماز چهل و شش نوبت بخواند حقایق خلوق را
دوست مهربان و گرداند و خضر اقام ضاع علیه السلام فرمود
که اگر سلطان یا امیر از کسی در غضب باشد خواهد که تسخیر
خلو ایشان کند یا یکی از خواهر بختی را خواهد که مطیع
خود گرداند این نام را با اکرام بر کلی بامبو بقول شیخ مغرب
عند تکبیر یا ولی ششصد یا زده نوبت بقول اقام رضا
علیه السلام چهل و شش نوبت چون آن گل را بسوی پدر و او غنچه
کرد بامبو را بخورد خدای تعالی او را در چشم مهربان گرداند
و باید شک نباشد و نام برادر شد آلاء الله و مرتب یا ولی در صفی

نمود و چنان بگوید یا ولی یا
آنست که آنکس این کلمات را
بیشتر مطالب حاصل کرد و انصاف
از برای قضا و حوائج و در رکعت نماز
یکبار در دو رکعت یکبار در سه رکعت
کسی که کفایت جنتی او را
کسی که کفایت جنتی او را
سبب آن الفادیه القاضیه الکافی
و در این خصوص نیز آدعا کفایت
است انصاف هر که نصف شب
بر خیزد و در رکعت نماز حاجت کند
و سبب دارد سبب و در رکعت نماز
ما شاء الله فراد و حاصل شود
و انصاف در میان و الا خلاف
وارد است که کسی را حاجت باشد
در صباح یا شب یا در هر وقت که
دو رکعت نماز یکبار در دو رکعت
بعد از حمد معوذتین و اخلاص و قدر
و یا در رکعت نماز یا در رکعت نماز
خلاف آنست که در رکعت نماز

در سر کلمه مبارک الحمد

۱۱	۱۴	۱۷	۴	یا	و	ل	ی
۱۴	۵	۱۰	۱۵	ل	ی	ما	و
۱۴	۴	۱۲	۹	ی	ل	ما	و
۱۳	۸	۷	۱۸	و	یا	ی	ل

الحمد یعنی خدای ستوده بندها و خول و بیست و نه کس است این
 و پراشتن بندگان و پنداشت هر یک کمان این نامی است که
 زبانا این اسم باقی را برکت این نام میگوید اهل تحقیق گویند
 هر که خواهد احصا این اسم کند اول باید که دل و زبان خود
 بحمد چیدام و ذکر سازد و محبت صلیا و خامدان کرد و حضرت را
 رضا علیها فرموده اند چنانکه دفع سفاقت خواند بگری بنویسد
 و هر بار که نویسد بر طریقه که ابی مخمور اندازد و از آن بیاید
 ان فعل و قول از و بر و و دعوی این اسم مناسب است از آن و محسن
 گویند ها است حضرت شیخ فرموده اند هر که را عونت یا کتک یاد
 که زندگانی در بر صورت صلاح نیکنامی کند بر منع ایشان
 نباشند این نیت این اسماء را بر طعام بخواند و با ایشان
 تا بخوندند حق تعالی ایشان را صلاح باز آورد و هر که قادر
 بر زبان خود و بیواسطه محسن میگوید هرگز میکند از قول و فعل
 او ایذاء بر خدای او میرسد خود نیز از ایشان پادشاهان مضبوط

نخود چون سلام دهد بیست و نه بار
 زهرا علیه السلام را بخواند بگوید
 قولای قولای انقطع الرجاء الا
 بینک و خابیت الامان الا بینک
 فاستسکناک یا ارحم الراحمین
 علیک من جعلت له الخلق و احب
 ان تصلى علی محمد و آل محمد و ان
 ترضی حاجتی و مطلبی را بخواند که
 البته حاصل است **انضا** بعد از نماز صبح دو رکعت
 نماز حاجت بخواند و مطلب را در دل
 قصد نماید قنوت رکوع و سجود را
 طولا کند بعد از سلام بپایان
 بپوشد و یکصد بار بگوید یا مولا یا
 یا فاطمة اعینینی بعد از آن هر
 راست صورت را بکند و یکصد
 بار همین کلمه را بگوید و یکصد
 بار را بمهر کند و بعد از آن
 بعد از آن را بکند و یکصد بار بگوید
 و یکصد بار را بکند

در شرح کلمات مبارک الحمد

(۱۰۲)

احوال خود نمینویسند و یادگارهای ما بزرگوار است و مردم از آن فایده
 و نفع میگیرند و خاطر میگردانند و باغبانان این مرتبه بر کوزه که آب میجود
 بنویسند اگر این لوح ابر طلاء نقش کرده در ظرف آب می اندازند
 و دایم از آن آب بخورند لذت و بیان و بجز و صلاح این است انصاف از
 برو و بنویسند که در و مقلب اقلوب بان و را بحد ثنا خود
 جاسازد و نه خلافت غیر و مکرم کرد و هر کس که بداند و متذکر
 اسم اَلوئی و الحمد مدت شصت و بعد تکبیر بنویسد اسم مبارک
 نذات و وجه صد سی عدد است بی تا و الف و لام عدد تکبیر چهار
 صد سی و دو بار میخواند و چون این عموک است پیدا آید رالطین و
 و خاصیت که بدان و ست خلافت کرد و پسندد عهد خود کرد و متذکر
 زبانها شود و مغرب و مکرم امراء و وزراء و سلاطین علوم شود و او را
 دها و مشهور و کار کرد و نعم بر او راه نباید دایم مشرب باشد مرتبه بنی

ح	م	ی	د
ی	د	ح	م
د	ی	م	ح
م	ح	د	ی

الحمد یعنی حمد و ثنا است و عدد هر چیزی این نامی است که
 بنده کان نام خوب و برکت این نام خواهند خواند اهل تحقیق گویند که

بگویند و بطلان از آن برخیزند و بجا آید
 و با این برهنه نما بگویند و گویان را
 کند و بکشد نه بگوید یا و صاحب
 و حاجت را از خداوند بخواند و بگوید
 برآورده و از صاحب حاجت
 خبر میگیرد و بر صاحب حاجت
 که منور عمل تمام نشد و اشک حاجت
 شد و صاحب حاجت
 نماز حاجت بکنار دعا و دعا
 اینها را بخواند الله لطیف بعباد
 بزرگوار است و هو القوی القین
 چون سلام دهد و یا بگوید یا ارحم
 بکشد و نه زبان بگوید یا ارحم
 و بعد بجهل کند حاجت و ثبات
 با حاجت بخور و خواهند شد و ثبات
 فرد صبر کند اگر ناخیزد و حاجت و ثبات
 شود باند و در کشتن از بهین طریق بگوید
 و اسم نیکو در انصاف و سعادتی خود
 بگوید یا و بی گویند و خود
 صبر بگوید

در سر کلمه مبارک المحض

(۱۰۸)

احصا این نام کند اول ناید که بداند که علم خدای تعالی بر کلمات
و جزئیات محیط است پس رو بخضر دوست و روضه لازم مطیع
خضر عزت باشد تا او را عالم بر خوض اشیا و مخلوقات
گرداند و یکی از اکابر فرموده هر که ورسازد روزه جمعه هزار و پانصد
پنججاه و پنج نوبت بخواند حیات بر او اسان گردد خضر اقام
رضا علی السلام فرموده اند هر که شب جمعه هزار و پانصد پنججاه
پنج نوبت بخواند روز آخر حیات وی سهل گزیند اما اگر کسی ورسازد
و هر روز هزار و پانصد پنججاه و پنج بار بخواند اگر حساب نمیکند
بوی دهند از عهد برون تواند آمد و بر او اسان گردد دعوت
این اسم مناسبتی است که در حیات عاجز باشند و عند کبر این
اسم مخصد پنججاه و چهار و بقول پنج هزار یکصد و این عدد کبر
است و مدت چهار روز و یا این عدد باید خواند تا نسیان دفع
شود و هر چه بشنود یاد گیرد و در حساب یا شنباه نکند

۳۶	۴۲	۴۸	۲۲	م	ح	ص	ی
۴۶	۲۴	۳۴	۴۴	ص	ی	م	ح
۲۶		۳۸	۳۲	ی	ص	ح	م
۴۰	۳۰	۲۸	۵	ح	م	ی	ص

المبک بغیر فریبند هر چه بر بی علت و حاجت این نام است

ایضا هرگاه کسی را حاجتی
باشد سه روز چهارشنبه و پنجشنبه
و جمعه را روزه بدارد و در جمعه
قبل از زوال بعد از غسل دو رکعت
نماز به نیت حاجت بکند و در
هر رکعت بعد از حمد یا فزوده مرتبه
قل هو الله را بخواند و ده مرتبه در
رکوع قل هو الله و بعد از رکوع در
مرتبه و در سجود اول ده مرتبه و در
سجده ثانیه ده مرتبه و بعد از سجده
دوم ده مرتبه و هر دو رکعت همین
طریق تمام نماید و بعد از اتمام
خداوند بجای آورد و صلوات بر
محمد و آل او فرستد و حاجت خود را
از خداوند بخواهد که مجرب است
ایضا از سید کاتبان صلوات
علیه و آله مفعول است که بوزن
میکشاید

(1.9)

三

(۱۰)
دو رکعت نماز بکند و در بعد از
آن سجده نهد و سه بار این دعا را بخواند
بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ
الْعَظِیْمِ الْکَبِیْرِ الْاَزِیْزِ
وَعِیَّتِیْ بِحَبِّیْ وَ اِذَا اَسْئَلْتُکَ
اَعْطِنِیْ اَنْ تَقْضِیْ حَاجَّتِیْ
مَعْدٍ وَّ عَلَیْ قَاطِعَةٍ وَّ اَحْسِنِ
اَلْحَسَنِ اِنْصَارِ وَاَنْتَ کَرِ
شخصی خدمت امام جعفر صادق
علیه السلام مشرف شد و شکایت
از فقر و فاقه نمود حضرت فرمود
که سه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه
روزه بدارد و در روز جمعه دوسه
ساعت گذشتد و بیام خانه یاد و بیاید
حضرت سوره را از بار کند و بعد
از آن هفت روز نور بپوشد کند و
نیمین گذارد و دست راست را بر آید
و دست چپ گذارد و درو
بگوید

در سر کلمه مبارکه المعبد

می شود تا حامله نمیشود و تصور میکند که عقیق است و کراپن اسم
 مداومت نماید بعد کیر و این لوح عقیق یا خود آورد و اگر
 میسر نشود بر طلا و اگر طلا نیز میسر نشود بر اطلس صرخ یا کاغذ
 زرد نویسد یا خود دارد خداوند با و فرزند کرامت فرماید و ما
 باید مدام بخواند تا از نیکبخت محفوظ ماند در پناه خدا باشد و

۱۳	۱۷	۲۰	۶	ی	د	ب	م
۱۹	۷	۱۲	۱۸	ب	م	ی	د
۸		۱۵	۱۱	م	ب	د	ی
۱۶	۱۰	۹	۲۱	د	ی	م	ب

المعبد یعنی خدای تبار برنده هر چیز فانی و ناپسندیده
 و زنده با اول حال خویش این نامی است که ارواح در وقت سو
 از برکت این نام بیدارند اهل تحقیق گویند هر که خواهد
 احصا این اسم کند باید که خدا بیچاره را افرویند و زنده کنند
 و پرنده داند و مقروضان و معتقد بود بر آنکه تخرج الحی
 من المیت و تخرج المیت من الحی صفت او است تعاشا نروا
 خدا هیچ خلوه وجودی و اتحاد اجتناب کند با انظار هرگز
 صحبت ندارد از هشی خود ریش قدر خدا فانی شود تا خدا بیچاره
 او را زنده جاوید گرداند و بقای ابد و رضوان اکبر کرامت فرماید

این دعا بخواند اللهم انت
 انت انقطع الرجاء الا منك
 و خاتمت الاعمال الا منك
 و لا یقوت له الا فیك یا قیوم
 یا خیر من امری و خیر من غیره
 از وقتی من هستم و خیر من غیره
 خیر من هستم و خیر من غیره
 و این کلمات بگوید یا معبد یا معبد
 کند روز شنبه خود را که در وقت
 شبی باری بدارد این دعا بخواند
 و بعد از آن به مبارکه که قل اللهم
 مالک المملکات و یا معبد یا معبد
 از آن دعا بخواند و این دعا
 من است و در هر وقت که بخواند
 صدق علی و توفیق منهای من

در سر کلام مبارک المعین

(۱۱۱)

حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که خواهد که
 هیچ چیز از او فوت نگردد باین ورقه ایام نماید هر روز چهل
 طرف خانه خود هفتاد و نوبت بگوید یا معین ایزد تعالی
 از خانه و ساله دارد اگر غایب باشد دارد برود بوطرین یا حضرت
 شیخ فرموده که اگر کسی غایب دارد و از او خبر ندارد شب جمعه دو
 و پنجاه مرتبه بخواند از ارام گیرند بر خیزد و غسل کند باید که پیش از
 صد داده باشد و در رکعت نماز بگذارد و در پیشانی کند و
 پنجاه مرتبه یا معین بگوید در هر کج خانه هفتاد و یک
 بگوید دست دارد و انقدر که تواند بگوید طلب غایب کند
 چون ران شب قیام نماید برود غایب یا خبر و برسد از چگونگی
 احوال و مطلع گردد و هر کس که بدعوت این اسم مداومت نماید
 چهل روز بعد کبیر که هزار و یک بار است یا بعد تکبیر که مع صد
 و مؤخر هشتصد است که باید خواند اما اگر بعد تکبیر خواند
 در هر شبانه روز باید ده عدد تکبیر بخواند که هشتاد بار باشد
 او را بود در میان صاحب دعا دعوت اسماء الله تعالی کند در حال
 که از در یافتن عاجز باشد این اسم باین نحو بخواند یا
 و یا دعوت بر صاحب این ظاهر کرد و مشایخی که دعوت
 این اسم کرد اندک از صاف و صاف و صاف کرده اند بدانند

والله اعلم
 و این بزرگوار داد شود انصاف
 بجهت رای این و نوشته در این
 است منسوب بحضرت امام رضا
 علیه السلام و این باین نحو است که
 چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت
 رکعت اول بعد از حمد و سوره بگوید
 بخواند و در ثانی بعد از حمد و سوره بگوید
 یا ایا اکر بگوید یا ایا اکر بگوید یا ایا اکر بگوید
 سوره بخواند و بعد از آن سوره یا ایا اکر بگوید
 ده بار بگوید یا ایا اکر بگوید یا ایا اکر بگوید
 سبحان الله الواحد الاحد سبحان الله
 الله القدوس الصمد سبحان الله
 الذي وقع السماء بغير علم
 یا صاحب این دعا دعوت اسماء الله تعالی کند
 از دو رکعت ثانی بعد از حمد و سوره
 سوره یا ایا اکر بگوید یا ایا اکر بگوید
 و در ثانی سوره یا ایا اکر بگوید

در شرح کلام مبارک الحی

این نام و دعوت این نام مناسب است که از شفا و نجات
روشنند مداومت این اسم فرمایند هر روز و اگر پیش از هر نماز
صد بار بنویسند و نیت کوی ختم او بر سغات ایمان شود و هر نیت این

۳۰	۳۶	۴۲	۱۶	د	ی	ع	م
۴۰	۱۸	۲۸	۳۸	ع	م	د	ی
۲۰		۳۲	۲۶	م	ع	ی	د
۳۴	۲۴	۲۲	۴۴	ی	د	م	ع

الحی یعنی زنده کننده و جان دهنده هر جا در این نام
است که استخوانها پوسیدند از برکت این نام هم پیوندا اهل محبت
گویند هر که احصا این اسم کند اول باید که بداند که میبایست در
کنند جمله مخلوقات است اول باید که به بیست و از فصل بها
از چوب خشک گدازه سبز نرم بپزند و در کلام مجید فرمود
که قَانْظِرُوا اِلَیْ اَنْفَارِ رَحْمَةِ اللّٰهِ کَیْفَ یُحْیِی الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
و چون بنده خدا خود را با هر صفت بداند بنویسد و این اسم در
قیام نماید و محبتی قدیم دل و از این که گرداند خیر امام رضا علیه السلام
فرموده اند هر که از پنج صفت و شش فرموده هر که را از سلطان
توهم است و از کشتن بایند کردن بهم دانه هفت و در حاشیه
و فراغت این اسم بود و نویسد بخواند بر خود طاهره فایده این

سوره قدر و سه مرتبه سوره اذا
نزلنا الارض بخواند و چون فارغ
شود در سجده هفت بار بگوید
اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ التَّیْسِیْرَ
فِیْ كُلِّ عَمَلٍ فَاِنْ تَتَّیْسِرَ
لِیْ تَتَّیْسِرْ عَلَیْكَ یَسِّرْ و سراز
بجده بر دارد و ده بار این را
بخواند قُلِّیْلَةُ الْحَدِّ رَبِّ السَّمَوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ
بجست تو سعه روزی و انواع فواید
و دفع فقر این نماز سریم الا و بگو
است از حضرت رسول صلی
الله علیه و آله روایت است که
هر که پیش از نماز یا بعد از آن که
نماز بگذارد و در رکعت اول هفت
بار سوره حمد و یکبار سوره
مجدود و ثانی الحمد لله یکبار و
توحید یکبار بخواند و بعد از سلام
بسیحان اربعه بار و
صلوات

(114)

五

五

五

五

در سر کلمه میثاکه المیث

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاعْوِذُ بِكَ مِنَ النَّارِ نَارِ قُلُوبِ الْفُلُوقِ
 وَالْأَبْصَارِ رَبِّتِ قَلْبِي عَلَى مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 حضرت فام رضا علیه السلام فرموده اند که آنکس که نفس اماره
 بر او غالب باشد خواهد که مطیع و گردد باید که بوقت خواب هر
 دست بر سینه و صد بار بگوید یا مِیث بعد از آن همچنان
 میگوید تا در خواب شود و صبحا نفس او را مطیع و گرداند و اگر سحر
 ماه به نیت ظالمی صد بار نوب بخواند ظالم هلاک شود برای
 دفع خصما نوی چهل روز هر روز بعد تکبیر که هزار و نایضه
 هفتاد نوب است بخواند دشمن مفیو گردد و در فضیلت این
 اسم المصوّر المبدی المعید المحیی الممیت شیخ

فرموده که این اسماء
 و کرا اهل عبادتند
 هر شب که یک بار بگوید
 بد کرا این اسماء مدوت
 نماید عالم گردد و اگر
 طالب علم بدعوت
 این اسماء قیام نماید

المیث	المیث	المیث	المیث
المیث	المیث	المیث	المیث
المیث	المیث	المیث	المیث
المیث	المیث	المیث	المیث
المیث	المیث	المیث	المیث

عالم گردد و فهم ادراک و عقل او را بود که خود هم منجر نمایند

مثلاً و نحو این اگر مطلوب باشد
 بعد از حذف مکرات روح و
 دست ایستاده در مقابل هم وضع
 شده ماری است عددی ماری و دیگر
 بنده است همین عدد بخواند بعد از
 آن ایستاده که مقابل حروف خا و ی
 شده است یا مِیثین باشد به
 علم او که چهل باشد بخواند پس از آن
 اسم مناسب او که سلام باشد
 بعد از آن که صد سی و یک باشد بخواند
 بعد از آن اسم مناسب دل را بگیرد
 او که نوز و یک باشد بخواند بعد از عدد
 از شخص مطیع و معنوی بخواند
 اند که اگر سرعن نایز و بعضی گفته
 است که در مقابل

در سر کلمه مبارک الحی

(۱۱۵)

چیزی بر او مشکل نگردد و حال مشکلات خود گردد اگر چه
بر او مشکل شود باز رجوع باین اسماء کند بگشاید از خواص این
اسماء آنست که اگر کسی عوذ باین اسماء کند مالک را ضبط تواند کرد
محاسبه بخاطر نکات تواند داشت که در این هر روز بخواند هزار و هفتصد و چهل

۱۲۲	۱۲۵	۱۲۸	۱۱۵	م	م	ی	ث
۱۲۷	۱۱۶	۱۲۱	۱۲۶	ی	ث	م	م
۱۱۲		۱۲۳	۱۲۰	ث	ی	م	م
۱۲۴	۱۱۹	۱۱۸	۱۲۹	م	م	ث	ی

۱۳۰

الحی یعنی زنده پابنده از ذات خویش نرسب بکراپس نما
است که ملائکه را از برکت این نام خنجا بخودن و خوابیدن
اهل حقیقت کوینده که خواهد حصا این اسم کند پاد که الله
تبار ازنده جاوید اند از وی بیک همیشه پابنده تا حق او را در
دنیا و عقبه زنده دل گرداند و اهل طریقت حق و قیوم و اعظم
گفته اند یکی از اکابر فرموده که اگر بر سر بیمار بخواند بعد کبریا هفت
و نوبت صبح تا یکدگر بر باغ یا یا این خوانند بعد کبریا هفت
انزعه از آفت شیطان بدو مان باشد از هر سال بر بخند دهد
اگر چشمش در کند یا از نابینائی نرسد و کبریا بخواند صحت
یابد و از کورگسال ماندا نشاء الله تعا و عد کبریا صد و یک

نخستین شده بعد از آنکه بعد از آن
اسم قرائت کرد بعد از آن حرف
نخستین شده بعد از آنکه بعد از آن
از آنکه بعد از آنکه بعد از آن
شد خواند با یاری بعد حرف
که چهل است بخواند که هشتاد است بخواند
بعد حرف خاء که هشتاد است بخواند
و هم چنین سلام و مالت را بعد
او و آن که شش و چهار است بخواند
البته بزرگوار است و اسماء مخصوصه
محبوب از موه است و اسماء مخصوصه
حروف با عد آنها بخواند که موه
گشت یا الله یا الله یا الله یا الله
یا مالک یا مالک یا مالک یا مالک
یا مؤمن یا مؤمن یا مؤمن یا مؤمن
یا جبار یا جبار یا جبار یا جبار

در سر کلمه عباد کذا الفنبی (۱۱۷)

فرموده که این دو اسم کواهل مراقبت است و لا یوقالبان جاورث و
جوبندگان زو فی سبیل و اوقات عو این اسم زو فی سبیل و اوقات
افناست و از جمله اسماء متخفیه یکی این است یا حی یا قیوم یا لا اله
الا انت و بعضی بکر گفته اند یا حی یا قیوم یا لا اله الا الله محمد
رسول الله علی ولی الله و بدین نام هر چه بخوبی و هر چه خوا
توانی کرد از خواص این اسم احکایان غریب گفته اند از ظاهر شد
قد و سرعت جانب و فضا شد حاجا و بر آوردن مقاصد ناخ
منه همان رکعتی که کرده اند از خواص این اسم و برایشان کشف
ما جمله زاد در این مختصر بنا و برینم باید و ستایشان کرد و بدینما
امدا نماید خضر شین فرمود که خضر رسول صلی الله علیه و آله
پنجاه و یکبار بخوابد و عرض کردم یا رسول الله هر چه بفرمای
که بد زنده کردی دل من و پال کردی از کد و آن انخضر فرمود که
بر تو باد که هر روز چهل و یک نوبت بگوئی یا حی یا قیوم یا لا اله
الا انت استدلک ان تحیی قلبی بنور معرفتک بدایا الله و
خواص این سبب است و جمعی نیز در کان فرموده اند هر که خواهد که
بدعو این اسم قیام نماید یا مردم خلاط کم کنند کم خود را پیش گیرد
و پیوسته نام و با وضو باشد و ناواند در خلوت نکراد کند پیشرو
سخن را که باشد یکی از شرط آنست که بعد تکبیر تمام حرف سخا نام

[illegible]

شرح کلمه مبارک الفبوی (۱۱۹)

وعدتکسیریند و اسم هزار و هشتصد شانزده عدد است و اگر
 نتواند این عدد را پیش از طلوع صبح یا برآمدن آفتاب بخواند و از برآمدن
 آفتاب استخوانیک عدد بخواند بعد از نماز پیش از نماز شام یک
 نوبت بخواند از نماز شام تا وقت خواب یک نوبت بگوید بخواند که در
 شب بار و قدر عدد و تکسیر خوانده باشد و قار و ثانی خواند تا آخر
 یا فبوم یا حی یا قیوم و معانی نام در خاطر کند و از نماز و مقصود
 حاصل کرد و این خاتم را دایم را نگه کند که حکم خاصه است
 راود علیهم السلام دارد که جمیع خلا یوسف طبع و توانید را و کردند از
 حکم و فرمان او نتوانستند بچید اما آن خاتم را از عورت و کودک
 و از چشم رخص و نساء نگاه دارد تا خواص نیگوید و دهد

۳۸	۴۲	۴۵	۳۱	ق	ی	و	م
۴۴	۳۲	۳۷	۴۳	و	م	ق	ی
۳۳		۴۰	۳۶	م	و	ی	ق
۴۱	۳۵	۳۴	۴۶	ی	ق	م	و

الواجب عند یمنه خدای توانا است هر چه خواهد این نامی است
 که طالبان صادقی از بخت این نام و جگه و رقی حاصل میگردد اهل
 تحقیق گفته اند هر که را داعیه احصا این اسم شد اول باید که بداند
 هر چه بر جمیع زندان آدم پوشیده است بر آنحضرت ظاهر است و می بیند

موضعی که این اسم صد بار بخواند
 بستر این مع الفبوی بخواند
 دفع احلام در وقت خواب و اگر
 بخند ج من بین الضلالت والارباب
 این علی رجبه لقادیر و جلیل
 در روز جمعه هزار بار این اسم
 بر آنرا شپری بخواند و بخورد
 مطلوب شد و شیخ نهکاتیک
 و یار و مدد خدا شود آلود
 و یار و مدد خدا شود آلود
 دفع ابد بر پیشانی بنویسد و در حال
 بسته شود شام خام کام نام
 یک بار خواند و این اسم را نوشته در
 بین دود این اسم را نوشته در
 میان رانوی چپ کنار د و نبش ببرد
 یا شیخ شاه علی شاه مالکی اخرج
 هذا الملعون اکبر و فخرنا بک و لم یکن
 نویسد و اگر کسی نفس را بشنود ملاعین
 نویسد

در شرح کلام مهیا که الماساجد

(۱۲۱)

و بزور کنند و داند و اگر در بر لغت و داند اعتقاد کنند بزرگ باشد
که بجهت آن بود که خدا از بندگان خود برگزید و بزور گردانید و
خود را در گاه انحصار خبر کمتر بن جمله بندگان شمارند بر امید قبول
تا حضرت اهل العظام او را از بندگان و مقربان نگاه گردانند
شیخ فرموده هر که در خلوتانیم شیخندان یا صاحب یکوید که از
حس طبعی برین و دو سه هوش کرد در انحال نور در دل و افروتن
که از بر توان بود باطن او معمو کرد و در میان خلایق سرفراز شود و اگر
این ذکر را گریبان گوید مغفرت در دل بگذراند و اجابت یابد و عفو
این اسم مناسب است که اهل خلوت و سلوک کنند ایشانرا فیض واقع
است و از آثار نور باطن میسرند و در وصف این نام باید کرد و این
عقد شعبین فرموده است شیخ عقد کبیر پایه از هنر ارباب گفته اند اما
بطریق مختصر و بعلیه عقد مقربین کرده طریقی ایشانند بن منوال است
که زیر پینان قشمن میکنند عقد پینان میگیرند هم لقب جمیع اعدا
اولین را که خواهند خوانند چهره زیاده از د اعدا میخوانند از ده عقد

م	ا	ج	د	نایازد عدد
ج	د	م	ا	و در این باب
د	ج	ا	م	این دو فاعل
ا	م	د	ج	کافی است
۴	۱۸	۱۵	۱۱	
۱۶	۱۰	۵	۱۷	
۹	۱۳		۶	
۱۹	۷	۸	۱۴	

بند حامله شود و فرمودند که بجهت
زن و آدم و حامله شد و در
جای الهی است و کوراست که از بر
صاحب ضروری بندگار نوشته
ایب و از اندازند بحال بیع
الرحمن الرحیم من العبد الذلیل
المذنب الی الله المستغفر
الذین هم الزلیعین بجمع و هدی
انما هم و کیف خیری و هدی
الطاهرین و کیف خیری و هدی
فی جمع عفو غفر
این کشت من الظالمین بجمع
کارها چون ش شود بکتاب یا بگوید
الله الملك الحق الذی لا یفوت کاتب
بشداد گشاده کرد و بکتاب یا بگوید
که هر مؤمنی و دنیوی و دینی و دینی
امو دینی و دینی و دینی و دینی
رفق این کلمات غفر الله لک و لوالدک
اعظم غفر الله لک و لوالدک و لوالدک
فاریس ایچازاد کینی یا آنا
صالحی المومنین

در سر کلمه مبارک الواحد

(۱۲۲)

الواحد

بسمه خداوند تعالی بگانه است صفات الوهیت و بیادش
خودش این نامی است که از بزرگی صفت این نام در دل هیچکس نگیرد
افنام رضا علیه السلام فرماید هر که را مرض صعب و دوزخ کند
هر روز صد بار نوبت بگوید یا واحد از این بیماری صحت یابد
از آکا بر گفته هر که در راهی ناچار از استغاثه ترسد از وحشت شخصی
بود یاد در خلوت منوهم باشد این اسم را هزار و یکبار بخواند نجات یابد از

و	ا	ح	د	توسن این کرد	۵	۱۸	۱۵	۱۲
ح	د	و	ا		۱۶	۱۱	۴	۱۷
د	ح	ا	و		۱	۱۳		۷
ا	و	د	ح		۱۹	۸	۹	۱۴

الأحد

بسمه بگانه در بگانه بی همتا در ذات خویش است
این نامی است که همه عالم و عالمیان برکت و بزرگواری این نام خلق
شده و ظاهر گشته اند اهل حقیقت گویند هر که را داعیه عوت این
اسم است قل باید اعتقاد کند که احد قدیم است و هر یک از افراد عالم
یا واحداست و حضرتنا و محتاج هیچکس و هیچ چیز نیست چون بنده
این اعتقاد واقع شود حضرت احد او را به کابر طریق برساند تا این
شناخته شد در امن توکل زده پادشاه منقش عکس و یکی
از آکا بر فرموده هر که مداومت نماید در خلوت بعد کبر بخواند چو عود

یا ابا القاسم در یکی از روزهای ولادت
فایده عجز و ذلیل
و عزت و فخر و خدود و محبت علیک
مشت و شش بار و عدد و سبطش
هشت بار و صغیرش هفت مرتبه در
علین بخواند بحسب قان تو کو افضل
حسب الله لا اله الا هو علیه توکل
و هو رب العرش العظيم منقول
که این حرف به محبت قضا حوائج عظیمه
است بسیار از روزگان بر این مداومت
نمود و مطلب خود را در یافتند یا
فایده عجز و ذلیل
مظهر العجز و ذلیل
بها به علیه الرحمن منقول است که هر که روز
چهارشنبه شروع کند روزه روز که آخر
از جمعه باشد هر روز یکصد مرتبه بخواند
یا احد و قلب و طهارت جامه بدن بخواند
اگر مطلب درویش شود روزی از این بخواند
بسم الله الرحمن الرحیم

در شرح کلمه مبارکه اَلْاَحَدُ (۱۲۳)

بکمال بسند ملائکه بر او ظاهر گردند بدانکه دعوی صغیر را شما
از یکی است فاضل نو دند که عدد صغیر خوانند و کبر از هزار و
میان داده هزار که عدد کبر خوانند بدانکه در هر جا عدد اسم معین
نکرده اند فاری مختصر است خواه کبر خواه صغیر بخواند و آنچه عدد
بغیر باشد را بنسب حینا جمل و تکبیر و فو مجموع جامع بر دست
تکبیر کرده ام با نوع تکبیر و ثانی را تحقیق نکرده و برین بنا و
و بر هر نک که برین باض مکتوب شد یا در هر رسایل و کتاب شار
اسماء الله تعالی نظر کرد ام ننوشته ام و جز حجت تکبیر اصل شما
بالف لام یا بیا و طلب رسایل مشایخ تحقیق و روش صورت
و ظاهر گردانید و مؤ و اشارات از خود هیچ در این کتاب رج نکرد
و در این کتاب از فارسیان اسماء الله و غاملان مرثعا و صا جاد و
بعد از تحقیق بدعا خرامید بود ام لنوفین الی الله تعالی
یکی از اکابر و مؤه الواحد احد و اسم عظمت اسم لکان است
که در کتاب ایشان معلق گشته با سر اهل و اسرار توحید در و که
طالب پنحال بود و او یاد که مداومت نماید بر این اسماء خاصه
و خلوت که شب خلوت اهل معنا است و بزرگان گویند که شب
بازار و زمان است این و اسم عدد معین نکرده اند بر آنکه سال الهی
ذکر بیشتر گوید بجلال و زیاد شود و آخر او را حالند شد که

[illegible]

در شرح کلام ربنا که الف تالی

(۱۲۵)

یا	ص	م	د		۱۶	۳۶	۳۳
م	د	یا	ص		۳۷	۲۷	۳۸
د	م	ص	یا		۳۱	۳۴	۲۸
ص	یا	د	م		۴۰	۲۹	۳۵

الف تالی یعنی خداوند توانا بر هر چه خواهد که مدد و معاف
 دیگری در همه احوال این نامی است که ادب پس علیه السلام
 بر موم خوب بکشد این نام نبوت یافت اهل تحقیق گویند هر که
 خواهد حصا این نام با هیت احترام کند باید بداند که توانا
 بجهت فاداست هر چه خواست کرد هر چه خواهد کند بقل
 الله ما یشاء و یحکم ما یرید پس باید ترک تردد و حصول کند
 و کار خود بکار ساز باز کند و تا فاد روی توانا بدهد
 آنچه خواهد خصر اطام رضا علیه السلام فرموده اند هر که در
 وقت ضو ساخن بر هر غصه و سبب و بدید بر خصما غالب باشد
 ضعیف و یکی از اکابر فرموده هر که در محل قتال و جدال با خصم
 بدکرا بن اسم خدا و منت بخشد بر خصما غالب گردد و هر که را خصم
 باشد در دست اسیر غما خیر شده باشد این اسم را در وقت طاعت
 بلامدا و منت بخشد خصما را خصم و ذافعیو کرد (در این وقت بعد

و هر روز از چهار اسم بعد از
 خود بخواند عجایبش آشکارا
 زاری گوید و خداوند تمام
 جعفر صادق علیه السلام بود
 عیض کرد که پادشاه مرا از قتل
 و من از او و اتباع او خوف و در
 نومودند اگر چنین است بیاکن در
 اطراف خود شهر می قلعه می نمودند
 چگونه بیاکنم این قلعه را فرمودند
 چگونگی از من و خود پس و من صبری
 که هکاه از من و قلعه الله احد را و در
 بنویس سوره قل هو الله احد را و در
 چهار سمت خود بدم باین ترتیب اول
 از پیش رو بعد از جانب راست بعد از
 طرفت سمت بعد از چپ بعد از
 از بالا ای سر بعد از من و قلعه باشد
 برای تو مانند حلقه و قلعه باشد
 که محافظت کند تو را در این وقت
 ضرر پادشاه و شیطان و غیر
 از خصم را تمام
 صافی

در شرح کلمه مبارک المفتد

۸۴

۷۶	۷۹	۸۲	۹۸		ر	د	ا	ق
۸۱	۴۹	۷۵	۸۰		ا	ق	ر	د
۷۰		۷۷	۷۴		ق	ا	د	ر
۷۸	۷۳	۷۱	۸۲		د	ر	ق	ا

المفتد یعنی خداوندی که انا بر او راورد و بر او هر چه از مرتبه
 اسفل به علی درجه از کمال درجه علی باز برسد با اسفل این تا می
 که روح ربد از برکت این نام در ابد از طیب این اسم برین دو اهل
 حقیقت گویند هر که از خواب بیدار گردد و همچنان چشم بر هم نهند
 گوید تا بمقتد و مکرر سازد و شمار و قیامت چشم او روشن
 سازد حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که در حرب خصم
 نوشته و با خود دارد بدکر آن مداومت نماید غالب شود بر خصم دل او
 بیدار گردد از خواب غفلت یکی از اکابر فرموده که این اسم را در این
 مختصر بیان کنیم بد خاصیت اول درجا و منصب و قدرت و منزلت
 نزد اکابر و خویشان و دوستان و دیگر شکست خوردی و کسرا و
 و غل ایشان از اعلی درجه اسفل هر که خواهد این دو مقصود یکی
 با هر دو برآید و عوا این اسم بعد کامل نکیر هفتاد و نه بار که اگر
 جا و منصب مقصود است نام خود و نام انکس که تقریباً و محبوب این اسم

که حضرت بغداد خود فرمود که هر که
 خواهی در مقام جهت حاجتی بکشی بنویس
 که حاجت و مقصود تو بعد از این بنویس
 تا نام تو نوشته باشد در یاد این اسم
 بسم الله الرحمن الرحیم
 المخرج می باشد که هون و الون و من
 حیت لا یخسرون یجعلنا الله
 و اولادکم من الذین لا یخوف علیهم
 در نسخ دیگر هون و در نسخ دیگر
 نوشته و بعد از نوشتن این اسم
 با برینویس
ایضا جهت این مطلب قدری
 خالد در دهه بیدار و بعد از آن
 البت مقصود بعد
 آید

(12v)

المقدم

ح ح م م ح م و د م ق ث
 د ر م د ح ث م ق د م م
 ح ~~م ق د م د ح~~ م م
 ر م ح د د ح م ث م م ر ق
 ق م د ر م و م م ث ح م د ح
 د د ق ح م د د م د ح م ر ت
 و م م م د م ق و ح م م م
 د ح د ر م م م و د د م ح ق
 د و م ح ق د و م ح م م ث
 م م م ح م د و د ر م ق
 ح ح ت ق م م م د م د
 ح و ر د م م ح د ث ر ق
 و م ح م د م د م م ح
 م د د ت م ر ح ق م و و
 د م م ق م ح ح د م م ت
 د د و ث د د م م م ق د م
 ح ح ح د ح و م ت ر د
 ق د م م م م

در شرح کلام مبارک المنقذ

۴۴۸	۴۵۱	۴۵۲	۴۴۱		۱۸۵	۱۸۹	۱۹۲	۱۷۸
۴۵۳	۴۴۳	۴۴۷	۴۵۲		۱۹۱	۱۷۹	۱۸۴	۱۹۰
۴۴۳		۴۴۹	۴۴۶	۱۹۴	۱۸۰		۱۸۷	۱۸۳
۴۵۰	۴۴۵	۴۴۴	۴۵۵		۱۸۸	۱۸۴	۱۸۱	۱۹۳

م	ق	ت	د	ر
د	ر	م	ق	ت
ق	ت	د	ر	م
ر	م	ق	ت	د
ت	د	ر	م	ق

المنقذ یعنی پیش از آنکه نیکی و بدی و بخرجه سزاوار باشد
این نامی است که موسی علیه السلام بر کشت این نام بر طوطی قوت
یافت کلام بیخیزش پیدا اهل تحقیق گویند هر که خواهد حکما
این نام کند اقل باید که در جمیع مورد که او را پیش از بدکار دین
دنیا مقدم دارد تا حضرت عزت او را در زمره ارباب یقین دارد
و دعا او را بطلیم جای بکشد و عمو این نام مناسب کسانی است
است که ایشانرا قبض و بسط باشد کار ایشان رهبری مراد
پیش از بدکار عمو این اسم جوع نمایند حضرت امام ضاع علیه
فرموده اند هر که در جهن خوف این نام را بسیار گوید این
کرد و از هیچ چیز نترسد و یکی از اکابر فرمود که صریح این
این اسم را با این طریق (در صفحه بعد نموده میشود) اگر سلطان
بر سر علم بنده ناهلش که با خود دارد بر خصم غالب آید تا با
در و مربع نوید یکی بحروف یکی بعد و حرف را بر عد مقدم

از سر دشمنان
که در جهنم
طغیان
انگشت عقد کن و در هر طرف
ایهام دست راست و بلند کن از انگشت
ایهام دست چپ و بلند کن با انگشت
چون بیکه از مردم دست بیاور و بگوید
و بنام من که در دستم است و بگوید
انگشت را بکشد و در هر بار
و بگوید یا بکشد و این از عجایب
مجتبایان است
فصلی در بیان
چون و عجایب

در سر کلمه مبارک الاول

هر کس در نیم شب پنجاه مرتبه بگوید
یا جامع المفسرین و عظیم الدعا
بخواهد انکس مطیع او گردد بجهنم
هزار ساله من خضاد تو نباشم
عزت و از موده است بسم الله
و قیوم جمیع و قیوم تدبیر همه
و قیوم بیضا و قیوم بدل احوالهم و
اشغالهم یا بدایم و خذهم اخذ
عزیز مقتدر و یا قهار یا قهار یا
قهار یا جبار یا جبار یا جبار یا
و اما نامی که باشد این عمل را کند
که اثر عجیب دارد ایضا اگر کسی
مست خاک از خرابی بگردد و بگوید
مست خراب و بگوید از خرابی بگردد
و بگوید از خرابی بگردد و بگوید
مست خراب و بگوید از خرابی بگردد

۲۱۱	۲۱۴	۲۱۷	۲۰۲	و	خ	و	م
۲۱۶	۲۰۵	۲۱۰	۲۱۵	و	م	و	خ
۲۱۹	۲۰۶	۲۱۲	۲۰۹	م	و	خ	و
۲۱۳	۲۰۸	۲۰۷	۲۱۸	خ	و	م	و

الاول یعنی خدای همیشه بود که اول دین است این نامی است
که جمله مکنونات از برکت بزرگ این نام پیدا شده اهل حقیقت
گویند هر که خواهد احصا این اسم کند اول باید که قدم در راه
خدا بنماید نه در راه دنیا و اول و آخر خدا بر او انداخته
شانه و دعوت این اسم مناسب است که نفرافی غایب گرفتار شود
باشند خضر امام رضا علیه السلام فرمود جهت غایب فایز کا
صعب که باشد چهل شب جمعه هر شب هزار بار بگوید یا جبار یا
و جمله مرادات او حاصل شود شیخ فرموده که هر که طالب فرزندی
باشد یا در مقامی است که دارد و فوج عالم غیب بخواهد
و هیچ جایگاه ندارد بعد از هر نماز جمعه بخواند این اسم قیوم
نماید در چهل جمعه چو اربعین تمام شود مفسو او حاصل گردد
و مرتب الاول در صفحه بعد است بدانجام راجعه است فاضله نماید
الآخر یعنی خدای همیشه باشد و هم و زوال اهل تحقیق

۲۱۹

در شرح کلمه مبارک آخر

(۱۳۱)

۹	۱۲	۱۵	۱		ل	و	لا	ا
۱۴	۲	۸	۱۳		لا	ا	ل	و
۳		۱۰	۲		ا	لا	و	ل
۱۱	۶	۴	۱۶		و	ل	ا	لا

۱۷

گویند هر که خواهد احصا این اسم کند باید که با خود شرط کند غیر مبین جزم گرداند که هر قول و فعلی که از او در جواب باشد خاصه الله باشد هیچ عمل بر نماند تا خاتم کار او و بجز این باز گردد و بدینخوا این اسم مناسب کسانی است که در دنیا از خاتم کار بر نهند و در شاندا بر دینخانه و شایسته کار شریعتان ایمان گردانند شیخ فرموده که فاری این اسم هر حال بصفا یا طین خوشحال بود و ایم دل و خرم باشد با اینها و معرفت کامل دایم متوجه شانه کبریا بود و او را رضوان کبریا نصیب گردد چو رسید دل کوید مغفرت و دل کویر بر زبان گذراند نادل و ی نازند و ایمان و راز اگر با شما حسنا خود گردانند

۱۲۰۰	۲۰۳	۲۰۶	۱۹۲		و	خ	لا	ا
۲۰۵	۱۹۳	۱۹۹	۲۰۴		لا	ا	ر	خ
۱۹۴		۲۰۱	۱۹۸		ا	لا	خ	ر
۲۰۲	۱۹۷	۱۹۵	۲۰۷		خ	ر	ا	لا

۲۰۸

کرده و هفت بار رسوخته ام بکن
بر آنها بخواند و در وقت خفتن
در خانه در شستن بنشیند و بپایان
شود و با اثر بر ایشان گردد و هلال
شود و هفت بار بخواند و تمام
این را بر برضال بود و تمام
شخص را بران نوشته و در حکم او
کند مغفرت کرد و در وقت که
رسول خدا را و قیل آنکه بنام
آفاق مات و قیل آنکه بنام
آفاق کیم نا اشرار و در آن
مغفرت و احاد شریف و انجام مطالب
جهشت فضا و خوش و غلبه
منوئل محضرت سید الشهدا علیه السلام
نمود و کجاست و بپایان و بپایان
الحق الحق و شریف و غلبه
و از این و شریف و غلبه
و از این و شریف و غلبه

در شهر کلمه مبارکه الظاهر

الظَّاهِرُ یعنی خدای که پیدا است هشی و با ثار و علامت
بسیار و در ظهور و وجوئات اهل تحقیق کوینده که خواهد
این اسم کند تا بد که ظاهر و باطن و با خلوق خدا یکی باشد چنانکه
باشد چنانکه نماید باشد ثار و شیراز صفت محو گوید حضرت
امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که بعد از طلوع قناب هزار
بار این نام را بگوید باز در تعالی او را از ناپیدائی نگاهدارد و اگر
امید ظهور مخفیات دارد یا نام بیضر و فو و دارد هر روز هزار بار بگوید
تا در خواب بیدار او را از انحرافات هند یکی از اکابر فرمود
هر که ورد سواد و هر روز بعد از نماز باشد این اسم را پانصد
بگوید خدا تعالی بکمال قدس ظاهر و باطن او را نورانی کند و او را
دل او را از خواب غفلت بیدار کند از نار یکی دل بمن شود و تو
این اسم مناسب کسان است که خواهند دشمن خود را مضمون گردانند که
ایشان را هیچ خلی و زانی نباشد و زوال نعمت ظاهر و باطن و
بنواند این اسم یکبار بخواند و هر روز شتر او و بچا و و مرتب شود

در شرح کلمه ربنا که الباطن

الباطن یعنی پوشیده ذات او از در یافت بصیرت او و اما
این نامی است که جمله جانوران از عظمت و بزرگواری این نام خدا
شناخته اند اهل تحقیق گویند هر که خواهد حکما این اسم کند
باید خود را چنان بخلو نماید که در باطن نزد خدا باشد و از
سبحان و تعالی باطن او را از ضلالت نگاهدارد و خیر اقامد و
علیه تسلیم فرموده اند هر که امانتی جائی بپایان رساند
این نام را بوفوی این سوش مرتب با آن و خوشنهادی را قانت بیند
از دست زد ساله ماند و دست غیری بماند و رسد و همگی بر آن
مطلع نگردد از برکت این لوح بزرگ فرموده هر که هر روز سی و
هزار بار باین نام مداومت نماید تحقیقا او را از هر چیز نجات دهد

ب	ا	ط	ن
ط	ن	ب	ا
ن	ط	ا	ب
ا	ب	ن	ط

الاول الاخر الظاهر الباطن

خواص بسیار است و اسرار عجیب و احوال غریب و دعوی این اسم است
هر که مداومت نماید بر دعوت این نامها هفتاد و نه شرط مذکور در

و از نا اهلان و مخفی داران
و استعمل الی ما بعلت سحر
و استعمل الحزن اذا شئت
سحر و سحر لنا امور الدنیا
و الاخرة یا صمد یا سميع
قد دنا قد سیم و بختک یا
از هم الراجح و بعد از فراغ
حاجت خود را از خداوند بخواهد
استعا الله او را
در چهار زاویه خانه خود در هر
زاویه یکبار بگوید و اوقات
و ابتدا از دست راست کنایه
قبله رود از فضا و فضا را
از فضا و فضا را بعد از
نماز صبح صد مرتبه
بگوید

در سر کلمه مبارک المصباح

(۱۳۵)

گردد علو و عریضه علم لدنی و حالات عجیب و غریب عدد نکیر
 شیخ مع صد و مؤخر چهار صد و نهم و نازد صدان چهار
 هزار و چهار صد و نود و نه است و بعضی از اکابر گفته اند هر که
 روز سه نوبت بخواند و معنی آن را در دل گذراند چنانکه غیر در
 خاطر او خطور نکند از اصحاب پیغمبر که در انشاء الله تعالی

۱۱	۱۴	۱۸	۴	و	ا	ل	ی
۱۷	۵	۱۰	۱۵	ل	ی	و	ا
۶		۱۲	۹	ی	ل	ا	و
۱۳	۸	۷	۱۹	ا	و	ی	ل

المصباح یعنی ظاهر کنند بزرگ خویش یا بندگان پند اهل
 بهشت گویند هر که خواهد احصا این اسم کند باید که یا کمال
 بمید و بمجد خود را عاجز داند را علی درجه تا وجود کمال
 حضرت رسالت صلی الله علیه و آله میسر نماید که لا احصی ثناء
 ملکاتک انت کما اثبت علی نفسک پس در احوال و اقوال و
 افعال موافق خیر بهتر از موجودا گردد علی فضل الصلوات و
 اکل الثقیات تا ابر و مغالای را بزرگ گرداند این نامی است که
 خواهر برکت این نام مصوات حضرت اقام رضا علیه السلام خواند
 هر فی که در حالت جحش و نفاس این نام بیاید این فایده حاصل

منقول است که عیون فانی و مومنان
 باین نامها مستغرق گردند و دارند این
 اسماء عجایبها از او مشاهده گردد
 هر که مواظبت و مداومت نماید در
 جان او روشن گردد و بنور یک اسرار
 غیبی در او منکشف شود و شرح این اسماء
 مبارک که بسیار است تا بطریق این مجاز و
 اختصار این برای هر اسمی شرح علی
 فرمود اند که هر که بخواند عیون
 مستجاب گردد اسم او در کتاب
 پادشاه از او درجند و نام او باو
 منقش باشد چون روز ملک پادشاه
 رود هفتاد بار او را بزرگوار گردانند
 و او خود مدد در دل نماید شاه مهر و
 محبت این شخص پیدا شود و بجهت هر که
 خواند این فایده بخشد و اگر
 برادر خواند در

در سر کلمه مبارک التکلیف

(۱۳۷)

افنها خصوصاً از استحضار یکی از اکابر فرموده هر که مذکور
نماید بعد تکبیر این اسم باطن او پاک گردد از غل و غش و کدورت
و جمیع عیوب ظاهر و باطن و هر که نشر کند حروف این اسم
بر زبانش عقیق و یا یاقوت و اگر دست دهد بر نفره حاصل بعد
تکبیر و یا حرف نگاهدارد و عوت روز یا در شب طهارت
عد کند حاصل آید و از مرتبه عالی در صورت و معنی شیخ معروف
هر که این عدد در روز خواند مرتبه و ظاهر و بلند گردد و اگر در
شب خواند مرتبه عالی در باید و باطن و طریقی مرتبه که بجز و نویسد

۱۳۰	۱۴۴	۱۴۰	۱۳۷
۱۴۱	۱۳۶	۱۳۱	۱۴۳
۱۳۵	۱۳۸		۱۳۲
۱۴۵	۱۳۳	۱۳۴	۱۳۹

و بعد نشر کند هر روز و او عدد تکبیر که بخواند هزار و بیست و
هشتاد و هشت عدد است یا مئله و دو هزار و سیصد و بیست و هشت
عدد است یا مئله که خواهد عوت فرماید و دعوی این
اسم مناسب است که در سلوک یا در دنیا خواهند که بدرجه
کمال دست یابند عوت این نام قیام نمایند اگر بعد تکبیر بنویسند

او چنان روشن گردد که در کارها
مسکله بر او آسان شود و شکر از
دل و برود و حفظ و جاه و مرتبه
او زیاد شود و اگر نام عیوب و جاه
پاک صد بدست یکبار بخورد و
بخواند و بطلوب بخورد و اندک مطیع
فغانها روی گردد و بی و فغان گزین
سبحانک یا لا اله الا انت یا رب
کلی شئ و یا ربنا در بعضی نسخ
نیز یاری و از قیام و راجه دیدار
است و در بعضی نسخ که کتب تکلیف
نماید و در نظر من هم خبر باشد
روز هر روز یا نه بار بخواند و فواید
دشمن و جلالت و وسعت و رحمت و
نیز شود و در نظر خائف بزرگ باشد
هکذا و از بد بدست و عیوب

در شرح کلمه مبارکه ابر

بعد و سبط که اصل عداسی خوانند که نایضد پنجاه و یک
نویس است تا بقول شیخ بعد کبر که زباده از هزار و یاراسی خوانند
البرحی جل جلاله یعنی خدای بزرگو کنند یا خلائی
خویش و نیکوئی او طهر جا و هم کس سپید است این نامی است
که خوردان از برکت این نام بزرگی سپیدان اهل محقق
گویند هر که خواهد حصا این نام کند اول باید که شفقت
و مرحمت از خلق خدا دریغ ندارند و ناتواند تشنگان را سیرا
گرداند و نصدق بدهد تا بر رجم و یا در میان ابرار درج کند
در جنت الخلد و یا جای دهد منزله کرامت فرماید و عفو
ابر اسم مناسبی است که از افت و هر و منزل جاه و منصب
موتند حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که این اسم
بر کودک چوبین بلوغ رسد بمن بوزافت و زکار و بزرگی
فرموده که چون طفل متولد گردد سه روز هر روز هفتاد بار بخواند
و نفس بر او دمدا نطفه از افت و بلیات محفوظ ماند تا حاد
بلوغ و شش مغرب گوید هر که مداومت نماید سر و غلامی ندکیر
این اسم خصیصا و تعابوی ساندانی طبعی است و اگر بعد از تکبیر
که ششصد و نود و نه نویست تا بعد کبر بخواند و نر بمقتضی و اصل
گرد و این مطلب را و است بواسطه بگردد (مربط در حدیث است)

و دیگر گفتند در و بزرگ
یا الله الاله الکریم جل جلاله ابر
سوق هر روز جمعه وضو سازد
و جامه پاک پوشد و بمجد جامع
دود بعد از نماز جمعه و بخت نوبت
این اسم را با خلوص بخواند یا اعتقاد
در ستم نبی هر حاجت و هر مطلب
و هر مراد که داشته باشد البته آن
حاجت برآورده است یا الله
الحسود فی کل غفاله
این اسم چنانکه هر که بگوید
نند خود و بد خلق یا شد و مردم از
اود در ترس و از او باشند و خوانند
که این صفت از او دفع شود و در
دل گردد این اسم را بمثل و غفوت
و مرید بنویسد بنام خود آن شخص
و فادارش و در منزل آن کس
کنند و جای پاک آن کس و در
نزد آن کس و در آن کس و در آن کس

(12A)

△△

وہ

[illegible]

شرح کلمه مبارک المنفرد

(۱۴۰)

و اگر کسی را سو او خیا لای فاسد و سوسه شیطانی فرقه رستا
و دل خود حاضر نه خواند کرد و میان فرض و سنت نماز نماید و با برود
کند از آن بلبه بخت نماید و با او را بخود مشغول کند و حق تعالی او را
نور معرفت از باطن برافروزد و اگر بران مداومت نماید اهل قلوب گردد

۱۰۲	۱۰۵	۱۰۸	۹۴	ب	ا	و	ث
۱۰۷	۹۵	۱۰۱	۱۰۶	و	ث	ب	ا
۹۴		۱۰۳	۱۰۰	ث	و	ا	ب
۱۰۴	۹۹	۹۷	۱۰۹	ا	ب	ث	و

المنفرد یعنی خدا بی شریک است انتقام کننده است از بندگان
بدکار و بدچنانکه حق او است این نامی است که پیغمبر این بر کافران
از برکت این نام ظفر یافتند و این اسم مناسب کسی است که
از ظالمان انتقام خواهند داشت و اهل تحقیق گویند هر که خواهد چنان
این نام کتب نماید که هرگز بر هیچ کس چنان کند در حق مخلوق و هیچ
چیز ندارد و آنچه تواند از بنکوی در حق مخلوقات دریغ ندارد
تا حق سبحانه و تعالی او را شوکت و ابدیت و شجاعت کرامت کند
باطن تا انتقام مظلوم و ظالم رساند حضرت امام رضا علیه السلام
فرموده اند هر که بر چنان خصم صبر نه خواند کرد این اسم آورد کند هر
و ششصد و شصت و یک نوبت بخواند چون سه مرتبه بگذرد خصم

و کم نه باشد که هر چه بخواند و فراموش
کند و یاد نکند و هر چه در پیش وین
بار نیاید و هر چه در پیش وین
دل و بی غش و کد و هر چه بخواند
و بخواند و خود یاد دیگر در فراموش
نکند و اگر کسی از این چیزی گویند
نیاید و در شب صد مرتبه بخواند
چون این بخواند و در کمال و زین
کم شده را بدهد و اگر مداومت نماید
دند در خانه او را نباید یافت و
فراقت و شش و عین و لا و
اسم هر که بخواند که در حق
خیال باطل بسیار باشد و با او
منش و باشد و این اسم را بسیار
خواند و بخت نماید و اگر کسی بخواند
نیاید و شش و عین و لا و

در سر کلام مبارک العفو

(۱۴۱)

با مقهور کردن دشمن و فرموده هر که قوت مقاوم نباشد دشمن نبود
دشمن او قوی بود یا بسیار باشند خصم قوی و ضعیف است
مدت بیست و یک روز هر روز بعد کبیر یا تکبیر که دو هزار و
پانصد شصت چهار نوبت است مداومت نماید دشمن چنان مطیع
مهرش آید که عفو کند هر چه بوی کرد و خدا بیجا کرد او را و بی توکل

م	ن	ث	ق	م
ق	م	م	ن	ث
ن	ث	ق	م	م
م	م	ن	ت	ق
ث	ق	م	م	ن
۱۵۷	۱۶۰	۱۶۳	۱۵۰	
۱۶۲	۱۵۱	۱۵۶	۱۶۱	
۱۵۲		۱۵۸	۵۵	
۱۵۹	۱۵۴	۱۵۳	۱۶۴	
۱۶۵				

العفو یعنی خدا در گذراندن کوار و مخلوقات است تخصیص آنکه
بسیار از گناه ترسد این نامی است که آب حوض کوثر به بندگان
برکت این نام خواهد رسید اهل تحقیق گویند هر که خواهد
احکام این نام کند باید بداند که هر چه از بندگان خدا بیجا
عفو میکند خسر خداوند از و صد هزار چند در میگذرد
چون بند از بند عفو فرماید تا ناله اعمال وی نایک گردانند و الله
سبحان و کلام مجید موه است **هَلْ جَرَاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ**
و اثر نایق نماید چون بنده از ضعیفتر از پُرس عفو فرماید

و نماز کند چون از نماز فارغ شود
پنج بار این اسم را بخواند از ترس
و خوف دشمن این گردد و دشمن
بوی بسیار شود یا واحد یا بیست
اول کل شیء و آخره **اَسْمَاءُ**
اگر کسی خواهد که در کارها نامی
فایز باشد به نیت این نام را در این
وارد و هر روز با وضو و سجده و
اسم را بخواند خدا بیجا از او خواهد
و او کند و اگر با پادشاه یا پادشاهان
کرد و دولت و منفعت بسیار را بکشد
و نام این روز و شب و شب و روز و
نشاند و نام بخواند **اَسْمَاءُ**
و نام و ال **اَلْاِحْسَانُ** و بقیه **اَسْمَاءُ**
اگر در میان و نیت و شود
سازگار باشد

(142)

این اسم را پیش از زعفران بکاش
چون نوشته و بار چشمه بشوید و
از آب ریاضت منم شود

[illegible]

دی بدست خواند که در ده درج
بنازد از سه مقال سرب و این

فرد در شکم ماهی میزد و در زیر
بسته کرد و هرگز در میان بود
نگیند یا بار و در خوا و در

و لا امکان توصیفه
 که چنان باشد یا بد
 دارد و نوزاد جوان
 کند

در بیان کلمات مبارک و ابروی

(۱۴۳)

قبول کند او را بوی بخشد و دعوت این اسم مناسب است که
ضعیف الحال و بیچاره باشند یکی از آنکه بر فرموده هر که گفتا
باشد مستخیم قوی باشد و بخشد ظالمی باشد انی بدست
کافری سپرد باشد این اسم را بعد کبریا گویند و کبریا هزار
بار در پاره است قبول شمع مغرب بعد تکبیر هزار و هفتصد و چهل
هشت عدد است هفت روز خدا بنوعالی رجم گرداند انظار را و
نجات یابد از محبوس از بوکت این اسم هر که راهباید باشد یا
حاکم که بپیشو چه مهربان نگردد و جمع این اسم را بعد نماز و است
نوبتیدن الکلام بر شپش یا بر آب خواند یا بر نبات و در کوزه آب
اندازد چو آب خود مطیع و مطهر گردد و از فرغانه و البته تاج و زینت

۷۱	۷۴	۷۷	۶۴	ر	و	ع	ف
۷۶	۶۵	۷۰	۷۵	و	ف	ر	ع
۷۹	۶۶	۷۲	۶۹	ف	و	ع	ر
۷۳	۶۸	۶۷	۷۸	ع	ر	ف	و

فَاللَّهِ لَمَّا بَغِيَّ نَاشَا پادشاهان و شکستند گردن
هر چواری و منکر سو و صوبه نیکو داشت هر شکستند دل بیچاره
غایر اهل حقیقت گویند هر که خواهد حکما این نام کند یا بدهرگز
هیچ حاجت خود بکسی عرض نکند خدای تعالی بعضی از بندگان خود را

و هر روز هزار بار این اسم را بخواند
چون دعوت تمام شود و تمام شود
و می گردد و اگر فرزند او نباشد یا
اسم ملا و من نام باشد و فرزند او را
شود یا کبریا است که بی نامی است
القول لیوصف عظیمه
و از این اسم که کبریا خوانند این
اسم را یا با خود را و از خدایم و
بر من این باشد و اگر کسی بگوید
باشند و یا خدایم کرده باشند
اسم را بخند هفت جوشن نقش کند
و یا خود را در جادوی و فریاد
و یا خود را و وسعت و فریاد و خوشی
با و دودها یا باری انصاف
مثالی خلایق غیبی است
از آنکه هفت روز روزه دارد که
از آن نام چهار باشد

در بیان کلام عبادتگاه مالک الملک

همین کار را من فرموده که هر که حاجات خود را بخدای خود عرض
 نمیکند بخواهد که بتحقق میاید کند که خدای تعالی بر جمیع شایا و غیر
 تمام مخلوقات از آنچه در ضمیر ایشان گذشت و خواهد گذشت
 آلی بولقبه مطلع و نا اسب علم قدیم این نامی است که باید باشد
 عالم از برکت و جلالت این نام بنیادشاهی و سلطنت میاید
 خسترا خام رضا علیه السلام فرموده اند هر که این نام بسپارد
 محبت پیدا تواند کرد و منصب یا بزرگی فرموده اند که این اسم
 بجز خدا یاد کند که یا مالک الملک یا ذا الجلال و الاکرام
 تعالی شانه و بر این مداومت نماید بعد کبر بنیادشاهی و
 سلطنت و جاه و منصب و عزت و توانگری در عالم صوت و معنی
 در آنچه همت او بود و اگر خواهد که تقرب و رقب و ملوک و
 سلاطین و شیخ و قلوب خلائق کند شری که مذکور شد در
 اسم الرحمن بجای آورد و همت بلند آورد در ریاضت نفس و
 و چون نفس را ضعیف سازد روح قوت گیرد و چون روح قوت
 یابد عروج بعالم علوی تواند کرد و کار او بالا آید و وزیر و
 در ترقی باشد حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و صدیق فرمود
 بر شما باد که در وقت عرض حاجات بیاغنا پید و الخاح کنند
 در گفتن یا ذا الجلال و الاکرام هر حاجت که خواهد آورد

و هر روز غسل کند و جامه های پاک
 بپوشد و در مکان خلوت هر روز هزار و
 پنجاه و یک بار بگوید و خط در اطراف
 خود بکشد و بخورد و از این پودر
 چهارشنبه هفتم از دعوت فارغ شود
 هفت روز دیگر در هر روز که ندوایچه
 و هزار دهد اطاعتی کند در هر
 آنکه در این نام از جمیع معاصی اجتناب
 نماید باز آنکه الطاهر من کل
 آفة بعدیسه اندر هر روز
 اگر کسی حاجت و امیده از کسی داشته
 باشد و بیا جانب سدا بنیادشاهی
 بسند و زعفران بر بویست آهو بپوشد
 و در خانه آنکه در وقت دعا بگوید
 و در بر آید یا کافه یا کوشع یا لعل
 یا عطا یا فضل یا

در بیان کلام عبادتگاه مالک الملک

دینار کلہاں دینار کلہاں

الیه بود لقبی که از ایشانست که در ازل پیش از آنکه خلق عالم موجود
 شوند بر لوح محفوظ نوشته بقدرت کامله بقدر فرموده از افرا
 آدمیت که حال از ما ایشان پرسد خواهد سپید بخت و ناله
 از خود نداند و نگردد اگر چنین نمیکردم بن نوع بدست بمن نمیکرد
 و این کار میکردم بن نعمت بمن میرسد آنها هر خطا است آنچه
 قلم شد بغیر نمی باید چون خود را بدین مقصد ساخت و همه
 از خدا بندگانست بداده خدای تعالی را صنی شدن بنده
 عارف که سائل سؤال کند که چون هر چه بود هست خواهد
 بود جمله بقدر اوست پس کافر را در کفر و زود چه کناه چون
 کفر را زل نصیبی آمده است جواب گوئیم که مشیت تابع
 عالم است علم تابع معلوم چون خدا بندگان را میباید که استعد
 کافر مقتضی کفر است عظامی همان منافی حکمت و عدل بود
 قوله تعالی و ما ظلمهم الله و لکن کانوا انفسهم یظلمون
 ذال است بر این معنی که گفته شد باید هرگز که بجهت خدا نبرد
 و بداده مضطرب و خیر و ناوی را در مقام رضا از جمله مطیعان
 گردانند بزرگی فرموده هر که را وسوسه بود بایست محکم کرد و
 خیالات فاسد را بشویند و خدا بن اسم را بدین طریق در مرتبه
 وضع کند در موعود کافر و مؤمن که گفته تا خود را در و بعد تکبیر و

فمنه ویشای از وی فایدا کرد و از
شکایتش خلاص شود و ایستادن
ذو الانحان قدوم الخ اربع
صفت و فضله اسم هر یک
اگر کسی مانتی بخانه یکبار درین
اسم را در میان مانت یکبار
خواند و چنانست محفوظ ماند و
اگر بر هر روز اولی بود یا
دو بار یا یکبار فصلی بگوید یا
طبیعت و رعیت اسم
و در هر که که اسم
باشد آن اسم را بچهار بار بخواند
و قدری آن غایب فراموش
و غایب در آمدن بسیار نماید
یا خالی تر از سفر باشد
و کل الب معاده

(194)

کنند از آن بخت نایب چون عوالت ز چهل رو بکن در بر
انواع حکمت مطلع کرد و برکت دولت در کار و ظاهر کرد
و از مخلوقات پیرمند شود اما باید که او را از خلق هیچ طمع
نیست و هر چه خواهد از خدا خواهد چون بندای بدین اعتقاد رسا
کرد خدا بیگنا خالق خود را مطلق و فراتر از او کرد و اندیشه
منسوب گوید هر که اسم مضطرب و جامع را در مرتبه پنجم در پنج وسیع
کند بجهت کارها پریشان جمع کرد و آنچه مطلوب است
مبصر کرد و این مرتبه جهت گرفتنش و زدنش و غایب اثر عظیم

و چون وضع سما در مرتب وقوع
ناباید نام گر بخت یا چیز که در
برد بود پست مرتب نوشته اند
در میان کتابی که گر بخت و در
ظاهر که در و دارند و اغوش

[illegible]

شرح کلمه مبارک الجامع

(۱۴۹)

دوازده کرده بدله نویسی از یاده یاد کنندان و حلال
 میبار و اگر در غربت فساد این اسم را ورزند و مداومت نماید
 بعد کبریا بعد تکبر باز رسد بمقصود و مقصد اگر پیشانی
 و نقره بدو و بحال خود مضطر گشته دعوی این اسم و
 حد تکبر بخواند که ناپسند هشتاد و چهار است پیشانی او
 برود جمع گردد و اگر بقول شیخ معتمد هر روز پنج حد بخواند که
 هزار و پانصد بیست حد است جمعیت می دهد و برادر رسد
 رو ب وطن او و اگر در وطن بوزنیکان نجات یافته و از در
 خلاص شده توانگر گردد و جمیع شوطی خواهد نصیب شود
 او را جمعیت صورت و معنی و صاحب دعوت این اسم اگر شیط
 مذکور قیام نماید دعوی این اسم مناسب کار است که پیشانی
 و مغز باشند ایشانرا آرد و غنا باشد این مرتبه و ابا خود
 دارد و اما اثرش زودتر نمیشد جمعیت و در فرا هم آید

ج	ا	م	ع
م	ع	ج	ا
ع	م	ا	ج
ا	ج	ع	م

۳۰

و هر چه گوید بکشد و آید و اگر
 چهل و یک بار با این اسم را بخواند
 یا سه بار بخواند و بخورد و مطلوب
 دهد و دست و سر را بکشد و اگر
 بنویسد و بیاورد و در میان خاصیت
 دارد یا چهل و یک بار و الا نافع و
 بنیاد و شکی نیست از شرف و آوازه
 چهل و یک بار از شهر خود آوازه
 شده باشد و در وطن خود باز کند و
 دنیا بخواند و ب وطن خود باز کند و
 اگر در میان حد بخواند و شمع بسیار
 در کار او بسیار شود و زبان جلا
 بد گویند بر و بسند گردد یا شکی
 ما از شاه آید از آیه ان لا یق لیعونه
 من تخافه و استعین به و شکی
 اگر کسی این اسم را بخواند و شکی
 به قدر بود در نظر می آید
 محسن و مکن

در بیان کمال لغتی

الغنی یعنی غنی است به نیاز از هر کس و هر چه در حال نیاز است که اهل بیست از اندوه که اهل بیست از اول بهر کس این اسم را بل کرد اهل محقق گویند هر که خواهد حصا این نام کند اول باید که بداند لغت معطلی است و غیر و همه فقیر و نیازمند و بدین معنی که او را بهر کس که طبع از خلق بهر احتیاج طبع کس نکند بهر چیز از غیر خدا طبع ندارد تا اهر غنی و تا از خلق مستغنی گرداند حضرت امام رضا علیه السلام فرمود هر که بیلائی طمع گرفتار باشد مبتلا گشته باشد تا آنکه هر مبتلا را و چیزی طلبد اگر چه بظا هر طلب ندارد و اما در طر طامع توان اسم اهر و بخواند و بر عضو از اعضا خود دست نهد و او قطع طمع کرد و دعوت این اسم مناسب است که ایشان را آرزوی غنا باشد بزرگی فرموده هر که بیلا و شدت گرفتار باشد بزرگی و فقیر و بی در یافت و غنا و فقر باشد یا شد در حال اضطرار چون وضو ساخته باشد بر دارد بزیان تمام بفرار که تواند گوید یا غنی خدا بیجا آورد از آن بلی بنهار محمد شاخان اسماء الله تعالی چنان فرمود ذکر الغنی بعد از آنکه بر ذلک صبح قرآن از بیست و پنج عن جمیع وفاعله ان بر صبح است قل انک الف و لام صافه تک می کند

که در دنیا ای غنی این است از غنی بوی هر که از حساب این است از غنی و اندوه و هر خلق غنی است بهر کس و بدین معنی که او را بهر کس که طبع از خلق بهر احتیاج طبع کس نکند بهر چیز از غیر خدا طبع ندارد تا اهر غنی و تا از خلق مستغنی گرداند حضرت امام رضا علیه السلام فرمود هر که بیلائی طمع گرفتار باشد مبتلا گشته باشد تا آنکه هر مبتلا را و چیزی طلبد اگر چه بظا هر طلب ندارد و اما در طر طامع توان اسم اهر و بخواند و بر عضو از اعضا خود دست نهد و او قطع طمع کرد و دعوت این اسم مناسب است که ایشان را آرزوی غنا باشد بزرگی فرموده هر که بیلا و شدت گرفتار باشد بزرگی و فقیر و بی در یافت و غنا و فقر باشد یا شد در حال اضطرار چون وضو ساخته باشد بر دارد بزیان تمام بفرار که تواند گوید یا غنی خدا بیجا آورد از آن بلی بنهار محمد شاخان اسماء الله تعالی چنان فرمود ذکر الغنی بعد از آنکه بر ذلک صبح قرآن از بیست و پنج عن جمیع وفاعله ان بر صبح است قل انک الف و لام صافه تک می کند

(151) 33

المغنی یعنی بی نیاز کننده نیازمندان و همه چیزهای دنیا
است که از دست رفته و چشمها و سنگها و بیکت این قام جاو
ظاهر میگردد اهل تحقیق گویند هر که خواهد حصصا این اسم
اقل باید بداند که معنی برخواستن است تمام مخلوقات و اشیا را بوی
نیاز است و او را هیچ کس نیازی نیست و چون این معنی است باید هر چه

۱. **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
 کورده باشند چو باد و باران را
 زاده و شوند باز گریه و زاری
 و در میان بخوانند بنیام انیس
 گمشده پیدا شود و امانت از آید
 و اگر کسی را بستانند این است
 بمثلت ز غفران بر کاش چینه و
 و بخورد کشاده کرد یا فایده و
الْبَطْنِ الشَّيْءِ آیت اندر
الْبَطْنِ الشَّيْءِ بهما اگر کسی
 این مقام را بپسندد و نظر خلق
 باین اسم ملا و متکلم بدو و بپسندد و
 غنی و مکرّم کند و در جبهه و
 دشمنی و غفلت انسان و غفلت
 و خیرهای بکر بسیار فایده و
 استادان بسیار که کمال ایشان دارد
فَإِنَّ الْمَشْأَلَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ
 و در هر چیز و در هر چیز

در سر کلام مبارک المعنی

داشته باشد از نیاز مندا باز ندارد و مانوا اندیمتات مردم بها
 نماید اندر علی خلق را اجابت کند تا منتهی الی الاطلاق و از خلق
 بی نیاز گرداند و حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر محنت زده
 و از خلق نا امید گشته که هر زده هزار بار بگوید بر خدا و خدا
 توانگر گرداند و اگر صبر شود که بعد از کور ربان مجلس نادان بخواند
 فایز گشتی شود و او را با عالمیان هیچ احتیاجی نباشد

۲۷۴	۲۷۷	۲۸۱	۲۶۷	ی	ن	غ	م
۲۸۱	۲۶۸	۲۷۳	۲۷۸	غ	م	ی	ن
۲۶۹	۲۸۴		۲۷۲	م	غ	ن	ی
۲۷۶	۲۷۱	۲۷۰	۲۸۳	ن	ی	م	غ

الغنی لکافی المعنی صاحب تر مکونم فرموده که طلب
 توانگری با کفایت معاش و برآمدن مراد و حصول مقاصد کلی دارد
 تا بدکه روز جمعه بعد از فرض نماز غسل کند در خلوت رود تا
 مسجد جامع را بدو بگوشه بنشیند هفت بار این کلمات را بخواند
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و بعد از آن دو
 رکعت نماز سنت کند چون تکبیر بنده هفت بار این کلمات بگوید
 بعد از آن غو و بسمه بگوید فاتحه الکتاب بخواند و بعد از آن

ایستاده و اگر کسی کار دارد و
 بسته باشد و هیچ کار بر ندارد
 انجام نگیرد و بیست و نود و یک
 سیاه را و هفتصد مرتبه این اسم را
 بر آن بخواند و بعد از آن
 بنویسد و در مسجد در فرزند کار
 او بر همان خدا بیغالی گشاده کرد
 و هفت هزار و شصت و یک هفت
 هزار و هزار بار با عقاد در دست
 بخواند که هرگز نکند و دوست
 هفتصد بار بر سر بخواند و بخورد
 مطلوب گردد و دوست شود و یا
 منزل کل جبار عید یقین
 سلطانیه اسم هر روز و هر روز
 کسی را دشمنی نباشد و نخواهد کرد
 وی غالب آید و روز یکشنبه و زده
 و آنکه غنی شود

(153)

واور

(۱)
 پاك پوشد و بجای ای خاله از غم خود
 رود و هزار و هفتصد بار این اسم را
 بخواند و حاجت طلبد بر دشمن طغند
 مایه غالب گردد بغیر مان خدای خاله
 مایه نور کل شیء و هداه آتش آتشی
 فلق الکلیات بنور اسرار
 کرم اگر کسی را دلیل بخواهد بکند
 و یا آنکه غنیمت نماید بنجو که کند یا بد
 شود و آنچه بخواهد از برای او بخواهد
 در مدت یکماه مداومت نماید و آنچه بخواهد
 خواند بهتر است و بعد از یکماه هم
 مشغول باشد بهتر بود و ثوابش زیاد
 خواهد بود یا غالی الشایخ فون
 مشیء علو از فضا ع اسرار
 مایه و بنور و مدد باشد یا بنی اسم
 مایه و مکنش رنج گردد و اگر
 فضا ع

در سر کلمه مبارک الف

و او را بگوید سلیم و باطن روشن و اگر خواهد که دولت ببرد
 مقام بود و پاید باشد و از آن بر خور داری باید باید که اشیا
 در انکشتی نهد که از پنج جزو یک جزو زربا باشد در مجموع بعد
 تکبیر حر و از این بگوید با بنظر بی غش کند انکشت در انکشت

۱۹۰۸	۱۹۱۱	۱۹۱۴	۱۹۰۱	غنی	کا	۲	مغنی
۱۹۱۳	۱۹۰۲	۱۹۰۷	۱۹۱۲	۲	مغنی	غنی	کا
۱۹۱۴	۱۹۰۳	۱۹۰۹	۱۹۰۶	مغنی	۲	کا	غنی
۱۹۱۰	۱۹۰۵	۱۹۰۴	۱۹۱۵	کا	غنی	مغنی	۲

کند صدقه بدهد از حلال فقیر و مساکین و آن خاتم
 نال و با حرم نکاه دارد اگر دو خانم ساد برش هر شایع
 و در تراجا بشت شود هر دو و این را مثال نمود شد بعد تکبیر
 بد کر این اشیا مداومت نماید اگر مریض شود بعد کبیر بخواند البت
 باید که نزل نکند بوی خوش بکار ندارد و هرگاه این نماز با تسبیح
 که در میان مؤمنین و مؤمنات مشهور است بیکبار در دو بعد کبیر
 بخواند و اگر وی را کار کلی یا ماهی بزرگ دست دهد روز جمعه
 غسل کند نمازی که صد کور شد بیکبار در و این اشیا را بعد تکبیر
 که بالف لام شد و ششم هزار و پانصد سی و هشت عدد است
 بخواند و عدد تکبیر صد و شصت و پنجاه و هشت هزار و شصت و هشتاد

شده باشد و یا کینه رکاز او بشکست
 شده باشد بیکره دل کو سفند تو
 سیاه را هفتصد بار این اسم را بگو
 از پنج و بنویسد این اسم را در
 میسار دل نهد و در آستانه مسجد
 سفید تو کند کشته کرد و در دو
 در کار ظاهر شود یا مذکور ظاهر
 من گسل بشتی فلا شتی بخار
 اسیر می و چنگا چرا که کی بود
 این اسم مداومت کند کارهای دین
 و دنیوی او آراسته شود و هر کی
 مطیع و متقاوی کرد یا مبرک
 الیرایا و معینا بعد نماز یا بعد
 اسیر می و چنگا چرا که کی بود
 انصاف و سید باشد این اسم را
 به در و او بخواند بدین شفای
 و اگر کسی را حکم بقتل او کرده باشد
 هم سید را بخواند خلاص شود

(155)

شمع فروزند که بد کراسماء اربعه صد و صفت یابد نمود و این اسم را
 تلقین کرد که بگوی یا کاف یا غے یا فتاح یا ذاق
 پس یکوشه بنشینم و خلوت اختیار کردم و بعد تکبیر کرا این اسم را
 میگویم و اوقات مخصوص میگذرانیدم و در چهل و یک که سقف خانه
 بناز شد چهل همپناز و سرخ در صفت انداختند و او از پی شنیدم
 که بزبان فصیح گفت یا احمد که بود این ذکر کیفی ظاهر را بر بنده ^{سفر}
 و اگر کم کنی مانده کنیم و اگر بر این باز ایستای مانده باز ایستیم
 و بعد تکبیر بن چهار اسم یا کاف یا غے یا فتاح یا ذاق چهل

مستند و

وَأَكُونُوا مِنْكُمْ وَتَكُونُوا مِنْكُمْ
بَعْدَ كَانِ بَعْدَ كَرْدِ وَهَمْزِ خَلْقِ
بُوعِ شُونَدا نَا جَلِيلِ الْكَلْبِ كَبِيرِ
عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَالْعَدْلُ أَمْرُ الْقِيَمِ
وَعَلَّمَ أَسْهَبَ شَيْءٍ وَشَيْءٍ كَرِيمِ
مَدَّتْ بِهَلْ رُفُوشِ لِيَهْلُو كُنْ
تَوَلَّى سَفَلِ نَبَا نِيَامِ وَهَمْزِ شَيْءٍ هَمَزِ
وَهَمْزِ هَمْزِ وَهَمْزِ وَهَمْزِ وَهَمْزِ
يَبْجُوا نَدَا صَاحِبِ نَفْسِ قَدَا وَهَمْزِ
كُودِ وَهَمْزِ وَهَمْزِ وَهَمْزِ وَهَمْزِ
عَجَابِ مَجَالِ مَشَاهِدِ نَوَاحِدِ وَهَمْزِ
فَلَا تَنْلِغُ إِلَّا أَوْهَامِ كُنْتَ تَنْتَاهِ وَهَمْزِ
سَعَى وَهَمْزِ وَهَمْزِ وَهَمْزِ وَهَمْزِ
فَوَيْهِ أَفْهَمِ وَهَمْزِ وَهَمْزِ وَهَمْزِ
حَلَازِكَا هَانَا وَهَمْزِ وَهَمْزِ وَهَمْزِ
شُودِ بَابِ نَسَمِ مَدَا وَهَمْزِ وَهَمْزِ
يَا كَرِيمِ تَقْوَى الْهَلَاكِ كُلِّ
الَّذِي يَكُونُ مِنْكُمْ

شرح کلمه مبارک المنة

(۱۵۴)

شش هزار و دویست هفتاد و شش عد است و عدد تکبیر صد و شصت و
چهل و پنج هزار و دویست و چهل و شش است مجموع هشتاد و شش هزار و

۴۹۱	۴۹۵	۴۹۸	۴۸۴	باز	باز	باز	باز
۴۹۷	۴۸۵	۴۹۰	۴۹۶	باز	باز	باز	باز
۴۸۶		۴۹۳	۴۸۹	باز	باز	باز	باز
۴۹۴	۴۸۸	۴۸۷	۴۹۹	باز	باز	باز	باز

تا نصد هجده عدد است یکی از بزرگان حکایت کرد که وقتی بجهت
مهمی مشورتی بنام اسماء بودم یکی از سالکان نامی گفت که مرا
دو مکار شفا سرار اهل حق چنان معلوم شد که غنی و فقیری میباشد
گفت و از دو معنی مناسب تر است و مرا این حاصل شد که این
اسماء عظام را اینطور بنام کلمه المنة که میباشد کرد و هر توکل با
تعالی کردم و بند کرا بنام اسماء خمس و صد و شصت و شصت
که چون از بعضی تمام شوان مهم کلی ساخت کرد از بزرگ خواص
اسماء الله تعالی روزی بیست و شصت تا بیست و هفت که آن مهم ساخت
شد سو و کوشش و در آن قضیه مرا امری غریب که شرح آن طولی
دارد وی داد و از جمله غرایب است و عدد یا کافیه یا غنی یا مغبی
یا فاضح یا زراف یا تکبیر و یک هزار و دویست و شصت و شصت و تکبیر

تکبیر است و هشتاد و یک
میدون باشد و منابر اسم
نموده و ادعای شود و اگر یاد شاه و یار و
یا در غضب یا شکر یا در بخت
بلطف و مهربانی مبتدا کند یا عظیم
ذوالکسب الفاضل و ذوالعز
المجدد و الکریم یا فلا بد
است و نام اگر کسی در دنیا
خواهد و یا بعد از آنکه داشته باشد
مداومت نماید بر جمیع مهمات او بدو
خواهد و حاصل کرد یا غنی یا
نیق الا لیس بیک الا به و شانه
ایست و اگر کسی بنام اسم را همیشه
نخواند و سزا طبع غرض و مکر
کرد و هر کس بگوید یا غنی یا مغبی
و در آن و غیره در امان باشد و از
این اسم را از خود جدا نکند و
شرح این اسم

در سر کلمه مبارکه الفتحا

(۱۵۷)

صد و موخر نه هزار و شصت و شصت هفت است مجموع
چهل و شش هزار و شصت هفت باشد شیخ ابوالعباس گفته
که الکافی فی الفقه المذنب الفتحا کوزا و لا بد کرها احدا لیسر
الا و بعد نایبته و قد لا بد کرها عند القلیل الا کثروا علی
شیئی الاظهر منه زیاده یا غیر الله تعالی و جمعی بکرازشا را
اسماء الله گفته اند هر که این پنج اسم را در سفر افتاب که زهره
مستوی و مشرق خوشحال و قدر در سفر باد در خانه خو و عطا از
خو است میرا و حل و صریح مستقیم شد و لوح پنج و پنج که از لوح
مقاطا باشد یک مثقال نقره مخرج کرده با خود را در مسواک
این هفت کوکب از بند را مستحضر گرداند مطیع شوند العاقل بکفیه

بازو	بازو	بازو	بازو	بازو
بازو	بازو	بازو	بازو	بازو
بازو	بازو	بازو	بازو	بازو
بازو	بازو	بازو	بازو	بازو
بازو	بازو	بازو	بازو	بازو

المعطی پنج دهند
مصحح معاش هر چه خواهد
مهربانان این نامی است که
ادم علیه السلام را از بر کین
نام بر جلد اشیا مکرم
گردانید بزرگ فرمود
که هر که خواهد محتاج نباشد هیچ چیز و هیچ کس بدو این اسم را
نماید بعد کبر و زخر بگوید یا معطی الشا ئلین از خلق بجنبه کرد

سبب این است که هر که این اسم را بخواند
نشود تا غیبی بی غیب و کل کرب
و معاذی غیبی غیبی و کل کرب
عند کل معونه اشکال است
علی محمد و آل محمد و آله و صلوات
السلامه و الا یخیر و صلوات
بر محمد و آل محمد و صلوات
صد مایه الف و ربیب نبوی
ما بخود و در نزد پادشاه و وزیر و کاتب
عزت و حرمت باشد و او را در هر چه
و در حق اضاف گرداند و در حکام و شرف
گردانند و بخواهند یا بخواهند یا بخواهند
این دو اسم را بخواند یا بخواهند یا بخواهند
که در دوازده ماه فایده بسیار دارد
بجستند و از روز ماه که فایده بسیار دارد
و این شود و اگر کسی در این روز
و مجال سخن بدار

(129)

۵۹۰-

ال	ض	ا	و
ا	و	ال	ض
و	ا	ض	ال
ض	ال	و	ا

٢٤٩	٢٥٢	٢٥٨	٢٤٢
٢٥١	٢٤٣	٢٤٨	٢٥٣
٢٤٤		٢٥٠	٢٤٧
٢٥١	٢٤٦	٢٤٥	٢٥٩

در سر کلمه مبارک الشافع

(۱۹۰)

بوی رسد عوا این اسم مناسب است که در عالم از خصم و دشمنان
یکی از اکابر فرموده هر که در سفر در وقت بد فروخت و در این وقت
بندگرا بن اسم مداومت نماید و از بود زان کار سود بسیار کشت
دخل بجای نماید بآمال و هیچ نقصان نرسد اگر کسی که در کشت
ده کس هر یک هزار بار با این اسم بخواند اگر سه بار در تن یا بدن
اسم صد هزار بار بخواند این کرد نماز غرض شد و اقامه نماید و
شیخ مغرب فرموده که الشافع را شش عدد که نکب بخواند سبب
توانگری و شوقا با یاد این اسم در شرف افتاب و در شرف زحل
خوشگامی بر لوح نقره نقش کند بطریق که در جات نمود و پس
و در حال خواندن در جام سفید و با کاس چینی سفید نهادند
اب کلاب و باشد در نظر خون شاه هر دو نظر کند و هر
یک عدد تکبیر بخواند و شنبه بیدار کند و پنجشنبه تمام کند و
جمعه اگر تواند با شش عدد تکبیر بخواند و دعا کند البته با جانت
کرد و اگر شب نمواند بخواند توانگر شود و در دنیا و اگر شب جمعه بخواند
خدا بهنگام او را در ظاهر و باطن توانگر گرداند و جمله خصما و
مقهور گرداند و نفع سده هم خلقان بوی او را به خالیه دست دهد
که دایم خواهد بود و از او نفع کردند و بحسب ظاهر و باطن ضعیف
واقع شود که فضل و ثمر بسیار رسد و با وی مقام نتواند کرد

و بنا خود نکاهند و سحر برده گان کنند
و چشم زخم بوی رسد و اگر بشک
و زعفران بنویسد در سر پرچید و
در موم سفید کوفته در زیر دندان
نهد جمع روح و با به بیند و در وقت
فوشن بنام و اسم بخواند با باری
فازگی
و بنویسد رجای غالی در یکشنبه
از ماه و در خانه خود بگذارد که
او در زیر آید و در وقت شنبه
این واسعه بخواند

ن	ا	ف	ع
ف	ع	ن	ا
ع	ن	ا	ف
ا	ف	ع	ن
۴۲	۵۶	۵۳	۵۰
۵۴	۴۹	۴۳	۵۵
۴۸	۵۱	۴۴	۵۸
۵۲	۴۵	۴۷	۵۲

(141)

دلاو

یا کافی یار جی که همه و منج
نبوبد و جبار شنبه در خانه
خاکه که معمر در آنجا نشاند
وز عفران و با نبود در اول و در
کشته کرد و در نظر مردم با بود
کشته بود و عیار و کلی با کند و
اولی بنی بنی بنی بنی بنی بنی
این و اسم را بنویسد با چنگ نام
در وقت شنبه و در وقت شنبه و
که نماز جمع کند از روز شنبه و
اکمال در همان روزها است و در وقت
و اگر غایب باشد یا نباشد یا نباشد
نوشته این و اسم را بنویسد و در وقت
که در وقت و در وقت و در وقت
که نماز دارد و نماز است و در وقت
و با خود دارد و در وقت و در وقت

در شرح کلمات مبارک الهام

دل و نبو الهی روشن کرد و از باطن او شعله های نورانی و روشن شد
 در شرح کلمات مبارک الهام و در هر که این اسما را که الیدیع لنور الفایض
 یا بنصوت که نموده میشود تکبیر کند ایا ال ل ب ت ث و ای بیع
 بر فضه نشر کند و بر دایره ایا لله نور السموات و الارض تابکلیت
 علم نشر کند و زجعه در وقت طلوع فتابی در وقت نشر کردن
 عمل کند چنانچه ناله پوشد تا خود را در هر از اسما را چنانچه
 بتواند شروع کند و هر کس که خواهد از تشریف لاطین و خلاص
 و اسیر ابله که در اشغال اصلا آنها که حکم بر قتل ایشان کرده باشند
 از بلند کرد و نجابت فایند **الهام** یعنی پیدا کنند و امانت
 با شیانفع ضرر مریدگان را این نام است که در کتب ایندگان مقبره
 خدا بنحایت این نام راه می فایند اهل حقیقت گویند هر که خواهد
 احصا این نام کند البته فایند که راه تمام حقیقت است و هر که را
 و بد دل نگشود و راه راست نشود هیچ کس را نه شوند نمود و خلاص
 جاوید بنماند پس باید که طریقی نیک پیش گیرد بحکم این الصراط
 المستقیم طلب هدایت کند تا هاد المصابین وی را راه نماید و شد
 خلقتش نشا دشمن فرموده هر که نظر فایند از کتب و شب بردارد و چند
 تواند این اسم بگوید دست بر رو خود فرو آورد الله سبحان و تعالی و راه
 نمایی و دلیلی نیست تا خود را از غیبت عتاب باطام و راه نماید و شود

تا غایت و سبب باشد و در وقت نوشتن
 ایند و اسم را بخواند یا در سخن یا در آن
 هر که هفتصد بنویسد روز
 شنبه عند الغروب در دره و سندان
 کند چند علم که از مردم و بحار است
 به منکشف شود و بدلت و سوز
 نوشتن ایند و اسم بخواند یا قید
 یا اعلام
 بنویسد روز زجعه یا خود نکاهد
 و هر که صد بار
 کند و بخواند که هر چه

ال	ن	و	ر
و	ر	ال	ن
ر	و	ن	ال
ن	ال	ر	و
۵۶	۷۰	۶۷	۶۳
۶۸	۶۲	۵۷	۶۹
۶۱	۶۵		۵۸
۷۱	۵۹	۶۰	۶۴

۷۲

در شرح کلمه مبارک البلیغ

(۱۹۳)

این اسم بسیار لکان راه است هر که راه راست خواهد پدید که در حق
این اسم و بعد تکبیر که بخواند شبها در پنج نوبت و در خلوت و نکر
کند این اسم و در آخر هر نوبت بگوید یا هادی المصلین حبیبنا و یا
او را راه راست بخشد صفا باطن کرامت کند وی را مشهور و معروف کند
و مردم از او راه هدایت جویند در آن مستقیم بنانند عتد تکبیر این اسم
چهار بار و قصد چهل چاه است پنج عتد تکبیر که پنج چاه دارد
هفتصد بیست و شش فرموده که یا هادی خواندن مناسب تر است

۵	۱	د	ی
د	ی	۵	۱
ی	د	۱	۵
۱	۵	ی	د

البلیغ یعنی توفیق و توفیق هر چه بخواهد بصلی این نام است که
اسماها بگوید زمینها با شجار و مزین برکت این نام است و بوسف
پیغمبر از زندان بزرگوار و این اسم نجابت یافت و سلطنت و عزت
مصر سید حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که در وقت غافه
باریکو بدعا ی او میخواند اهل قفس و بند هر که خواهد حصا
این اسم کند باید بداند که خضر بدیع بن عالم را از کتب عذریه او
در او فرموده بنوعی که نظیر ندارد از بی نظیر هر چه بدی نظیر خواهد بود

و اگر بخواهد در وطن بازا بدو مقام
از حق نبیند در وقت نوشتن این
و اسم بخواند یا حکیم یا معبد
هر که بصد شصت و یک نوبت
در وقت چهارشنبه رحام و در وقت
ایستوبد و بر سر کند و اگر در وقت
گشاده کند و اقامت باک باشد و اسم
میکشد و در وقت نوشتن این اسم
نخوند یا جمیل یا عزیز
نمود پنج صا بنویسد یا جمیل و در وقت
اگر بخواند و در وقت نوشتن این اسم
اب بر سر بند و در وقت نوشتن این اسم
جنت باشد و صلی علی اهل بیت و در وقت
مستطیع و نام بخواند یا فاضل یا غنی
این اسم بخواند یا فاضل یا غنی
و بگوید یا فاضل یا غنی و در وقت
حاجت بگوید یا فاضل یا غنی

در سر کلمه مبارک الباقی

(۱۴۵)

بیدار و است و ملک ملک و است از لای و اید و است و خواهد بود
و کل شیء ها الی لا وجهه فاحش باقی و بی باقی است که اگر می
یکی از کار بکنند هر که هر شب این اسم صد نوبت بگوید شب جمعه را بار
خدا بنعماد عا او را مستجاب گرداند و اعمال و مقبول خیر غنای کرد و خیر
غنای بنظر غناست و نظر کند از جمله مقبولان کرد و عدا این اسم مع الف
لام صد چهل چهار است و با نای ندا صد بیست و چهار و الف لام صد بیست و چهار

ب	ا	ن	ی
ن	ی	ب	ا
ی	ن	ا	ب
ا	ب	ی	ن

الوارث یعنی خدا باز شناسند و اداها است از خلق اهل تحقیق
گویند هر که خواهد این اسم کند باید بداند که مخلوق و مجموع قایل
بر خداست و این را بخواند و خواهد نمود و خیر و وارث ندا در خواهد
که **لَنْ يَمْلِكَ لَكُمْ يَوْمَئِذٍ الْوَاخِلُ فَيَهَارِجُ خَيْرِ عَنَقَا** کند باید
که ادب نگاه دارد و از ملک خدا چهره بخواند و اضافت کند ملک مال
علم و حیا و ارادت و قدر و سمع و بصر و کلام هر یک را یک بار کند و خیر
وارث و بی ملک هر که که اوست فرماید بجهات این مقصود که در اندیشه
انتیپا و علم الی از این دارد و بزرگی فرموده هر که خدا و منت خطا باشد

اسم بخواند یا عالی یا فاضل
خطی که قصد دارد و در وقت نوشتن
شب جمعه بخواند و در وقت نوشتن
و در هیچ کار فرزند ندارد و در وقت نوشتن
این و اسم بخواند یا و الی یا صفا
هر که صحت عین در وقت نوشتن
و با خود دارد ایمان کامل و در وقت نوشتن
مشهور عالم کرد و در وقت نوشتن
بخواند یا صفا بخواند و در وقت نوشتن
شصت و پنجاه نوبت بخواند و در وقت نوشتن
دارد و عجایب بسیار در وقت نوشتن
این و اسم بخواند یا و الی یا صفا
هر که نفوذ و در وقت نوشتن
و در وقت نوشتن این و اسم
نمیخواند اما اجابت شود

در شهر کلمه مبارک الوارث

(۱۶۹)

طلوع افتاب نباشد تا وقتیکه در جهات و حاکم و آنکه طاعت کند اسم خاصه و شب و خواب و روز و طاعتها به حضرت حق و در آنها و در قبل و لطف حق مؤمن و کرد و باید که در این اسم نویسد و بگوید
فیجاء ربی لا ینکدر فؤادی و انت خیر الوارثین تا از وقت بگذرد

۱۷۶	۱۷۹	۱۸۳	۱۶۹	و	ا	ر	ث
۱۸۲	۱۷۰	۱۷۵	۱۸۰	ر	ث	و	ا
۱۷۱	۱۸۵	۱۷۸	۱۷۴	ث	ر	ا	و
۱۷۸	۱۷۳	۱۷۲	۱۸۴	ا	و	ث	ر

الروث پسر خدا صواب کار و راستی این نامی است که خضر خضرات حیوان و طلائف از برکت این نام یافت اهل تحقیق گویند هر که خواهد حصا این نام کند اول باید که در راه خدا بپوشد و راست باشد البته بدین باید بود و کار در طاعت و راه در معصیت و بیکر و چنگله نر و پرنسپا بود خود را چنان باید بود که هست و بیکر و بیکر و بیکر تا بد نمود در راه خدا چنانچه خضر رشید کرد و در طریقی باشد و دعوی این اسم مناسب کسی است که طالب راه راست باشند و کنایه سرشته ندیده که گردانند و ندانند که احوال چگونگی خواهند بود و اگر از اکابر و فرهیخته هر که بود کند بعد از نماز شام بنده این باب قیام نماید قطع نکند بعد از اتمام به هزار بار اسم گوشت بگوید و رفع و تدبیر

یا عتی یا معیت و هر که صدقه دهد
یک و بنویسد یا خود دارد از بند
زندانیها بیاورد و در روز قیامت
و در وقت نوشتن این اسم بخواند
یا ملک یا مظهر
صدیق ملک بنویسد یا خود دارد
هر که در دنیا و دنیا بخواهد و در روز
بر او گشاده شود و در وقت نوشتن
این اسم بخواند یا کلیم یا کیم
در شب چهارشنبه بنویسد
خداوند این کرد و در وقت نوشتن
این اسم بخواند یا شکور یا غفور
طلوع عفتاب بنویسد یا خود دارد
که خواهد و اگر در وقت نوشتن
چهارشنبه بنویسد و در وقت نوشتن
در اوقات باشد

(15v)

وَسِرْجَانُ كَاهَا اَبْرَحْمٰهَامُ اَرْدَا بِدَانِشْتِ هُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْجَنَّةَ كُلَّهَا
مِنْهَا طَرَبًا وَتَسْخِرُ جَوَائِزَ حُلِيِّهَا وَنَهَارَ لَيْلِهَا وَنَهَارَ لَيْلِهَا وَنَهَارَ لَيْلِهَا
فِيهِ وَلَيْسَتْ جَوَائِزُهَا مِنْ فَضْلِهِ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُونَ وَاَكْرَبُ بَدَنٍ
اَسْتِنَارَهُ هَرَابًا رِيحًا وَنَدْفَعُ وَضْرَانًا نَكَارًا بِوَارِوَشَنِ كَرْدَدِ

۱۲۸	۱۳۱	۱۳۴	۱۲۱		د	می	ش	ر
۱۳۳	۱۲۲	۱۲۷	۱۳۲		ش	ر	د	می
۱۲۳		۱۲۹	۱۲۶		ر	ش	می	د
۱۳۰	۱۲۵	۱۲۴	۱۳۵		می	د	ر	ش

الصَّبِيُّ يَقْبَضُ كَيْدَهُ دَر مَكَافَاتُ عَقْمُو كَنَدَ كَاوَرَانِ وَدَر
 فَرَسْتَانِ بَر كَاوَرَانِ بِنِ قَامِيبِ كَلِ يَوْتِ بِيَكْتِ بِنِ قَامِ ضَاكْتِ اَهْلِ
 تَجْبِيقِ كَوْبِنْدَه كِه خَوَاهَدِ حَصَا اِنِ قَامِ كَنَدِ يَابَدَكِه دَر كَاوَرَانِ
 نَكْتِ هَر يَلَاوَشْدُ وَ مَخْتِ وَ كَر سَنَكِي كِه وِي رَا وَ مَنَاهِ دَر خَدَا
 وَ خَوَارِ وَ مَشَقْتِ وَ بَر هَنَكِي اَز خَلْقِ نَدَانْدِ وَ مَبْضُ وَ لَيْطِ وَ حَبِيرِ نَسَلِ
 اَعْقَانِ كَنَدِ دَر اِنِ اَمَوَا كَر وَ قَوَعِ يَابَدِ شَبْرِ خَوَسْتِ اَفَا حَصْرِ وَ بَوِ
 وِي رَا دَر اَبْرَه صَا بَرَانِ رَاوِزِ وَ قَامِ وِي رَجُودِ صَا بَرَانِ نَوِيسِ
 اِنِ اَبَدِ كَر بَر اَتَا وَ جَدَاهُ صَا بَرَانِ نَوِيسِ وِي نَسْنِ اَبَرِ كَتَبِ بَرَانِ
 صَبْرِ نِي هَر كَر كِه خَدَا رَا سَنَا بَرِ كَتَبِ خَبَرِ وَ صَنَافِ اَبَدِ جَمْعِي اَز
 شَارِحَا اَسْمَاءِ اللّٰهِ عَدَا اِنِ اَسْمِ هَلِ رِيَاوِزِ اَنْدَا زَبَرِ اَلْمَلِكِ اَلْمَلِكِ اَلْمَلِكِ

اقا

در سر کلمه نایب و جادو

(۱۴۹)

بصحت بنویسد شب دگرده شد تا فوایدان بمومنین مومنان که بر
مطلع کردند برسد که خداوند عو این اسم کند بیست و هشت
روز هفتاد هزار بار باطن و مصفا گردد موصو که بصفتا ملکه اما
باید دین عبادت و اکثر اوقات و مصادف و کجا باشد و اوقوت گیرد
و قابلت بیست و هشتاد و سه بار که حاصل بدو آفریند با بد صبا عو
این اسم این عطران بر پانان نویسد بعد نماز جمعه از افطار کند موثر است
جمعه صفا باطن بعد نماز جمعه چندان نویسد تا بجمعه دیگر افطار کند اگر کلی
نایب و جادو که مد و منتهی بدو عو این اسم بعد کسب
چهل هفت روز مبر کرد او را که سپرد در ملکوت و مشکو که در وی
علامه است و در شش سو و بیست و یک بار و این عو سربط
و کم گفتن که خضر است خلوت و اجتناب از خلق و در و از عورت و کوه کان
غسل هر روز و اکثر اوقات و این و ان و صبا عو این اسم را چو باطن
کود و در و او را از لغا غیب و رند دیگر اخراج بطعا و شریعت نماید
که در سلوک کوشد و بمقصود بر و او را در لغا عظیم شجوه و با نایب
و طرز ششصد هشتاد و یک بار که بیست و یک بار باشد هیچ باز نشوند گرفت
شعبان و عید تکبیر بخوند باید هر روز پیش از صبح بخونند افطار بجا کنند
و توپچام نصیب بکنند پس خوانان نماز بر که رو و از خداوند دعا در خوا
کند خست و وی از هفت کرامت کند که هر چه بشنود یاد گیرد و صفا باطن

و با آری کنند است جمعه نایب و جادو
خست اما مومنین و مومنان که بر
بروغن بنفشه لود کنند در وقت خواب
مصدق کنند و در کام وضع شود و در وقت خواب
است و انصاف دارد که یکبار از اسم
و بیست و یک بار که بیست و یک بار باشد
و کام را بر کوفه میکند جمعه نایب و جادو
است که مفضل خدمت حضرت صفای فرعون
که رنگی حضرت در آن نیک راه بر و حضرت
می شود و در وقت خواب در کام بنویسد
جمعه نایب و جادو که در کام بنویسد
مدا که در آن نایب و جادو که در کام بنویسد
مدا که در آن نایب و جادو که در کام بنویسد
مدا که در آن نایب و جادو که در کام بنویسد

س	ب	و	ح	ق	د	و	س
و	ح	س	ب	و	س	ق	د
ح	و	ب	س	س	و	د	ق
ب	س	ح	و	د	ق	س	و

۴۲	۲۵	۴۸	۳۵	۱۸	۲۴	۳۰	۴
۴۷	۳۶	۴۱	۴۶	۲۸	۶	۱۶	۲۶
۳۷		۴۳	۴۰	۸		۲۰	۱۴
۴۴	۳۹	۳۸	۴۹	۲۲	۱۲	۱۰	۳۲

در شرح کلام مبارک یارب

قلب بر شعله آتش و عذبه که هر چند در مشورت و حالت عوین
 بشود و از علامت حاضر قیامت تا وقت این ذکر یارب است
 هر که بطلب یاغی است نزد یکر است یا سما بر زبان و پیشانی
 اربا حاجت در هر گاه و حاجتی که پیش آید هزار بار این اسم بگوید
 کرامت کند و از اینچه مناجات بود کثرت یارب همه خواسته و هر
 در کار صعب و آسان باشد و در معانی باشد که کسی بخواهد
 نکند و غیره تا او رسید زید کر این اسم را صد بار بگوید و در سجده
 نماید گاه دشت داد بلند با حاج بگوید یا رب یا رب الملیک و
 الروح یا رب و دستهای بر روی خود و آید بر کتف حقیر یا رب
 و در آن مر فیصل لطف خود کا او را بسا چنانچه عمل تعبید کان شود
 و بر سجده پیش نهاده چنانچه از عجز و بیچارگی بگوید یا رب و در آخر
 خم بسا گفته باشد یا فرج یا فرج بگوید و دیگر گفته اند که رما
 پیش آید در آن مضطر که این اسم را در فرج و در هزار بار بگوید
 و اگر ده هزار بار بخواند و بعد از آن نماز یا دعا یا آنچه بخواهد
 و مهم گفته اند که در شرح کبر خیر آورده اند که یا رب اسم عظیم است
 خدا را بگوید که است یا حاجت یا حاجت این اسم خواص بسیار
 گفته اند اما در این خلاصه کرده اند که مفید است و در پیشوا نشاء الله
 و عوین این اسم عظیم در هر که در وقت نماز یا عوین این اسم صد بار

مکانیست که استنطاق عوین و قیامت
 و عوین و عوین و عوین و عوین و عوین
 که هر که سوره و الطارق را در هر وقت و در
 بخواند و بخواند از هر که این اسم بگوید
 دفع کند و بخواهد که در هر وقت و در هر
 جمع بسیار بخواند که در هر وقت و در هر
 قدر و در هر وقت که در هر وقت و در هر
 باشد و هفت نفر که در هر وقت و در هر
 روز بخواند و هر که در هر وقت و در هر
 زند و بگوید عقد و در هر وقت و در هر
 فلان بگوید و در هر وقت و در هر
 شفا و در هر وقت و در هر
 ناله یا خود دارد دفع شود و صبر
 در هر وقت و در هر وقت و در هر
 باها که در هر وقت و در هر
 سنگدان خوش نام سنگدان و در
 یا خود دارد و در هر وقت و در هر
 او باشد و در هر وقت و در هر
 عوین و عوین و عوین و عوین و عوین

(121)

[illegible]

ح	ن	ا	ن	و	ن	ا	ن
ا	ن	ح	ن	ا	ن	م	ن
ن	ا	ن	ح	ن	ا	ن	م
ن	ح	ن	ا	ن	م	ن	ا

١٩	٣٣	٣٠	٢٧	٢٢	٢٨	٢٥	٣٥
٣١	٢٦	٢٠	٣٢	٣٩	٣٤	٢٨	٤٠
٤٥	٢٨		٢١	٣٣	٣٦		٢٩
٣٤	٢٢	٢٤	٢٩	٢٢	٣٠	٣٢	٣٧

در شرح معانی اشیاء خداوند

(۱۲۴)

که در اول نامه ها (خطا) است و با خود دارد و زفتها اخر الزمان اینم کرد

حق	حلیم	حبیب	حکیم	حکم	خفی	حمید	ح
۱۸۴	۱۸۷	۱۹۸	۱۶۹	۱۶۷	۲۰۳	۲۲۲	۱۵۲
حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم
حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم
حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم
حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم
حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم
حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم
حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم
حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم
حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم
حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم
حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم

و چشم در میان غریب و ناهید نماید و اگر پادشاه بر سر علم او پرتشکر شود
منوquem کرد و قهر شود و این پادشاه مظفر و منصور کرد و دارند این معجز
براعدا غالب آمد اگر و بشن بود تو نکرد و بصورت و معنی زخلف و
شود و اگر در زشتی افتاد و بپس و معطر ساخته ها از نو و پدید با خود
و دهمن اشعار او را ساخته بیا ندانند معنی و صلا و ای آنکه طلب کنند
بصورت و پند و آنچه در خاطر گذر بر آید بگو او ده اند که شش اسم که ال
او (عین) است و مراد از اشعار او نه نام است که در هر یک نام و در دعا
استغفار و غیره اسم خداوند تعالی است که در اول او غیر است اما این
شش اسم و ده اند که در مرتب شش شش نو و با خود دارد خدای تعالی او را

که آیه و قالنا الا نؤتک کل علی
الله و قد هدینا سبیلنا و
نفسی علی ما اذینونا و علی الله
قلینو کل المؤمنون و انوید
رشتن او در جن و در آزار نرسند
ایضا سو و اللیل و هرگاه
بر مصر و بگویند بدین طریقی
بجای حشر و بنویسند در کتاب
بعضی مرغ و اگر چه آدمی باشد
میان یاها او و زمین نداشت
و اگر چون باشد در زمین نداشت
او و نداشت که شود و در شکر
مضرب بود و اسم الله و بایه و علی
اسم الله و اسم العزیز کلایه که برضی
و نشسته میشود اینست جامع جمیع
جمیع و محض اینست انفس و کلایه
و کلایه در مقام آورده که در فطرت
و انرا

(14)

ضعیف	علا	علیه	علی	علیه	عفو
علا	علیه	عفو	ضعیف	علی	علیه
علی	علیه	علی	علیه	عفو	علیه
عفو	علیه	علی	علیه	علی	علیه
علیه	علی	علیه	علی	علیه	عفو
عفو	علیه	علی	علیه	علی	علیه
علیه	علی	علیه	علی	علیه	عفو

شش بار بخواند او را بود
خاشع و زبانا کو و پیر
چندتا شرح شده اند که
نهایت نداد اما این سماء
در وجه شرف و حل که افشا
نرخه شل الله نهد و اطلو

[illegible][illegible]

شرح الوحي ما بين كانه

(١٧٧)

مبكره بدد ملوك وسلاطين شرفا نوبدا زجنتهم و
 بتر فشرى بولند جهه خوانن معطر محفله شرف نهد و امر
 و انزال وضع خصما شرف مرتج و جهه اهل كتاب و يونيا شرف عطا

هو الله لا اله الا هو الرحمن الرحيم الباري المتكبر	الرب العفو المصدق الحق القبول السلام	الحق القبول العفو الود والواله	الحكيم الواسع الخبير الوالي
النواب الصديق المبين نال الملك و الجلال والاكرام	الناطق المحض النافع المتكبر العلى العظيم	الملك القدوس الواحد احد	المحمد المجاهد المحيى
الماجد لشاد السميع للطيف الباعث القوى المعيد	الاول والاخر المهيمن المذل النوار المعيد	المقتدر الباسط لقاض المحيى	الحافظ الوارث الشكور المجد
الوكيل المنعم المؤخر المعطى	الفتاح المهيمن الغفار الحكيم الهادي المجيد	القيوم البديع المومر المعز القادر العليم	الرازع الخالق الوهاب الحكيم

الوحى في كتابها ورفعت بين يديها و وضع شهادتها و
 و افنادن ازاب و رفع بها و امن بود انيد و در و ادب در عشا
 من مشرب بار و در يكشنبه و بختنه ما شاد افتاب نازمه و قراد
 هو شاد و باشد نويد و در عشا بعد نمود ميشول و
 دفعم و اندو كشان كارها از جهه خرد فروخت و امن بود از

جنت و در عشا بعد نمود ميشول و
 بختنه ما شاد افتاب نازمه و قراد
 من مشرب بار و در يكشنبه و بختنه ما شاد افتاب نازمه و قراد
 هو شاد و باشد نويد و در عشا بعد نمود ميشول و
 دفعم و اندو كشان كارها از جهه خرد فروخت و امن بود از

(129)

الشيخ

(۱۰۰)

[illegible]

باب في ذكر مرض
 وباء في بلادنا
 في سنة ١٠٠٠
 في شهر ربيع
 في سنة ١٠٠٠
 في شهر ربيع
 في سنة ١٠٠٠
 في شهر ربيع

دستور الواح نابشر گانه

(۱۸۲)

لوحة سري من انبياء ربي

بمشك وزعفران برق اهو نو

بوقت هراتا قمر سعد نو

دو باشد از بر اجبت تمام

و جگشایش گاه از باد

فهم قوه حافظه و معرفت

مجلس چو با خود آید و خور

بسم الله الرحمن الرحيم	اذا جاء نصر الله والفتح ورايت	الناس يفلتون من دين الله افلوحافيت	بجد ربك و استغفر الله كان توابا
۱۳۰۵	۲۵۶۴	۷۸۷	۲۲۵۴
۲۵۶۳	۱۳۰۲	۲۲۵۷	۷۸۸
۲۲۵۶	۷۸۹	۲۵۶۲	۱۳۰۳

و جگشایش گاه از باد

و قضا حوچ از طند او

و قضا و غالب بون در عدا

و نظا کارها بنو بد و شر

مربح بالفسا و اكرميه

حل و قوس نو بنو بد

اواز اترال بر بکر کن

والف من قاولهم	انفطاطه	بن قاولهم	الف	انك غير
۳۹۱	۲۲۹	۳۶۳	۱۹۵۰	۷۹۸
۹۵۱	۷۹۴	۳۹۲	۲۳۰	۳۶۴
۲۳۱	۳۶۵	۱۹۵۲	۷۹۵	۲۸۸
۷۹۴	۳۸۹	۲۲۲	۳۶۶	۱۹۵۳

اينجی نامه ديك در مینه مرصنه
فاد خانی غیبی و او خلیج
یوم بقیض و جو و دود و جو
فاما الدین بقیض و جو و دود
و جگشایش گاه از باد
فهم قوه حافظه و معرفت
مجلس چو با خود آید و خور
اواز اترال بر بکر کن
و قضا حوچ از طند او
و قضا و غالب بون در عدا
و نظا کارها بنو بد و شر
مربح بالفسا و اكرميه
حل و قوس نو بنو بد
اواز اترال بر بکر کن

بسم الله الرحمن الرحيم	اذا جاء نصر الله والفتح ورايت	الناس يفلتون من دين الله افلوحافيت	بجد ربك و استغفر الله كان توابا
۱۳۰۵	۲۵۶۴	۷۸۷	۲۲۵۴
۲۵۶۳	۱۳۰۲	۲۲۵۷	۷۸۸
۲۲۵۶	۷۸۹	۲۵۶۲	۱۳۰۳

لوحة سري من انبياء ربي

بمشك وزعفران برق اهو نو

بوقت هراتا قمر سعد نو

دو باشد از بر اجبت تمام

و جگشایش گاه از باد

بسم الله الرحمن الرحيم	اذا جاء نصر الله والفتح ورايت	الناس يفلتون من دين الله افلوحافيت	بجد ربك و استغفر الله كان توابا
۱۳۰۵	۲۵۶۴	۷۸۷	۲۲۵۴
۲۵۶۳	۱۳۰۲	۲۲۵۷	۷۸۸
۲۲۵۶	۷۸۹	۲۵۶۲	۱۳۰۳

(182)

بجز این نمیگوینداده الم الم که ان سطر وصل اسم است (در خطابه)

[illegible]

